

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ή'

Τετάρτη 1 Μαρτίου 2006

Αθήνα, σήμερα την 1η Μαρτίου 2006, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.52' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 28/02/2006 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΉΔ' συνεδρίασεως του, της Τρίτης 28 Φεβρουαρίου 2006, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό των σχεδίων νόμων: 1) «Κύρωση της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Persistent Organic Pollutants – POP)», 2) «Οργάνωση και λειτουργία αρχών ελέγχου κυκλοφορίας των οχημάτων – Ρυθμίσεις για τις επιβατικές μεταφορές και άλλες διατάξεις».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Μαργαρίτη Τζίμα, Βουλευτή Δράμας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εφημέριος του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βελεστίου ζητεί να θεσμοθετηθεί μεγαλύτερος αριθμός διορισμού στο Δημόσιο Τομέα παιδιών από υπέρ πολύτεκνες οικογένειες.

2) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Καθαριστριών και Καθαριστών Δημοσίων Σχολείων Α'βάθμιας και Β'βάθμιας Εκπαίδευσης Νομών Κοζάνης, Γρεβενών και Καστοριάς ζητεί τη μονιμοποίηση των επί συμβάσει εργαζομένων μελών του και την καταβολή αναδρομικών αποδοχών.

3) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Νομού Κοζάνης ζητεί την καθιέρωση σταθερού φορολογικού συστήματος, τη δημιουργία βιομηχανικής περιοχής στην Κοζάνη κ.λπ.

4) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Λαγού – Τσερόλα, μέλος του Τ.Σ. του Δ.Δ. Οχθονιάς του Δήμου Αυλώνας Νομού Εύβοιας ζητεί ενημέρωση πάνω στο θέμα της λειτουργίας λατομείου στην εν λόγω περιοχή.

5) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αρχηγών Μονογονεϊκών Οικογενειών Νομού Έβρου ζητεί την τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου που αφορά στην απόδοση διατροφών στους αρχηγούς των Μονογονεϊκών Οικογενειών.

6) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βασίλειος Δήμος ζητεί οικονομική ενίσχυση για να προχωρήσει στη μαζική παραγωγή της εφεύρεσής του.

7) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ηλίας Ζαγκανάς ζητεί τη μονιμοποίηση της κόρης του στο Κ.Ε.Π. της Στυλίδας.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ηρακλείου ζητεί την ένταξη στο Χάρτη της UNESCO του μνημείου της Κνωσού και άλλων Μινωικών Ανακτορικών Κέντρων της Κρήτης.

9) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιτροπή Παιδείας του Δήμου Αμπελώνα Λάρισας ζητεί την άμεση αντικατάσταση των πλακιδίων αμιάντου από το δάπεδο του Γυμναστηρίου του 1ου Δημοτικού Σχολείου Αμπελώνα.

10) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Νάξου ζητεί την επισκευή του φράγματος της Φανερωμένης Νάξου.

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Δασκάλων και Νηπιαγωγών Νομού Χανίων, η Ε.Λ.Μ.Ε. Νομού Χανίων και Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων σχολείων του Νομού Χανίων ζητούν την επίλυση του προβλήματος σχολικής στέγης στο Νομό Χανίων.

12) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης και Ν. Αττικής κ. ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» διαμαρτύρεται για παραβιάσεις του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα και του Εσωτερικού Κανονισμού του Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» από τη Διοίκηση του Κέντρου.

13) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η «ΑΧΑΪΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ» ζητεί τη συνέ-

χιση της λειτουργίας του υποκαταστήματος της Εθνικής Τράπεζας στην Ακράτα Αχαΐας.

14) Οι Βουλευτές Χανίων κύριοι ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βουκολίων Χανίων ζητεί την αξιοποίηση του αγροκτήματος Ταυρωνίτη.

15) Ο Βουλευτής Αργολίδας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αρτοποιών Νομού Αργολίδας ζητεί την απόσυρση του Σχεδίου Νόμου που αφορά στην παραγωγή άρτου και ειδών αρτοποιίας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 6513/17-1-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΦΥΠ.Κ.Ε./468/8-2-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 6513/17-1-06 ερώτησης του Βουλευτή κ. Φ. Κουβέλη, σχετικά με το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το κτήριο του Αρχαιολογικού Μουσείου Ηρακλείου, επιβαρυνόμενο εδώ και πολλά έτη λόγω παλαιότητας, οριακής συντήρησης και μεταγενέστερων επεμβάσεων (κλιματιστική εγκατάσταση, ψευδοροφές) είναι γνωστό ότι παρουσιάζει προβλήματα. Ωστόσο, όπως έχουμε ανακοινώσει, υλοποιείται η ανέγερση δύο νέων κτηρίων επέκτασης, των οποίων η περάτωση προβλέπεται να ολοκληρωθεί το Μάιο του 2006, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχει υποβάλει η εργολήπτρια εταιρία στην επιβλέπουσα το έργο αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, Διεύθυνση Εκτέλεσης Έργων Μουσείων.

Μετάπειτα, θα ακολουθήσει η μεταφορά των αρχαίων συλλογών από τις αποθήκες καθώς και της Έκθεσης του Μουσείου στο νέο κτήριο για προσωρινή φύλαξη. Εν συνεχεία θ' αρχίσουν οι εργασίες ενίσχυσης του κεντρικού κτηρίου (Α) του Μουσείου προς το τέλος του 2006 ή αρχές του 2007.

Καθίσταται σαφές ότι τα χρόνια προβλήματα του κτηρίου θα αντιμετωπιστούν ριζικά με σταδιακό ρυθμό στα πλαίσια του εν λόγω ευρέως κτηριακού προγράμματος στατικής ενίσχυσης.

Η αναφερόμενη στην εν λόγω ερώτηση κοινοβουλευτικού ελέγχου εισροή ομβρίων στην αίθουσα 3 του Μουσείου, ήταν στην πραγματικότητα μία μικρή σταγονορροή από την εσχάρα του κλιματισμού, η οποία διακόπηκε σύντομα παρά την εντονότατη ολονύχτια βροχόπτωση. Ως προς την διείσδυση ομβρίων (έντονη επί διήμερο σταγονορροή) που σημειώθηκε την Κυριακή, 15/1/2006, από την οροφή στο χώρο της Γραμματείας της συστεγαζόμενης ΚΓ' ΕΠΚΑ (και όχι ΙΓ' ΕΠΚΑ όπως αναφέρεται στην εν λόγω ερώτηση) στην πτέρυγα γραφείων του κτηρίου του ΑΜΗ, δεν προκάλεσε καμία καταστροφή εγγράφων αρχείου ή υπολογιστών και προφανώς οφειλόταν σε (μη ορατή) τοπική επίπτωση εξαιτίας του πρόσφατου ισχυρότατου σεισμού σε συνδυασμό με μικρή αποκόλληση της μεμβράνης μόνωσης της στέγης και μερικής θραύσης σωληνώσεων της κλιματιστικής εγκατάστασης στη στέγη λόγω, επίσης, της έντασης σεισμικής της δόνησης.

Για προληπτικούς λόγους και προκειμένου να πραγματοποιηθεί έλεγχος της έκτασης της διαβροχής της οροφής και της κατάστασης του οπλισμού, ο χώρος της Γραμματείας της ΚΓ' ΕΠΚΑ εκκενώθηκε με εντολή της αρμόδιας Προϊσταμένης και το προσωπικό στεγάστηκε προσωρινά σε άλλους χώρους μετά από υπόδειξη μηχανικών της Νομαρχίας Ηρακλείου, οι οποίοι πραγματοποιούν ελέγχους σε δημόσια κτήρια μετά τον σεισμό.

Επιπρόσθετα και προς απόδειξη της απόλυτης επήλωσης από πλευράς Υπουργείου Πολιτισμού της κατάστασης, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 19/01/2006 αφενός αυτοψία από μηχανικούς της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, που είχαν ειδοποιηθεί για το θέμα καθώς και αφετέρου τεχνικός έλεγχος για τυχόν απαιτούμενη επέμβαση σε συνεννόηση με την εργολήπτρια εταιρεία του εκτελούμενου κτηριακού έργου.

Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού βρίσκονται σε συνεχή επικοινωνία με το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου, προκειμένου να αντιμετωπίζονται εγκαίρως τα οποία προβλήματα έχοντας ως γνώμονα την αποπεράτωση του κτηριακού προγράμματος, το οποίο θα δώσει πνοή στη λειτουργία του Μουσείου και θα αναβαθμίσει την εικόνα του διεθνώς.

Το Υπουργείο Πολιτισμού γνωρίζει ότι το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου στερείται για πολλά χρόνια του κατάλληλου κτηρίου γι' αυτό και έχει θέσει έμπρακτα με βάση τα ως άνω προαναφερθέντα, ως βασικό στόχο την αποκατάσταση των κτηριακών εγκαταστάσεων προκειμένου το συγκεκριμένο Μουσείο ν' αποκτήσει τη θέση που του αξίζει στο διεθνές μουσειακό στερέωμα.

Ο Υφυπουργός ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

2. Στην με αριθμό 6275/12-1-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3675/Η/31-1-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 6275/12-1-06 του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη σχετικά με την οικονομική κατάσταση των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σχετικά με τη χρηματοδότηση τιμολογίων των έργων τα οποία είχαν εκτελέσει εργασίες μέσα στο 2005, συνολικού ποσού 40.030.000,00 ευρώ, το παραπάνω συνολικό ποσό έχει διατεθεί από το ΥΠΟΙΟ στο ΥΠΕΠΘ και έχει κατανεμηθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος, στους αντίστοιχους λογαριασμούς έργων και μελετών.

Ως προς το θέμα της οικονομικής ενίσχυσης των Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών, σας γνωρίζουμε ότι κατά το έτος 2005 διατέθηκε από τον τακτικό προϋπολογισμό ποσό 3.577.000,00 ευρώ για την επιχορήγηση 172 Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων το κόστος λειτουργίας των οποίων δεν καλύπτεται από διδάκτρα.

Για το έτος 2006, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού, θα πραγματοποιηθεί ανάλογη επιχορήγηση.

Συγκεκριμένα, και όσον αφορά το Πανεπιστήμιο Κρήτης, παρατίθεται ενημέρωση που άπτεται των αρμοδιοτήτων του ΕΠΕΑΕΚ II.

- Προπτυχιακά Προγράμματα Σπουδών: Σήμερα λειτουργούν και χρηματοδοτούνται από το ΕΠΕΑΕΚ II μέχρι την 31/12/2006 δεκατρία Προγράμματα Προπτυχιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κρήτης συνολικού προϋπολογισμού 2.056.482,00 ευρώ. Οι δηλωμένες δαπάνες αυτών ανέρχονται σε 988.459 ευρώ και οι χρηματοδοτήσεις τους σε 1.900.299,00 ευρώ.

- Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών: Σήμερα λειτουργούν και χρηματοδοτούνται από το ΕΠΕΑΕΚ II μέχρι την 31/08/2006 οκτώ Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κρήτης συνολικού προϋπολογισμού 1.435.000,00 ευρώ. Οι δηλωμένες δαπάνες αυτών ανέρχονται σε 594.132,26 ευρώ και οι χρηματοδοτήσεις τους σε 1.161.077,00 ευρώ.

Όσον αφορά στο έργο της ολοκλήρωσης του Αμφιθεάτρου στο Ρέθυμνο, έχει ενταχθεί στο σχεδιασμό του Πανεπιστημίου για την περίοδο 2004-2008. Μέχρι σήμερα το Ίδρυμα δεν έχει προκήρυξη την μελέτη για την ολοκλήρωσή του. Αντίστοιχα, στο έργο της ολοκλήρωσης του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας, που χρηματοδοτείται κατά ένα τμήμα του μόνον από το ΠΔΕ του ΥΠΕΠΘ και συγκεκριμένα από το πρόγραμμα Ολυμπιακών έργων, δεν υπάρχουν υποχρεώσεις που δεν έχουν εξοφληθεί. Στο σχεδιασμό 2005-2008, δεν έχει γίνει πρόταση για επιπλέον εργασίες από το Πανεπιστήμιο.

Ο Υφυπουργός ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

3. Στην με αριθμό 4436/10-11-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 127136/Η/5-12-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρη-

σκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4436/10-11-05, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μανόλης Σοφ. Στρατάκης, σχετικά με τη διαδικασία μόνιμου διορισμού των εκπαιδευτικών ειδικότητας Μουσικής, σας γνωρίζουμε τ' ακόλουθα:

Σύμφωνα με την αρ. 32912005 γνωμοδότηση οι εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ16 Μουσικής, οι οποίοι είναι κάτοχοι πτυχίων ωδείου με προϋπηρεσία, που έχει αποκτηθεί χωρίς προηγούμενη συμμετοχή τους σε σχετικό διαγωνισμό, δεν εντάσσονται στους πίνακες αναπληρωτών για μόνιμο διορισμό του Ν. 3255/2004, εκτός αν η προϋπηρεσία τους αυτή είχε κηθεί κατάopin νομίμου προσλήψεώς τους σε Μουσικά Σχολεία, σύμφωνα με τις διατάξεις της αρ. 3345/2-9-1988 Υ.Α σχετικά με την «Ίδρυση και Λειτουργία των Μουσικών Σχολείων», και με την προϋπόθεση ότι έχουν τα απαιτούμενα από το νόμο τυπικά προσόντα του κλάδου.

Το ΥΠΕΠΘ, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ανωτέρω γνωμοδότηση, υποχρεούται να προβεί στον έλεγχο των προϋπηρεσιών των εκπαιδευτικών του κλάδου ΠΕ16 Μουσικής, οι οποίοι είναι κάτοχοι πτυχίων ωδείου με προϋπηρεσία, που έχει κηθεί χωρίς προηγούμενη συμμετοχή τους σε σχετικό διαγωνισμό και οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση σύμφωνα με την αρ. 3864/Δ2/15-04-2005 εγκύκλιο. Οι πίνακες για μόνιμο διορισμό εκπαιδευτικών που συμπλήρωσαν μέχρι 30-6-2004 πραγματική προϋπηρεσία τριάντα (30) μηνών, ως αναπληρωτές - ωρομίσθιοι (παρ. 4 του άρθρου 6 του Ν. 3255/2004) θα ανακοινωθούν με την ολοκλήρωση του ανωτέρω ελέγχου.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 4399/10-11-05 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Δημητρίου Τσιόγκα και Νικολάου Γκατζή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 127121/Η/5-12-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4399/10-11-05, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Τ. Τσιόγκας και Νικ. Γκατζής και η οποία αναφέρεται στις κτιριακές ανάγκες για τη στέγαση του 2ου Νηπιαγωγείου και του 2ου Δημοτικού Σχολείου Δ.Δ. Φαλάνης Δήμου Γιάννουλης Ν. Λάρισας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και την απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης (Ν.2218/1994, Ν.2240/1994 και Π.Δ. 30/1996).

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις σε συνεργασία με τις οικείες Περιφέρειες έχουν την δυνατότητα να εντάξουν τα έργα κατασκευής σχολικών κτιρίων στα αντίστοιχα Π.Ε.Π. (Γ' Κ.Π.Σ.).

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. σε ετήσια βάση επιχορηγεί τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Σ.Α.Ε. 047/6) για οικοπέδα, μελέτες και κατασκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση μέσα στο Νομό.

Η ετήσια επιχορήγηση της Ν.Α Λάρισας για το έτος 2005 ανέρχεται στο ποσό των 1.800.000,00 ευρώ.

Αντίστοιχα σε ετήσιες επιχορηγήσεις προς τους Ο.Τ.Α. για επισκευές και συντηρήσεις των σχολικών κτιρίων προβαίνει το ΥΠΕΣΔΔΑ

Όσον αφορά στην ανέγερση του 2ου Δημοτικού Σχολείου Φαλάνης σας γνωρίζουμε ότι όπως μας πληροφόρησε η Νομ. Αυτ/ση Λάρισας με το από 16-11-2005 έγγραφό της έχει εντάξει στο σχολικό πρόγραμμά της και μετά τον χαρακτηρισμό του οικοπέδου ως κατάλληλου θα προχωρήσει στη σύνταξη μελέτης από τη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών.

Σχετικά με την κατασκευή του 2ου Νηπιαγωγείου Φαλάνης έχουν γίνει τα σχετικά σχέδια και συνεχίζονται οι προσπάθειες προκειμένου να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες για την ανέγερση της εν λόγω σχολικής μονάδας.

Τέλος το ΥΠ.Ε.Π.Θ. θα φροντίσει στο πλαίσιο των οικονομικών δυνατοτήτων όπως αυτές παρέχονται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ετησίως για την ικανοποίηση των οικονομικών απαιτήσεων ως προς τη βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής της Α/θμιας και Δ/θμιας Εκπ/σης της Νομαρχικής Αυτ/σης Λάρισας.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

5. Στην με αριθμό 3735/20.10.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θεόδωρου Καραόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/5610/14.11.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Καραόγλου, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμοδίων αστυνομικών Υπηρεσιών, δικαστικά έγγραφα που εκκρεμούσαν, κατά το παρελθόν, σε βάρος του αναφερόμενου στην ερώτηση ατόμου έχουν ήδη τακτοποιηθεί. Όμως, σε βάρος αυτού, έχουν εκδοθεί επτά (7) Διατάξεις Ανακριτών Τακτικών Τμημάτων του Πλημμελειοδικείου Αθηνών, με τις οποίες έχουν επιβληθεί σ' αυτόν οι περιοριστικοί όροι της εμφάνισής του σε συγκεκριμένο Αστυνομικό Τμήμα κατά τακτά χρονικά διαστήματα και της απαγόρευσης εξόδου του από τη χώρα.

Σε ό,τι αφορά το αναφερόμενο ένταλμα σύλληψης σε βάρος του ανωτέρω προσώπου, σας πληροφορούμε ότι, όπως προκύπτει από τα αρχεία των αρμοδίων αστυνομικών Υπηρεσιών, εκδόθηκε το 91-7909100997 από 19-9-1991 ένταλμα σύλληψης των δικαστικών Αρχών του HOUSTON TEXAS U.S.A. κατά του ανωτέρω για συγκεκριμένα αδικήματα. Με βάση το ένταλμα αυτό και κατόπιν σχετικού αιτήματος των Η.Π.Α., εκδόθηκε, από τη Γενική Γραμματεία της Ιντερπόλ, αγγελία διεθνών αναζητήσεων με σκοπό τον εντοπισμό, την προσωρινή σύλληψη και έκδοσή του, για αξιόποινες πράξεις τελεσθείσες στις Η.Π.Α.

Επισημαίνεται ότι, για τα αδικήματα που αναφέρονται στο ανωτέρω από 19-9-1991 ένταλμα σύλληψης κατά του εν λόγω προσώπου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 438 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι Έλληνες υπήκοοι δεν εκδίδονται στην αλλοδαπή για να δικαστούν, αλλά, μετά από αίτημα του Τμήματος Εκδόσεων και Δικαστικών Συσδρομών της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, αποστέλλονται στις ελληνικές δικαστικές Αρχές, μέσω της διπλωματικής οδού, όλα εκείνα τα στοιχεία με τα οποία κατηγορούνται, προκειμένου αυτοί να δικαστούν στα αρμόδια ελληνικά δικαστήρια.

Για το θέμα αυτό, το Τμήμα Ιντερπόλ του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, την 23-1-1992, γνωστοποίησε το ανωτέρω αίτημα των Αρχών των Η.Π.Α., εγγράφως, στην αρμόδια Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, καθώς και στον κ. Εισαγγελέα Ποινικής Δίωξης του Πλημμελειοδικείου Αθηνών, για δικές τους περαιτέρω ενέργειες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ποινικού Κώδικα (Εγκλήματα ημεδαπών στην αλλοδαπή). Κατόπιν τούτου, από την Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών, εκδηλώθηκαν οι απαραίτητες δικονομικές ενέργειες και τελικώς για το θέμα αυτό εκδόθηκε το υπ' αριθ. 5756/1992 απαλλακτικό Βούλευμα και η υπόθεση τέθηκε στο αρχείο. Πέραν αυτών το Τμήμα Ιντερπόλ της χώρας μας ενημέρωσε εγγράφως, την 10-12-1999, την αντίστοιχη Υπηρεσία των Η.Π.Α. περί της κατοικίας του αναφερόμενου ημεδαπού, καθώς και ότι δεν υφίσταται δυνατότητα έκδοσής του στη χώρα τους, αφού κάτι τέτοιο αντίκειται στην εθνική μας νομοθεσία.

Επίσης, σε βάρος του αδελοφού του ανωτέρω προσώπου, Δημητρίου, εκδόθηκαν από Ανακριτές Τακτικών Τμημάτων του Πλημμελειοδικείου Αθηνών και εκκρεμούν έξι (6) δικαστικά έγγραφα (ένταλματα σύλληψης). Για την εκτέλεση των εν λόγω δικαστικών εγγράφων και ειδικότερα για τον εντοπισμό και τη σύλληψη του ανωτέρω ατόμου, από τις αρμόδιες αστυνομικές Υπηρεσίες έχουν εκδηλωθεί όλες οι απαραίτητες ενέργειες και διεξάγονται έρευνες και αναζητήσεις χωρίς, μέχρι σήμερα, θετικό αποτέλεσμα. Οι προσπάθειες αυτές των Υπηρεσιών μας συνεχίζονται με αμείωτο ενδιαφέρον.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ»

6. Στην με αριθμό 3586/18.10.05 ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Αθανασίου Λεβέντη και Ασημίνας Ξηροτύρη - Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 113086/14.11.05 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 3586/18-10-2005 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Θ. Λεβέντη και Α. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, σχετικά με τη λειτουργία της Καρδιολογικής κλινικής στο ΓΝ Θεσσαλονίκης "Γ. Γεννηματάς", σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Η Καρδιολογική κλινική αποτελείται από 28 κρεβάτια και 6 κρεβάτια Στεφανιαίας Μονάδας.

Οι Καρδιολόγοι του Νοσοκομείου είναι (3) σε οργανικές θέσεις, δηλαδή (2) Αναπληρωτές Διευθυντές και (1) Επιμελητής Β'.

Οι αποσπασθέντες είναι (5) εκ των οποίων (3) είναι Επιμελητές Β', (1) είναι Επιμελητής Α' και (1) είναι Αναπληρωτής Διευθυντής.

Ο χρόνος υπηρεσίας των αναφερόμενων Καρδιολόγων είναι περισσότερος από 10-12 χρόνια και ως εκ τούτου η εμπειρία τους είναι αναμφισβήτη.

Λόγω της παλαιότητας του κτιρίου οι θάλαμοι είναι των 6-8 κλινών και επειδή το κτίριο έχει κριθεί διατηρητέο δεν είναι εφικτές οι παρεμβάσεις οι οποίες προσκρούουν στην κείμενη νομοθεσία.

Οι θάλαμοι έχουν ανακαινισθεί πλήρως με καινούργιες κονσόλες αερίων, νέα δάπεδα, νέες κλίνες και με αγορά έξι νέων Ηλεκτροκαρδιογράφων και ενός Απινιδωτή.

Στη Στεφανιαία Μονάδα είναι εγκατεστημένος ένας δωδεκάκαναλος κεντρικός σταθμός παρακολούθησης 12 ζωτικών σημείων.

Εν εξελίξει βρίσκεται ο διαγωνισμός για την προμήθεια έξι κλινών βαρέως πασχόντων, καθώς επίσης η αγορά έξι monitors συνδεδεμένων με κεντρικό σταθμό παρακολούθησης ζωτικών λειτουργιών και δύο απινιδωτών.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

7. Στην με αριθμό 3473/14.10.05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ροδούλας Ζήση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 110996/14.11.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με, αρ. 3473/14-10-2~05 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Ρ. Ζήση, σχετικά με την εξόφληση τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 3209/2003, (ΦΕΚ 304/2003/τΑ) το Ελληνικό Δημόσιο υπεισέρχεται ως ειδικός διάδοχος στις υποχρεώσεις των Κεντρικών Υπηρεσιών του καταργούμενου με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 3106/2003 (ΦΕΚ 30/2003/τΑ) Εθνικού Οργανισμού Κοινωνικής Φροντίδας (ΠΙΚΠΑ-ΕΟΠ).

Μετά την κατάργηση των παραπάνω Οργανισμών διαβίβαστηκαν στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις σύμφωνα με τις οποίες επιδικάζονταν ποσά σε υπαλλήλους τους.

Κατά τα έτη 2004 και 2005, μετά την εξασφάλιση των απαραίτητων πιστώσεων, προωθήθηκαν έγκαιρα προς τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Δ/ση Οικονομικού και ΥΔΕ) όλες οι ως άνω τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις.

Από την ΥΔΕ έχει επιστραφεί, χωρίς να θεωρηθεί το σχετικό ένταλμα πληρωμής, η αρ. 2061/1999 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών που αφορά 632 πρώην υπαλλήλους του καταργηθέντος Εθνικού Οργανισμού Κοινωνικής Φροντίδας-Εθνικού Οργανισμού Πρόνοιας, προκειμένου να γίνει διόρθωση της δικαστικής απόφασης ως προς ονόματα υπαλλήλων που σε μερικές περιπτώσεις έχουν παραληφθεί ή που επιδικασθέντα ποσά δεν συμφωνούν με τα αναγραφόμενα ονόματα.

Για τα παραπάνω έχει ενημερωθεί με το αρ. Π1β/ΓΠ 98456/

28-9-2005 έγγραφο του Υπουργείου η πληρεξούσια δικηγόρος των παραπάνω υπαλλήλων προκειμένου να φροντίσει για τις σχετικές διορθώσεις στην απόφαση.

Στην περίπτωση που η σχετική απόφαση, μετά από τις διορθώσεις, διαβιβασθεί εγκαίρως στο Υπουργείο (πριν τη λήξη του οικονομικού έτους 2005), θα επαναπροωθηθεί προς εξόφληση.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ»

8. Στην με αριθμό 1103/9-8-2005 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 80132/1Η/5.9.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1103/9-8-2005 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μανώλης Στρατάκης και αφορά στο διορισμό συνταξιούχων Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης σε Ιδιωτικά Σχολεία, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Λόγω της εφαρμογής και της επέκτασης του θεσμού του ολοήμερου σχολείου υφίσταται πιεστικό πρόβλημα εξεύρεσης εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης από τα Ιδιωτικά Σχολεία.

Επειδή στόχος της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ είναι η απρόσκοπτη εκπαίδευση όλων ανεξαρτήτως των παιδιών και η κατοχύρωση των εργασιακών σχέσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 31 του ν. 682/77 (ΦΕΚ 244 Α), προτάθηκε, εφόσον αποδεδειγμένα δεν υπάρχει προσφορά δασκάλων για διορισμό, η προσωρινή πρόσληψη από τα Ιδιωτικά Σχολεία των Παιδαγωγικών Τμημάτων Ειδικής Αγωγής (κατεύθυνσης πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης) ή νηπιαγωγών για τη διδασκαλία στις Α και Β τάξεις του δημοτικού.

Σχετικά με τους συνταξιούχους εκπαιδευτικούς επισημαίνεται ότι αυτοί τόσο με τις διατάξεις του ν. 2545/40 (ΦΕΚ 287 Α) «Περί Ιδιωτικών Σχολείων - Φροντιστηρίων και Οικοτροφείων» όσο και με τις διατάξεις του ν. 682/77 (ΦΕΚ 244 Α) «Περί Ιδιωτικών Σχολείων Γενικής Εκπαίδευσης» ανέκαθεν απασχολούνταν στην ιδιωτική Εκπαίδευση. Συνεπώς, δεν υφίσταται θέμα απασχόλησης της απασχόλησης συνταξιούχων εκπ/κών στα Ιδιωτικά Σχολεία, καθώς κάτι τέτοιο αντίκειται στην κείμενη νομοθεσία. Πολύ περισσότερο δεν υφίσταται θέμα «καταστράτηγησης των νόμων» με την εκδοθείσα εγκύκλιο. Είναι αυτονόητο δε ότι, όταν δεν υπάρχει προσφορά εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης προς απασχόληση στα Ιδιωτικά Σχολεία, είναι παιδαγωγικά καλύτερο οι συνταξιούχοι δάσκαλοι να προηγούνται των άλλων συναφών ειδικοτήτων.

Καθώς δεν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις περισσότερο άρτιες και αποδεκτές από την ευρύτερη εκπαιδευτική κοινότητα, δεν τίθεται θέμα επανεξέτασης της ανωτέρω ρύθμισης.

Τέλος, σε ό,τι αφορά την ολοκλήρωση των υπηρεσιακών μεταβολών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση σας γνωρίζουμε ότι οι μεταθέσεις και οι αποσπάσεις έχουν ολοκληρωθεί και οι διορισμοί έχουν ήδη πραγματοποιηθεί με την οριστικοποίηση των πινάκων τόσο του ΑΣΕΠ όσο και του ενιαίου πίνακα αναπληρωτών, σε ποσοστό 60% και 40% αντίστοιχα καθώς και σε ορισμένο αριθμό αυτών που συμπλήρωσαν προϋπηρεσία τουλάχιστον 30 μηνών.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

9. Στην με αριθμό 1320/19.8.05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Θεοδώρας Τζάκρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 88255/15.9.05 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1320/19-8-2005 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Θ. Τζάκρη με θέμα «έλλειψη προσωπικού στα Νοσοκομεία της χώρας», σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κατάρτισε νέα συνολική προκήρυξη 2.684 θέσεων Νοσηλευτικού και Λοι-

πού προσωπικού για τα Νοσηλευτικά Ιδρύματα και Κέντρα Υγείας της χώρας. Η προκήρυξη για το Νοσηλευτικό προσωπικό έχει ήδη αποσταλεί στα ενδιαφερόμενα Νοσοκομεία, προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία των προσλήψεων, ενώ η προκήρυξη για το λοιπό προσωπικό έχει ήδη αποσταλεί στο ΑΣΕΠ.

Για το ΓΝ Γιαννιτσών οι δρομολογηθείσες προσλήψεις ιατρών είναι οι παρακάτω:

Χειρουργικός τομέας: (1) θέση ΕΑ' ή ΕΒ' για ΜΕΘ (εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής), (1) θέση ΕΒ' Ορθοπεδικής (εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής), (1) θέση ΕΒ' Ανασθησιολογίας (εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής), (1) θέση Δ/ντού Χειρουργικής (η θέση εγκρίθηκε με την αρ. 3441/28-3-05 απόφαση της Β' ΔΥΠΕ, με την αρ. Γ7στ/οικ.5956/29-6-05 εισήγηση του Γραφ. Προσωπικού δόθηκε στο Δ.Σ. προς έγκριση και δημοσίευση).

Παθολογικός Τομέας: (1) θέση ΕΒ' Παθολογίας (εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής), (1) θέση ΕΒ' Παιδιατρικής (εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής), (1) θέση ΕΑ' Πνευμονολογίας, (απόφαση προκήρυξης Συμβουλίου Διοίκησης αρ. 12/31-3-05).

Εργαστηριακός Τομέας: (1) Θέση ΕΒ' Ιατρικής Βιοπαθολογίας (εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής), (1) θέση ΕΒ' Ακτινοδιαγνωστικής (επαναπροκήρυξη /εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής), (1) θέση ΕΒ' Ιατρικής Βιοπαθολογίας για επίσκεψη σε τακτά χρονικά διαστήματα στο Κέντρο Υγείας (εκκρεμεί στο Συμβούλιο Επιλογής).

Κέντρο Υγείας Κρύας Βρύσης: (1) θέση Δ/ντού Παιδιατρικής (η θέση εγκρίθηκε με την αρ. Δ3α/2609/22-7-05 απόφαση της Β' ΔΥΠΕ, με την αρ. Γ7στ/οικ.6913/1-8-05 εισήγηση του Γραφ. Προσωπικού δόθηκε στο ΔΣ προς έγκριση και δημοσίευση).

Όσον αφορά το Νοσηλευτικό προσωπικό του ΓΝ Γιαννιτσών, σας γνωρίζουμε ότι το σύνολο των οργανικών νοσηλευτικών θέσεων είναι 235 (101 ΤΕ Νοσηλευτών, 4 ΠΕ Νοσηλευτών, 20 Μαιών και 110 ΔΕ Αδ. Νοσοκόμων). Έχουν καλυφθεί 147 θέσεις (84 ΤΕ Νοσηλευτών και Μαιών και 63 ΔΕ Αδ. Νοσοκόμων) και εκκρεμούν στο ΑΣΕΠ 13 προσλήψεις (5 ΤΕ Νοσηλευτών και 8 ΔΕ Αδ. Νοσοκόμων).

Η Κυβέρνηση, υλοποιώντας το πρόγραμμά της και κυρίως την υπόσχεσή της ότι στόχοι της κοινωνικής πολιτικής της είναι: «Η βελτίωση της ποιότητας της ζωής των πολιτών», επιλύει άμεσα ένα ακόμη πρόβλημα της καθημερινότητας που αντιμετώπιζαν οι ασθενείς μέσα στο πλαίσιο του ΕΣΥ, αυτό της έλλειψης κλινών ΜΕΘ κυρίως στην περιοχή της Αττικής. Έτσι με δύο Υπουργικές Αποφάσεις προστίθενται στις κλίνες ΜΕΘ του ΕΣΥ, από αρχές Σεπτεμβρίου, (43) κλίνες του ιδιωτικού τομέα αλλά και (30) κλίνες ΜΕΘ του «Ερρίκος Ντυνάν», δηλαδή συνολικά επιπλέον (73) κλίνες ΜΕΘ στις ήδη υπάρχουσες, χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση του πολίτη ή των συγγενών του αφού όλα τα έξοδα θα καλύπτονται τόσο από το ΙΚΑ, όσο και από τα λοιπά ασφαλιστικά ταμεία στην περίπτωση της συνεργασίας με το «Ερρίκος Ντυνάν», με τιμολόγιο ΦΕΚ.

Η συνεργασία αυτή του Δημοσίου με τον Ιδιωτικό τομέα υγείας επ' ωφελεία των ελλήνων ασθενών σε καμία περίπτωση δε ακυρώνει την πολιτική βούληση της ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τη σταδιακή λειτουργία των κλινών ΜΕΘ μέσα στο πλαίσιο του ΕΣΥ, κάτι που θα γίνει ταυτόχρονα με τις νέες προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού. Αναμένεται η έγκριση ΠΥΣ για πρόσληψη προσωπικού 4.496 ατόμων για το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και τους φορείς εποπτείας του.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

10. Στην με αριθμό 6147/5-1-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Άγγελου Τζέκη και Γεωργίου Χουρμουζιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1801/26-1-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης, σας επισυνάπτουμε έγγραφο της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης (αρ. πρ. 196/18.1.2006), η οποία είναι και αρμόδια για την υποβολή στο ΥΠΕΧΩΔΕ των πορισμάτων των αυτοψιών

στην πληγείσα περιοχή, για ενημέρωσή σας.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ προτίθεται να στείλει κλιμάκια Μηχανικών το πρώτο δεκαπενθήμερο του Φεβρουαρίου 2006, προκειμένου να διενεργήσουν αυτοψίες στις πληγείσες περιοχές του Ν. Καβάλας από τις πλημμύρες της 4ης Ιανουαρίου 2006.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

11. Στην με αριθμό 6153/5-1-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 865/25-1-06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθ. πρωτ. 001718/ 23-1-06 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Β. Κεγκέρογλου.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

12. Στην με αριθμό 6380/13-1-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρύσας Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17/25-1-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 6380/13-01-2006 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση της Βουλευτού κ. Χ. Αράπογλου, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τ' ακόλουθα:

1. Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου για την ναυτική εκπαίδευση, προωθείται ο εκσυγχρονισμός του σχετικού νομοθετικού πλαισίου και η βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης ναυτικής εκπαίδευσης, ώστε σε συνδυασμό με την υλοποίηση δέσμης κανονιστικών και λειτουργικών παρεμβάσεων στις Σχολές Εμπορικού Ναυτικού, να επιτυγχάνεται η αναβάθμισή της που συνδέεται άρρηκτα με την ανάπτυξη της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας, ενός από τους πιο παραγωγικούς τομείς της εθνικής οικονομίας, καθώς και η αναβάθμιση των επαγγελματικών ικανοτήτων των ναυτικών και η παραγωγή στελεχών του εμπορικού ναυτικού σε αριθμό ανάλογο προς τις υπάρχουσες ανάγκες.

2. Επιπλέον, αναβαθμίζονται διαρκώς οι Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού (ΑΕΝ), προκειμένου οι εκπαιδευτικές υπηρεσίες που παρέχουν να είναι ανάλογες των συγχρόνων αναγκών και στο πλαίσιο αυτό βρίσκεται σε εξέλιξη πρόγραμμα προμήθειας υλικοτεχνολογικού εκπαιδευτικού εξοπλισμού και βελτιστοποίησης των υφιστάμενων υποδομών.

3. Η συνεχής βελτίωση του ανθρώπινου παράγοντα στην ναυτιλία, συνιστά κεντρικό στόχο της νέας ναυτιλιακής πολιτικής. Η στρατηγική μας στον τομέα αυτό, περιλαμβάνει την εξέλιξη και τον εκσυγχρονισμό της ναυτικής εκπαίδευσης που παρέχουν οι ΑΕΝ.

Επιδιώξή μας είναι η καθιέρωση ενός συστήματος ποιοτικού ελέγχου και αξιολόγησης της εκπαίδευσης, καθώς και η πιστοποίηση των επαγγελματικών προσόντων και δεξιοτήτων, σύμφωνα με τις διεθνείς και κοινοτικές προδιαγραφές για ποιοτική ναυτιλία.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

13. Στην με αριθμό 6296/11-1-06 ερώτηση του Βουλευτή κ.

Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 891/26-1-06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με την Υπουργική Απόφαση 243267/3-3-2005 του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, απαγορεύτηκε στη χώρα μας, για δύο χρόνια, η εμπορία των δεκαεπτά (17) Γενετικά Τροποποιημένων (ΓΤ) υβριδίων αραβοσίτου που ενεγράφησαν στον Κοινό Κατάλογο ποικιλιών της ΕΕ, το φθινόπωρο, του 2004. Η εν λόγω απόφαση απαγόρευσης συζητήθηκε σε διάφορα Κοινοτικά Όργανα (Μόνιμη Επιτροπή Σπόρων, COREPER και Συμβούλιο Υπουργών), όπου δεν ελήφθη καμία απόφαση κατά πλειοψηφία υπέρ ή κατά της ελληνικής απαγόρευσης, λόγω της σθεναρής υποστήριξης του Ελληνικού αιτήματος στα όργανα αυτά, από την Ελληνική Αντιπροσωπεία.

Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι να ληφθεί τελικά, σύμφωνα με την Κοινοτική διαδικασία, Απόφαση της Επιτροπής της Ε.Ε. στις 10-1-2006, με την οποία η Επιτροπή εν τέλει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να καταργήσει την Υπουργική Απόφαση για την απαγόρευση των δεκαεπτά ΓΤ υβριδίων αραβοσίτου.

Η πολιτική του Υπουργείου, όπως και στην πράξη έχει αποδειχθεί, δεν είναι ευνοϊκή υπέρ της εμπορίας για καλλιέργεια, όχι μόνο των γενετικά τροποποιημένων υβριδίων αραβοσίτου αλλά και γενικά όλων των γενετικά τροποποιημένων ποικιλιών όλων των καλλιεργουμένων φυτικών ειδών, πριν τουλάχιστον ληφθούν αυστηρά μέτρα συνυπαρξης όλων των καλλιεργειών, τα οποία βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο επεξεργασίας τους για τη ρύθμισή τους.

Με βάση τα παραπάνω, εξετάζεται κάθε πρόσφορο μέσο το οποίο μας παρέχεται μέσω της Ελληνικής και κυρίως της Κοινοτικής Νομοθεσίας, προκειμένου να αντιμετωπιστεί άμεσα το θέμα που προέκυψε μετά την Απόφαση της Επιτροπής της 10-1-2006.

Επισημαίνεται ότι την περίοδο αυτή δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στη μελέτη λήψης πιο άμεσων μέτρων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

14. Στην με αριθμό 5282/7-12-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3669/ΙΗ/24-1-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5282/7-12-05, που μας διαβίβασε το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τσιπλάκης σχετικά με την αναγνώριση πτυχίων μηχανικών αποφοίτων πανεπιστημίων εξωτερικού (άδεια ασκήσεως επαγγέλματος), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2, 4 και 5 του νόμου 741/1977 (ΦΕΚ 314 Α), η αναγνώριση των τίτλων σπουδών και η αναγνώριση των ομοταγών ιδρυμάτων της αλλοδαπής κατά την περίοδο από Οκτώβριο 1977 έως και Μάρτιο 2005, γινόταν από το Διαπανεπιστημιακό Κέντρο Αναγνώρισεως Τίτλου Σπουδών της Αλλοδαπής (ΔΙ.Κ.Α.Τ.Σ.Α.).

Ειδικά κατά την περίοδο πριν από το έτος 1982, το ΔΙ.Κ.Α.Τ.Σ.Α. εξέδιδε βεβαιώσεις αναγνώρισης ή πράξεις ισοτιμίας και αντιστοιχίας τίτλων σπουδών Πανεπιστημίων της αλλοδαπής, τις οποίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν για κάθε νόμιμη χρήση.

Συνεπώς, οι απόφοιτοι μηχανικοί Πανεπιστημίων της αλλοδαπής που είχαν λάβει βεβαίωση ή πράξη αναγνώρισης ισοτιμίας και αντιστοιχίας κατά την περίοδο από το 1979 έως το 1982, μπορούσαν στη συνέχεια να αποκτήσουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος από τον αρμόδιο φορέα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Ο Υφυπουργός

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 2 Μαρτίου 2006.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3, του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 509/27-2-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολου Κωστόπουλου προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ίδρυση Τμήματος Κλιματολογίας, Οικολογίας και Τεχνολογιών Αντιρρύπανσης στο Πανεπιστήμιο Αγρινίου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 514/27-2-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Λιάνη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων στον Ατμοηλεκτρικό Σταθμό της Δ.Ε.Η. στη Μελίτη Νομού Φλώρινας.

3. Η με αριθμό 517/27-2-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων διασφάλισης ικανοποιητικών τιμών για τους εσπεριδοποαραγωγούς.

4. Η με αριθμό 521/27-2-2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αύξηση της παρακράτησης επί της αξίας των δικαιωμάτων των αγροτών ως αμοιβή προς τις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3, του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 511/27-2-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Έξαρχου προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη ρύθμιση των εισφορών στην πρόσθετη ασφάλιση αγροτών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 518/27-2-2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στον όμιλο «ΒΙΟΧΑΛΚΟ» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 522/27-2-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την παροχή ιατρικών υπηρεσιών στη Μονή Ορμυλίας Χαλκιδικής κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών των δημόσιου τομέα και την ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης».

Όπως βλέπω από τη χθεσινή απόφαση, σήμερα συνεχίζουμε τη συζήτηση επί του τρίτου κεφαλαίου του νομοσχεδίου μαζί με τις τροπολογίες. Θα ήθελα βεβαίως, να συνεννοηθούμε για το πώς θα συζητήσουμε τις τροπολογίες μαζί με το τρίτο κεφάλαιο, δηλαδή με την ενότητα των άρθρων 26 μέχρι τέλους, γιατί σε μία τροπολογία του κυρίου Υπουργού βλέπω ότι γίνονται τροποποιήσεις, στο άρθρο 16 του νομοσχεδίου, στις παραγράφους 3, 4, 5 και 6.

Αναφέρομαι στην τροπολογία, όπως αντιλαμβάνεστε, κύριοι συνάδελφοι, υπ' αριθμ. 561. Επίσης, στην ίδια τροπολογία είναι η παράγραφος 6 που αναφέρεται στο άρθρο 30 του σχεδίου νόμου και προστίθεται παράγραφος 6 που αναφέρεται εδώ. Το 8 της τροπολογίας αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2. Επίσης, στο 9 γίνεται τροποποίηση του άρθρου 29 παρ. 6.

Προτείνω, λοιπόν, οι συνάδελφοι που θα ομιλούν και θα αναφέρονται στο άρθρο 30 –θα ρωτήσουμε και τον κύριο Υπουργό πώς το αντιλαμβάνεται– να λαμβάνουν υπ' όψιν αυτές τις τροποποιήσεις για να ψηφίσουμε το άρθρο ενιαία.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να πείτε τη γνώμη σας;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, ήδη από χθες είχα επισημάνει τη σύνδεση της τροπολογίας αυτής με τα άρθρα 25 και επόμενα. Όπως είπατε –και συμφωνώ απόλυτα– η μεν παράγραφος 5 συζητήθηκε χθες και είναι τμήμα του άρθρου 16 του σχεδίου νόμου και η παράγραφος 6 και επόμενες συζητούνται με τα άρθρα 25 έως 30. Αποτελούν άρα τμήματα αυτού του κεφαλαίου και ενσωματώνονται στα σχετικά άρθρα.

Επομένως συμφωνώ απόλυτα με την εισήγηση που κάνετε, όπως είχα διευκρινίσει χθες. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε συζητείται η τρίτη ενότητα, όπως είναι γνωστό, στη σημερινή συνεδρίαση που δεν συζητήθηκε χθες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς εισηγήστε αυτά τα κομμάτια της τροπολογίας ως τροποποιήσεις των αντιστοιχών άρθρων του νομοσχεδίου. Το αντελήφθη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ακριβώς, να συζητηθούν μαζί στα άρθρα 25 έως 30.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Και οι τροπολογίες συζητούνται όλες μαζί με την ενότητα, σύμφωνα με τη χθεσινή απόφαση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Πλην της τροπολογίας των συναδέλφων για την καύση των νεκρών, η οποία θα αποτελέσει, επειδή είναι χωριστό θέμα, αντικείμενο...χωριστής συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θέλετε να πείτε ότι θα συζητηθεί ξεχωριστά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Βεβαίως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, όταν λέτε ξεχωριστά, εννοείτε αφού τελειώσει η συζήτηση της ενότητας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Βέβαια, όταν τελειώσει η ενότητα μαζί με τις τροπολογίες.

Ο κ. Τζίμας έχει το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή τις τελευταίες δύο ημέρες ακούστηκαν ορισμένοι ισχυρισμοί των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ισχυρισμοί με τους οποίους κατηγορούν την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν πιστεύει στο θεσμό της

Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ότι με την πολιτική της δολοφονεί την Τοπική Αυτοδιοίκηση και διερρωτήθηκαν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το τι έκανε η Νέα Δημοκρατία για την Αυτοδιοίκηση, θα ήθελα πριν μπω σε ορισμένα από τα άρθρα που καλούμαστε να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε σήμερα, να αναμετρηθώ όχι με τον κακό εαυτό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά με τον καλό εαυτό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή με εκείνες τις επιλογές που τα τελευταία είκοσι χρόνια προώθησαν οι διάφορες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., επιλογές για τις οποίες στα λόγια, τουλάχιστον, είναι υπερήφανη η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία είκοσι χρόνια για ποια πράγματα είναι υπερήφανη η Αξιωματική Αντιπολίτευση; Είναι υπερήφανη για το ν. 1828/1989, που σημειωτέον έγινε με την προεδρεία του τότε Προέδρου της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., του Μιλτιάδη Έβερτ, δηλαδή το χρηματοδοτικό σχήμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Δεύτερον, είναι υπερήφανη η Αξιωματική Αντιπολίτευση για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που καθιέρωσε στη χώρα και τρίτον για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Ας πάρουμε τα πράγματα ένα-ένα. Το ν. 1828/1989, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εσείς οι ίδιοι με την πολιτική σας τα τελευταία χρόνια τον καταστρατηγήσατε, γι' αυτό και υπάρχουν ομόφωνες αποφάσεις της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων –τις οποίες όμως δεν επικαλείσθε στην Αίθουσα αυτή– με τις οποίες σας καταγγέλλει η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και σας κατήγγειλε και στο παρελθόν ότι εσείς παρακρατήσατε θεσμοθετημένους πόρους της αυτοδιοίκησης από το 1989 μέχρι και το 2004. Ποσό που ξεπερνάει το 1.000.000.000.000 σε δραχμές παρακρατήσατε από τη μη σωστή εφαρμογή του ν. 1828/1989, διότι δεν μπορεί ο νόμος αυτός να προβλέπει απόδοση στην αυτοδιοίκηση του 50% των τελών κυκλοφορίας και εσείς να δίνετε μόνο το 28%. Δεν μπορεί ο ν. 1828/1989 να προβλέπει ότι ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων είναι 20% και να δίνετε μόνο το 15,5%.

Άρα, λοιπόν, το πρώτο θέμα για το οποίο είστε υπερήφανοι γυρνάει εναντίον σας διότι ποτέ εσείς δεν σεβαστήκατε το μοναδικό χρηματοδοτικό σχήμα της ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αντίθετα, αυτή η Κυβέρνηση επανέφερε σε ισχύ το ν. 1828/1989. Από το 2005 με ομολογία της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. δίνονται όλα τα χρήματα στην αυτοδιοίκηση και επιστρέφονται αυτά που εσείς παρακρατούσατε.

Ο δεύτερος ισχυρισμός σας είναι η μεγάλη επανάσταση της καθιέρωσης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός έχει και μυαλό και κρίση. Δεν θα προχωρούσατε ποτέ σε θεσμοθέτηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης εάν εμείς ως Νέα Δημοκρατία στο Σύνταγμα του 1975 δεν προβλέπαμε την ύπαρξη δύο βαθμών αυτοδιοίκησης, του πρώτου βαθμού που εκφράζεται με τους δήμους και τις κοινότητες και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Δεν το πιστεύω αυτό!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Μα δεν ίσχυε...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Στηριχθήκατε, ναι, κύριε Τσιόκα.

Το 1975 προβλέπεται με το ελληνικό Σύνταγμα ότι υπάρχουν στη χώρα μας δύο βαθμοί αυτοδιοίκησης. Εκεί πάνω στηριχθήκατε και κάνετε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ανοίξετε το Σύνταγμα του 1975.

Τρίτος ισχυρισμός: Κάνετε τον κώδικα. Ποιον κώδικα εμφανίσατε τα τελευταία είκοσι χρόνια για την αυτοδιοίκηση; Ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων που ισχύει και σήμερα ακόμη είναι ο κώδικας που η Νέα Δημοκρατία ψήφισε το 1980. Δεν αλλάξατε ούτε ένα άρθρο από τον κώδικα που βρίσκεται σήμερα σε ισχύ για την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αντίθετα, εμείς μετά από διάλογο τα τελευταία δύο χρόνια θα εμφανίσουμε σε λίγες μέρες στην ελληνική Βουλή το νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Αφήσατε την ελληνική αυτοδιοίκηση να πελαγοδρομεί στο νέο ευρωπαϊκό τοπίο χωρίς ένα σύγχρονο αναπτυξιακό «εργαλείο» όπως αυτό θεμελιώνεται με έναν καινούργιο κώδικα.

Ερχόμαστε τώρα στο μείζον ζήτημα του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Σε ποιο προεκλογικό σας πρόγραμμα είχατε, το ότι θα προχωρούσατε τη δέσμευση σε αλλαγή του διοικητικού χάρτη της χώρας;

Το 1993 ή το 1996 υποσχθήκατε στον ελληνικό λαό ότι κερδίζοντας τις εκλογές θα προχωρήσετε σε συνενώσεις δήμων και κοινοτήτων. Ουδέποτε. Πείτε μου με ποια θεσμική διαδικασία και με ποια έγγραφα ζητήσατε δημόσιο διάλογο με την ελληνική Τοπική Αυτοδιοίκηση για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» στη χώρα μας. Δεν προχωρήσατε σε διάλογο για να μοιράσετε τις κοινότητες κατά το δοκούν. Στηριγμένη κατανομή πάνω σε πελατειακές σχέσεις. Παρασύρατε τότε την αυτοδιοίκηση λέγοντας: «Θα προχωρήσουμε μεν στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», αλλά σας δίνουμε και ως «προίκα» το «ΕΠΤΑ», το «ΕΠΤΑ», το οποίο είχε ισχύ επτά χρόνια και στα πέντε χρόνια της ισχύος του απορροφήθηκε μόνο το 50%.

Όχι μόνο αυτό, αλλά το άρθρο 13 του ν. 1828/1989 προέβλεπε ότι 1.500.000.000.000 δραχμές θα ήταν η «προίκα» της αυτοδιοίκησης για να ενισχυθούν οι καποδιστριακοί δήμοι. Από το 1.500.000.000.000 τα 500.000.000 ήταν δέσμευση των Κ.Α.Π. των κεντρικών αυτοτελών πόρων που τα κρατούσατε από την αυτοδιοίκηση και τα επιστρέφατε. Τα άλλα 500.000.000 ήταν επιχορηγήσεις των διαφόρων Υπουργείων που τις δίνετε «κάτω από το τραπέζι». Πλην της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού δεν καταργήθηκε καμία πίστωση Υπουργείων, με αποτέλεσμα να στερηθεί δισεκατομμύρια η αυτοδιοίκηση.

Το τρίτο κομμάτι του «ΕΠΤΑ» ήταν τα 500.000.000.000 από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κανένας δήμος στην Ελλάδα μέσω του «ΕΠΤΑ» δεν μπήκε σε πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα να αφήσετε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» κοιτόσο.

Επειδή εδώ ακούστηκε ότι η θέση σας είναι να πάμε σε διακόσιους πενήντα με τριακόσιους δήμους, δεν μου λέτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πού πάει η αρχή της επικουρικότητας που την αποδέχθηκε το ελληνικό Κοινοβούλιο, σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται στο κοντινότερο προς τον πολίτη επίπεδο; Πού πάει το τεκμήριο της αρμοδιότητας που ενισχύει την αρχή της επικουρικότητας; Με ποια λογική εσείς, δηλαδή, αφαιρείτε το τεκμήριο της αρμοδιότητας από την κοντινότερη μονάδα προς τον πολίτη που είναι η κοινότητα; Με ποια διαδικασία λέτε ότι πρέπει να έχουμε διακόσιες πενήντα κοινότητες και δήμους και όχι οκτακόσιους, ας πούμε;

Στη Γαλλία που έχει πενήντα εκατομμύρια πληθυσμό υπάρχουν τριάντα επτά χιλιάδες κοινότητες και δήμοι –τριάντα επτά χιλιάδες!- και σας προκαλώ να διαψεύσετε αυτό το νούμερο, από τις οποίες τριάντα επτά χιλιάδες κοινότητες το 80% αυτών έχουν πληθυσμό κάτω από χίλιους κατοίκους.

Και έρχεστε εδώ τώρα και κοροϊδεύετε τους ανθρώπους που διαδηλώνουν έξω από τη Βουλή λέγοντας ότι θα προχωρήσετε σε «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» νούμερο 2! Δεν γνωρίζετε ούτε την ευρωπαϊκή, αλλά ούτε και τη διεθνή πραγματικότητα!

Εγώ υποστηρίζω, επειδή διετέλεσα και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ότι ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» τον οποίο προχωρήσατε εσείς πριν από οκτώ χρόνια αγγίζει και τα όρια της αντισυνταγματικότητας, διότι είναι αντίθετος και στην αρχή της επικουρικότητας και στο τεκμήριο της αρμοδιότητας που είναι υποχρεωμένο το ελληνικό κράτος να σεβαστεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Αν έχετε άλλη άποψη, καταργείστε τον!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο εισηγητή.

Θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι μετά την ομιλία των τεσσάρων εισηγητών θα προηγηθούν επτά Βουλευτές, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να πάρουν το λόγο χθες το βράδυ και θα ακολουθήσουν όσοι έχουν εγγραφεί για σήμερα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παρασκευάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Καλημέρα, κυρία Πρόεδρε, καλημέρα, αγαπητοί συνάδελφοι. Καλό μήνα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Καλό μήνα και από το Προεδρείο! Ευχαριστούμε για την υπενθύμιση, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Δεν θα μπορούσε να φανταστεί ο κύριος Υπουργός πως στην προσπάθειά του να ικανοποιήσει το

αίτημα «λέγε με ρουσφέτι» του κυρίου Πρωθυπουργού θα κατέστρεφε το δικό του προφίλ και θα γινόταν αυτή η ικανοποίηση του αιτήματος το δικό του Βατερλώ. Θα διέψευδε παταγωδώς τον εαυτό του και τέλος ίσως, όταν θα ήταν μόνος του μπροστά στον καθρέφτη, να έλεγε «πού να 'σουν νιότη να 'ξερες πως θα γινόσουν άλλη».

Φίλε Υπουργέ –και αναφέρομαι στον κ. Παυλόπουλο- πάρε μια απόφαση συμβατή με το χαρακτήρα σου, με τις γνώσεις σου, με την προσωπικότητά σου. Αρνήσου να γίνεις άθελά σου αχθοφόρος μιας πολιτικής, την οποία άλλοι σου υποδεικνύουν και πιθανόν να μην πιστεύεις.

Η κατεδάφιση, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έχει και όρια. Αναλώθηκε το Υπουργείο κι εσείς προσωπικά, κύριε Υπουργέ, σε μια προσπάθεια αδιέξοδη, μια προσπάθεια που στόχευε όχι στην επανίδρυση του κράτους, αλλά στην κατεδάφιση κάθε δημοκρατικού θεσμού και στην επανίδρυση του κράτους της Δεξιάς.

Το γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, καλύτερα από τον οποιονδήποτε άλλο ότι όλα αυτά δεν στρέφονται μόνο εναντίον σας. Στρέφονται κατά της δημόσιας ζωής του τόπου, στρέφονται κατά των πολιτών, στρέφονται κατά των θεσμών. Κάθε δημοκρατικός θεσμός λαϊκής έκφρασης που καταργείται ή συρρικνώνεται, γεννά αυταρχισμό, αδικία, οπισθοδρόμηση, στρεβλώνει κάθε λειτουργία και αφαιρεί κάθε προοπτική προόδου.

Δεν υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, εχθρός λαός και φίλοι μεγαλομέτοχοι συμφερόντων, λαός στη γωνία, λαός χωρίς δυνατότητα έκφρασης, διεκδίκησης των συμφερόντων του και των δικαιωμάτων του, κοινωνία χωρίς συνοχή, κοινωνία χωρίς προοπτική, πίστη για το μέλλον. Κοινωνία χωρίς στοχεύσεις διαμορφώνει ένα εκρηκτικό περιβάλλον με απευχόμενα, αλλά γνωστά αποτελέσματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οδηγείτε την κοινωνία σε σύγκρουση. Έχετε την αίσθηση ότι μπορείτε να υλοποιήσετε την πολιτική σας μέσα από τη διαδικασία των μικρών –ελεγχόμενων κατά την άποψή σας- κοινωνικών συγκρούσεων μεταξύ κοινωνικών ομάδων και τάξεων. Όμως, ένα μόνο θα πετύχετε, τη διάσπαση της κοινωνικής συνοχής, την αποδιάρθρωση των παραγωγικών σχέσεων και την αποδυνάμωση του πολίτη.

Ομολογείτε επιτέλους. Για μια φορά μπορείτε να πείτε την αλήθεια στον πολίτη; Μπορείτε να του πείτε «σας είπαμε ψέματα, θέλαμε να γίνουμε κυβέρνηση αλλά δεν είχαμε στόχους για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των πολιτών, δεν είχαμε όραμα για τον τόπο, δεν είχαμε σχέδιο πολιτικής ανάπτυξης, δεν μπορούμε να κυβερνήσουμε αυτόν τον τόπο»;

Μετρηθήκατε, ζυγιστήκατε και βρεθήκατε μικροί, λίγοι, ελλιποβαρείς, επικίνδυνοι για το λαό και τον τόπο. Είναι από τις λίγες φορές στην ιστορία αυτού του τόπου που τόσο λίγοι επιφανείς κατάφεραν να ξεγελάσουν τόσο πολλούς.

Ευτυχώς, όμως, για τον τόπο και τον ελληνικό λαό, ξεφτίσατε πάρα πολύ γρήγορα. Σας πήραν είδηση όλοι. Δυστυχώς, δεν σας πήραν είδηση μόνο οι ντόπιοι, σας πήραν είδηση και οι ξένοι. Ανυπόληπτοι στη γωνία, χωρίς συμμετοχή, χωρίς πολιτική, χωρίς προτάσεις, απλοί θεατές στα διεθνή δρώμενα.

Κάνετε τη χώρα μικρή και ανυπόληπτη. Αφαιρέσατε κάθε δυνατότητα διεκδίκησης των εθνικών συμφερόντων. Γίνετε παρίες και επαίτες στους διεθνείς οργανισμούς. Αγωνίζονται όλοι, διεκδικούν όλοι εις βάρος μας και εσείς είστε απλοί θεατές ενός δράματος που εκτυλίσσεται στην περιοχή μας και δραματικά δημιουργεί ασφυκτικούς κλοιούς.

Τι να πρωτοθαυμάσουμε, κύριε Υπουργέ; Το φιάσκο του «Βασικού Μετόχου»; Τι έγινε άραγε; Ξεχάστηκε; Θυμηθείτε με τι έπαρση γινόσασταν διαπρύσιος κήρυκας της πάταξης της κακοδιαχείρισης, της αδιαφάνειας και της διαπλοκής.

Ξέρετε τι λέει ο λαός; Ζητώ συγνώμη για την έκφραση, σεβόμενος το χώρο, αλλά ο λαός λέει ότι όλα αυτά πολύ γρήγορα «τα κάνατε γαργάρα». Δύο χρόνια ήταν αρκετά για να φύγει το πέπλο, η χρυσόσκονη των αδιόρθωτων. Δύο χρόνια ήταν αρκετά για να πέσουν οι μάσκες. Έκανε λάθος ο ελληνικός λαός. Ήθελε να διώξει μια κυβέρνηση που θεωρούσε ότι έχασε την αξιοπιστία και την καθαρότητά της και επέλεξε μια Κυβέρνηση

που θυμίζει ακυβέρνητη πολιτεία.

Για ποια πολιτική μιλάτε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Την πολιτική της δεξιάς κατασταλτικής, ρουσφετολογικής, αντιαναπτυξιακής επανίδρυσης του κράτους;

Για ποια πολιτική μιλάτε, κύριοι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας; Για την πολιτική της καταστροφής, των αδιεξόδων, της συμφοράς στο σύνολο του αγροτικού πληθυσμού; Για ποια πολιτική ανάπτυξη αναμασάτε μεγάλα λόγια κενά περιεχομένου; Έχετε την εντύπωση ότι η ανάπτυξη είναι τα δώρα των 1,8 δισεκατομμυρίων στους επιχειρηματίες με τις φορολογικές ελαφρύνσεις; Θεωρείτε αναπτυξιακή πολιτική τη μετακύλιση των κερδών των τραπεζών και των επιχειρήσεων στις πλάτες των εργαζομένων;

Σίγουρα, αποτελεί μέγα άθλο μεταρρύθμισης η καταστρατήγηση κάθε δημοκρατικού δικαιώματος των εργαζομένων. Συλλογικές συμβάσεις πετιούνται στο καλάθι των αχρήστων στο όνομα της εξυπηρέτησης άνομων συμφερόντων. Κοινωνία, κύριοι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας, δεν είναι μόνο τα μέλη του Σ.Ε.Β., δεν είναι μόνο οι τραπεζίτες, δεν είναι μόνο οι εφοπλιστές. Είστε Κυβέρνηση του συνόλου του ελληνικού λαού. Δεν είστε ούτε μέτοχοι ούτε συνέταιροι του μεγάλου κεφαλαίου.

Για ποιες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις κόπτεσθε; Έχετε καταλάβει ότι έχετε χάσει κάθε ίχνος αξιοπιστίας; Κάθε κίνησή σας αναδεικνύει με μεγαλύτερη σαφήνεια και καθαρότητα ποιους υπηρετείτε, ποια συμφέροντα στηρίζετε και δείχνει την αμηχανία σας και την αίσθησή σας ότι ήρθατε και θα σας καταγράψει η ιστορία σαν μια μικρή δεξιά παρένθεση στη διακυβέρνηση αυτού του τόπου.

Δεν θέλετε ή δεν μπορείτε; Αυτά αναρωτιέται ο ελληνικός λαός. Δεν θέλετε να είστε κυβέρνηση όλων των Ελλήνων και δεν μπορείτε να κυβερνήσετε τον τόπο; Υπουργοί υπό αμφισβήτηση και κηδεμονία και Πρωθυπουργός εξ αποστάσεως δεν είναι ό,τι καλύτερο ούτε για τη χώρα ούτε για το λαό. Με οτιδήποτε αποφασίσετε να ασχοληθείτε φέρνεται την καταστροφή: «Βασικός Μέτοχος», απογραφή, απορρυθμίσεις, εργασιακά δικαιώματα, ασφαλιστικό, συλλογικές συμβάσεις, μετανάστες, θεσμοί αυτοδιοίκησης.

Κύριε Υπουργέ, σας καταλαβαίνω απόλυτα. Ξέρετε, στο χωριό μου υπάρχει μια παροιμία που μπορεί να υπάρχει και στο δικό σας και λέει «βασιλική διαταγή και τα σκυλιά δεμένα». Καμία ομοιότητα και καμία διασύνδεση με πρόσωπα και γεγονότα.

Σας έδωσε την εντολή ο κύριος Πρωθυπουργός να ικανοποιήσετε δικές του δεσμεύσεις για την επανανακήρυξη των δημοτικών διαμερισμάτων σε κοινότητες.

Ποιος ο λόγος, κύριε Υπουργέ, που δεν εξηγάτε στον Πρωθυπουργό ότι αυτός είναι ένας δρόμος χωρίς επιστροφή, ένας δρόμος καταστροφικός για τους θεσμούς της αυτοδιοίκησης, για τον τόπο και για το λαό;

Σ' αυτό το σημείο κάνατε και ένα ολίσθημα, κύριε Υπουργέ. Προσπαθήσατε να χρεώσετε στον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Παπανδρέου, ότι δήθεν συμφωνούσε με τη δική σας επιλογή. Αυτό είναι ένα ψέμα. Εκτός, κύριε Υπουργέ, αν θέλετε σαν παράταξη να πάρετε την εκδίκησή σας, γιατί ήσασταν, όχι μόνο αμέτοχοι από τις μεγάλες αλλαγές και τομές που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο χώρο της αυτοδιοίκησης, αλλά σφοδροί πολέμιοι. Θελήσατε σήμερα να πάρετε εκδίκηση, γιατί θεωρούσατε, όπως λένε, ότι η εκδίκηση μπορεί να σερβίρεται σαν κρύο πιάτο. Αυτό, όμως, δεν είναι πολιτική αντιδικία, δεν είναι άλλη φιλοσοφία για τη δομή του κράτους. Είναι πολιτικαντισμός χαμηλού επιπέδου και αναντίστοιχος με τον πολιτικό μας πολιτισμό.

Αρθείτε, κύριε Υπουργέ, στο ύψος των περιστάσεων. Δεν μπορείτε να κυβερνήσετε, δεν έχετε τη δυνατότητα να δώσετε λύση στα προβλήματα που γεννά καθημερινά η ζωή και η κοινωνία. Τουλάχιστον μην ενεργείτε. Αφήστε το χρόνο παθητικά να κυλάει. Γευτείτε τη χαρά που έλατε από την άσκηση της εξουσίας. Μην ανοίγετε πληγές, μη δημιουργείτε ρήγματα.

Η επούλωσή τους, αγαπητοί συνάδελφοι, θα είναι δύσκολη. Είναι δύσκολη και επίπονη δουλειά να γίνεσαι Κυβέρνηση μετά

από μια, έστω και για μικρό χρόνο, διακυβέρνηση του τόπου από τη Δεξιά. Είναι βαρύ το φορτίο που θα επωμιστεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε λίγο καιρό. Σαν κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οφείλει να κλείσει τις πληγές που ανοίξατε. Οφείλει να δώσει τη χαμένη πίστη στο λαό και προοπτική στον τόπο. Οφείλει να συνενώσει την κοινωνία, να δώσει όραμα και ελπίδα ότι υπάρχει αύριο και ότι οι ορίζοντες αυτής της χώρας δεν είναι μικροί, όπως εσείς τους θέλετε, αλλά μεγάλοι και με προοπτική, με μέλλον, ορίζοντες που μπορούν να αναδιατάξουν και να αναπληρώσουν τις δυνάμεις του Έθνους.

Φθάνει πια. Καμία επιμόρφωσή σας, καμία μετεκπαίδευσή σας δεν είναι ικανή να σας κάνει να πάτε καλύτερα. Εμπρός, λοιπόν, για μια θέση στην Αντιπολίτευση. Μόνο αυτό σας ταιριάζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Θέλω να ξεκινήσω και τη σημερινή μου ομιλία με το ζήτημα του Νέου Μαρμαρά. Νομίζω ότι αξίζει να ξεκινήσουμε απ' αυτό και αυτό το δείχνει η επιμονή των κατοίκων του Νέου Μαρμαρά που βρίσκονται έξω από το Κοινοβούλιο και αντιπροσωπεία τους παρακολουθεί τη συζήτηση σήμερα εδώ. Νομίζω ότι εκεί παίζονται μεγάλα συμφέροντα. Δίπλα στο Νέο Μαρμαρά είναι ο Στέγκος και ο Βαρδινογιάννης και καταλαβαίνετε τι παίζεται σ' αυτήν την περιοχή, την οποία οι κάτοικοι της θέλουν να τη διατηρήσουν όπως την έχουν ζήσει και όπως τη ζούμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ψήφοι, ψηφοθηρίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Βεβαίως, πρέπει να πούμε ότι ο Βαρδινογιάννης και ο Στέγκος προφανώς δεν θα πάνε εκεί για τα συμφέροντα των κατοίκων του Μαρμαρά, ούτε θα τους αφήσουν σε ησυχία, αν πάνε εκεί και επενδύσουν.

Το λέμε αυτό, γιατί από τις Καστανιές του Έβρου μέχρι το Δοξάτο και το Χορτιάτη και το Νέο Μαρμαρά, αλλά και οι υπόλοιπες κοινότητες που ζητούν την αυτονομία τους, όπως η Ραφήνη, η Φαλάνη ή ο Πλαταμώνας, έχουν δικαίωμα να το υπερασπιστούν αυτό. Εξάλλου εμείς είμαστε σταθεροί στις απόψεις και στις θέσεις μας. Από τότε που έγινε ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» εκφράσαμε αυτήν την άποψη και αυτή τη θέση και δεν την αλλάζουμε.

Εμείς είπαμε οι συνενώσεις να γίνουν εθελοντικά. Με το ζόρι δεν γίνεται. Με το «αποφασίζουμε και διατάσσουμε» εμείς δεν συμφωνούμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Εσείς δεν ψηφίσατε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Εμείς δεν ψηφίσαμε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Σταύρου!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Λάθος κάνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Μπερδέψατε τους ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ να μην διακόπτετε, κύριοι συνάδελφοι! Αφήστε τον ομιλητή να μιλήσει με την άνεσή του και μετά μπορείτε να πάρετε το λόγο, για να πείτε ό,τι θέλετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Εμείς έχουμε καταψηφίσει τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και τονίσαμε ότι υποχρεωτικά δεν μπορεί να γίνει.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Όλα στο κράτος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Το εάν είναι όλα στο κράτος ή όχι, αυτή είναι μια γενικότερη συζήτηση και μπορούμε να την κάνουμε μία άλλη φορά. Σήμερα, συζητούμε τη συγκεκριμένη επίμαχη τροπολογία για το εάν θα επεκταθεί η αυτονομία κοινοτήτων, των οποίων οι κάτοικοι ζητούν να αυτονομηθούν.

Εμείς, λοιπόν, υποστηρίζουμε ότι, πέρα από τις τρεις κοινότητες τις οποίες έχει συμπεριλάβει η συγκεκριμένη τροπολογία, θέλουμε να συμπεριληφθούν και οι υπόλοιπες, αυτές που ζητούν την αυτονομία τους. Είμαστε καθαροί σ' αυτό.

Επαναλαμβάνω ότι δεν το λέμε σήμερα και ότι εμείς δεν κάνουμε ούτε ευκαιριακή πολιτική ούτε πολιτική ψηφοθηρίας. Η πολιτική και οι θέσεις μας είναι σταθερές στο χρόνο. Αυτό, βεβαίως, κρίνεται και, αν θέλετε, για αυτούς οι οποίοι κάνουν ψηφοθηρία και θέλουν να έχουν μαντρωμένους τους κατοίκους των κοινοτήτων που ζητούν την αυτονομία οι κάτοικοι αυτών των περιοχών θα πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα.

Επειδή τους έχουν μαυρίσει την ψυχή για όλα όσα ανέπτυξα στη χθεσινή μου ομιλία, για το πως λειτουργούν σήμερα οι καποδιστριακοί δήμοι, για το τι στόχο έχει ο δεύτερος «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», για το πόσο μακριά θα βρίσκεται αυτή η εξουσία, για το τι αρμοδιότητες έχουν -που δεν υπάρχει καμία αρμοδιότητα στα τοπικά συμβούλια- εμείς λέμε ότι τα χωριά ερήμωσαν, ότι έργα δεν γίνονται. Κυρίως γίνονται έργα βιτρίνας ή κάποια έργα στις έδρες των δήμων. Και, αν θέλετε, υπάρχει όχι μόνο αυτή η πλευρά, αλλά και η πλευρά των μεγάλων εργολάβων που δεν τους ενδιαφέρουν τα μικρά έργα των μικρών κοινοτήτων, γιατί δεν έχει μάσα. Θέλουν, λοιπόν, μεγάλους συγκεντρωμένους δήμους, για να μπορούν να χτυπάνε τα έργα, για να παίρνουν τις δουλειές και να κάνουν αυτοί κουμάντο σε αυτά τα ζητήματα. Υπηρετείτε μ' αυτόν τον τρόπο τα συμφέροντα των μεγαλοεργολάβων. Ο δεύτερος «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» αυτό υπηρετεί.

Θέλετε να σας πω και μια άλλη πλευρά; Με το δεύτερο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» θέλετε να υπάρχει μεγαλύτερος έλεγχος των δήμων και των νομαρχιών από τα δύο μεγάλα κόμματα, για να μην υπάρχει καμία χαρμάδα, κανένα παράθυρο, καμία τοπική εξουσία που να είναι αντίθετη στη δική σας εξουσία. Με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» θέλετε τους δημάρχους φοροεισπράκτορες να εφαρμόζουν τη δική σας πολιτική, να είναι το μακρύ χέρι που θα εισπράττει από τους κατοίκους, για να κάνουν το οποιοδήποτε έργο. Γιατί; Γιατί η κεντρική εξουσία δεν θέλει να δώσει χρήματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτό δείχνει η πολιτική και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό κάνετε όλα τα χρόνια, περικόπτοντας και παρακρατώντας τους πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που είναι δισεκατομμύρια. Αυτά, λοιπόν, τα δισεκατομμύρια, που παράνομα έχετε παρακρατήσει, να τα δώσετε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, για να γίνουν τα έργα που θέλουν οι ίδιοι οι κάτοικοι και τα οποία έχουν ανάγκη.

Θέλετε να σας φέρω ένα παράδειγμα; Υπάρχει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δίνει οδηγίες που τις εφαρμόζετε κατά γράμμα. Για παράδειγμα, μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να δώσει οδηγία να γίνουν έργα για νεροτσουλήθρες σε δήμους, ενώ ακόμα το δίκτυο ύδρευσης σε ένα χωριό μπορεί να είναι με σκληρές αμιάντου, που είναι καρκινογόνο, ή μπορεί ακόμα και να μην έχει δίκτυο αποχέτευση.

Εμείς, λοιπόν, υποστηρίζουμε ότι προέχουν τα έργα υποδομής, τα έργα που θα αναβαθμίσουν την ποιότητα της ζωής των κατοίκων στο χωριό και όχι αυτά που εξυπηρετούν άλλα συμφέροντα. Συνεπώς, λοιπόν, η θέση μας είναι καθαρή όλα τα χρόνια.

Από εκεί και πέρα, θέλουμε να πούμε ορισμένα πράγματα και για τα άρθρα. Υπάρχει ένα σημαντικό ζήτημα με τα προβλήματα που αφορούν και τα Κ.Ε.Π..

Εμείς τονίσαμε και είπαμε ότι με προχειρότητα έγιναν τα Κ.Ε.Π. και με μεγαλύτερη προχειρότητα σήμερα συνεχίζεται η δουλειά σ' αυτά.

Χθες το βράδυ μάλιστα, ο κ. Ανδρεουλάκος έφερε και πρόσθεσε μία φράση σε ένα άρθρο που αφορά τα Κ.Ε.Π., για το αν θα βάζουν υπογραφή και σφραγίδα οι συμβασιούχοι των Κ.Ε.Π., για το γνήσιο της υπογραφής. Εμείς έχουμε διαφορετική άποψη. Δεν μπορεί ένας συμβασιούχος, ο οποίος προσλαμβάνεται με σύμβαση έργου -δύμηνη, τρίμηνη, τετράμηνη- να έχει την εξουσιοδότηση, να υπογράψει και να βάζει σφραγίδα για το γνήσιο της υπογραφής. Εμείς υποστηρίζουμε να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι των Κ.Ε.Π. και να σταματήσουν να είναι στη σημερινή ομηρία στην οποία τους έχει οδηγήσει η πολιτική και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Επίσης, αναφέρεται ότι θα έχουν οι εργαζόμενοι στα Κ.Ε.Π. και άλλα καθήκοντα, πέρα από αυτά που ορίζει ο οργανισμός λειτουργίας. Εμείς λέμε ότι αυτά πρέπει να γίνουν πολύ συγκε-

κριμένα και βέβαια το ίδιο ισχύει και για τις αποσπάσεις και για τις μετατάξεις του προσωπικού. Δεν μπορεί τον υπάλληλο του Κ.Ε.Π. να τον υποχρεώνεις, θέλει δεν θέλει, πέντε χρόνια να καθίσει εκεί. Εμείς υποστηρίζουμε ότι αυτό μπορεί να γίνει, εφόσον υπάρχει και η σύμφωνη γνώμη του υπαλλήλου. Χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του υπαλλήλου, δεν μπορούμε να συναινέσουμε.

Θέλουμε να κάνουμε ορισμένες παρατηρήσεις για το ζήτημα με την πρόσληψη στο δημόσιο συγγενούς αποβιώσαντος. Έτσι όπως το έχετε, σας το ξαναείπαμε είναι «χύμα». Εμείς θέλουμε να ξεκαθαριστεί η σειρά προτεραιότητας, γιατί θα δημιουργήσει προβλήματα, ακόμη και ανάμεσα στις οικογένειες, ακόμη και σε αδελφία, ακόμη και σε μανάδες. Λέμε, πρώτα τα παιδιά με τη σειρά ηλικίας, αλλά και με τα πτυχία που έχουν, μετά η σύζυγος και μετά οι υπόλοιποι συγγενείς. Σας ζητήσαμε να μας δώσετε όλα τα στοιχεία που αφορούν το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» με τις αναδιαρθρώσεις, τις εργασιακές σχέσεις, γιατί εμείς δεν το δεχόμαστε αυτό το πρόγραμμα και περιμένουμε, κύριε Υπουργέ, να μας δώσετε και αυτά τα στοιχεία.

Για τη σύσταση ομάδα αναγνώρισης και θυμάτων καταστροφών θεωρούμε ότι σήμερα η Αστυνομία, οι ειδικές δυνάμεις που υπάρχουν, μπορούν να επιτελέσουν αυτό το έργο. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τη σκοπιμότητα αυτής της διάταξης, γιατί υπάρχουν σήμερα μηχανισμοί στο κράτος που μπορούν να κάνουν αυτή τη δουλειά. Τώρα, πάτε να φτιάξετε μια καινούργια υπηρεσία και μέσα είναι και η INTERPOL. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι μπορεί να γίνει.

Για το πολυκέντρο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. εμείς είμαστε αντίθετοι. Το τελευταίο διάστημα είδαμε στο φως της δημοσιότητας ότι στο πολυκέντρο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. χάθηκαν πολλά χρήματα. Τι παίζεται εκεί και γιατί τα φτιάχνετε αυτά τα πολυκέντρα; Αυτά και τα πανεπιστήμια που φτιάχνει η Γ.Σ.Ε.Ε. νομίζουμε ότι είναι προπομπός για να γίνουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Βάλατε την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και έφτιαξε το πανεπιστήμιό της, τη Γ.Σ.Ε.Ε. το δικό της πανεπιστήμιο, ζητά και η Εκκλησία το πανεπιστήμιό της, συνεπώς θα ακολουθήσουν και οι επιχειρηματίες να φτιάξουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αναφορικά με το άρθρο 18 και για την πρόσληψη στο δημόσιο συγγενούς αποβιώσαντος, κατά την εκτέλεση του υπηρεσιακού καθήκοντος, υπάρχει όντως ένα πρόβλημα, αναφορικά με τη σειρά άσκησης του δικαιώματος για την πρόσληψη. Και νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός πρέπει να το αποσαφηνίσει. Διότι, είναι δυνατόν να δημιουργηθούν προβλήματα μέσα στις ίδιες τις οικογένειες, αναφορικά με το ποιος θα ασκήσει και ποιος θα αποχωρήσει, αναφορικά με την άσκηση του δικαιώματος για την πρόσληψη στο δημόσιο.

Ο τρόπος με τον οποίο δομείται η συγκεκριμένη διάταξη, νομίζω ότι αφήνει περιθώρια και παρεξηγήσεων και παρερμηνειών, και νομίζω ότι θα θελήσετε, κύριε Υπουργέ να το τροποποιήσετε -είναι εύκολο- και στην παρούσα διαδικασία, έτσι ώστε να ανακαθοριστεί η σχετική διάταξη, προκειμένου να είναι γνωστό ποιος έχει την πρώτη, τη δεύτερη, την τρίτη σειρά στην άσκηση του δικαιώματος για την πρόσληψη στο δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Έχει ψηφιστεί το άρθρο 18, όμως. Αυτό είναι το κακό, νομίζω. Μπορεί όμως να κάνει μια διευκρίνιση ο Υπουργός και να είναι ερμηνεία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ακριβώς. Να κάνει μια διευκρίνιση ο Υπουργός αναφορικά με το ζήτημα αυτό γιατί όντως υπάρχει πρόβλημα.

Τώρα σε σχέση με τα άλλα άρθρα, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να σας πω ότι έχω έντονες διαφωνίες σχετικά με το άρθρο 29 και ειδικότερα με την παράγραφο 8, κύριε Υπουργέ. Διαφωνώ, διότι θέλετε να θεωρούνται νόμιμες οι δαπάνες που πληρώθηκαν μέχρι την 31/12/2003 από νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, δήμους, κοινότητες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου αυτών, σε βάρος των προϋπολογισμών τους, εφόσον το είδος της δαπά-

νης προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις ή συνάδει με τις αρμοδιότητες και την εν γένει κοινωνική αποστολή των παραπάνω φορέων. Αυτή «η εν γένει κοινωνική αποστολή» των φορέων που προανέφερα είναι τόσο αόριστη και ρευστή έννοια που νομίζω ότι εκεί χωράει η οποιαδήποτε δαπάνη στο όνομα της γενικής και αόριστης ερμηνείας «της εν γένει κοινωνικής αποστολής» των εν λόγω φορέων. Διαφωνώ.

Η προηγούμενη ρύθμιση που είχατε κάνει, κύριε Υπουργέ - σας το είπα και σε μια κατ' ιδίαν συζήτηση- ήταν ορθή. Έθετε τα ζητήματα υπό τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Γνωρίζω βεβαίως τα προβλήματα που έχουν προκύψει αναφορικά με τις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλά δεν είναι δυνατόν να έχουμε μια τόσο γενική διάταξη η οποία και μπορεί να παρερμηνεύεται και εν πάση περιπτώσει μπορεί να δικαιολογεί την οποιαδήποτε δαπάνη η οποία θα στερείται και στοιχείων νομιμότητας. Έχω την διαφωνία μου για τη συγκεκριμένη διάταξη. Νομίζω ότι πρέπει να βρεθεί μια άλλη διατύπωση η οποία δεν θα αφήνει περιθώρια παρερμηνειών ή εν πάση περιπτώσει δεν θα επιτρέπει ερμηνείες στο πλαίσιο μιας τόσο γενικής και αόριστης έννοιας και όπως αυτή τίθεται στην συγκεκριμένη διάταξη.

Αναφορικά με τα ζητήματα των Κ.Ε.Π. σας είπα και χθες, να το επαναφέρω και σήμερα, ότι αυτή η πολυμορφία των εργασιακών σχέσεων στο χώρο των Κ.Ε.Π. είναι ένα έντονα αρνητικό στοιχείο με δυσμενέστερες επιπτώσεις και στην αποτελεσματικότητα των Κ.Ε.Π.. Και θα σας πω ότι δεν είναι σωστό να αποφασίζονται μονομερώς από την διοίκηση οι αποσπάσεις αλλά θα πρέπει να εξασφαλίζουν και τη σύμφωνη γνώμη, τη συναίνεση των ιδίων των εργαζομένων.

Τώρα ο λόγος για τον κατοδιστριακό νόμο, κυρία Πρόεδρε. Εμείς όταν είχε έρθει το σχετικό νομοσχέδιο το είχαμε καταψηφίσει με την επιχειρηματολογία που είχαμε καταθέσει τότε αλλά εν πάση περιπτώσει είχαμε θέσει και τη λεγόμενη ρήτρα αναθεώρησης η οποία δεν υιοθετήθηκε από την τότε Κυβέρνηση. Τι είπαμε με άλλα λόγια και τι θέλαμε να πούμε με αυτή τη ρήτρα αναθεώρησης; Ότι στο βαθμό που η ίδια η ζωή έχει αποδείξει ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει ένας κατοδιστριακός δήμος, ο οποίος προέκυψε από συνενώσεις επιμέρους κοινοτήτων, να υπάρχει η δυνατότητα να αναθεωρείται η σχετική ρύθμιση προκειμένου να ανακαθορίζεται με ένα διαφορετικό τρόπο η όλη υπόθεση και σε κάθε περίπτωση με έναν τρόπο που θα αντιστοιχεί στην πραγματικότητα της συγκεκριμένης τοπικής αυτοδιοίκησης, αλλά και στη θέληση των ιδίων των πολιτών.

Είπα και χθες ότι εμείς θα ψηφίσουμε τις τρεις ρυθμίσεις που έρχονται για το Βραχάσι, τα Ζονιανά και την Τσαριτσάνη. Είπα όμως και το επαναλαμβάνω, κυρία Πρόεδρε, ότι ανεξάρτητα από την ορθότητα του κατοδιστριακού νόμου -είναι ορθός οι συνενώσεις- υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα: δεν είναι δυνατόν χωρίς την θέληση των ιδίων των δημοτών να συνενώνονται κοινότητες, εναντίον αυτής της θέλησης των δημοτών. Διότι βασικό στοιχείο -θα συμφωνήσετε, κύριε Υπουργέ- ποιο είναι για την Τοπική Αυτοδιοίκηση; Η ίδια η θέληση των πολιτών που συνιστούν το αυτόνομο κέντρο της δικής τους εξουσίας.

Σας κάνω μια πρόταση σήμερα. Γιατί δεν καθιερώνετε τα τοπικά δημοψηφίσματα προκειμένου με έναν πρωτογενή όσο και κυριαρχικό τρόπο να αποφαινόνται οι ίδιοι οι πολίτες αν θέλουν ή δεν θέλουν τη συνένωση; Διότι ναι μεν είναι ορθή η ρύθμιση της συνένωσης αλλά αν δεν στηρίζεται στην θέληση των ιδίων των πολιτών αποτυγχάνει αυτή η συνένωση.

Και θα συμφωνήσετε επίσης, κύριε Υπουργέ, ότι η χωροθεσία πολλών κατοδιστριακών δήμων δεν έγινε με έναν τρόπο αντίστοιχο προς την τοπική πραγματικότητα, δεν έγινε με έναν τρόπο που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες, διότι επιφύλαξαν και κομματικές ιδιοτέλειες και πολιτικές μεροληψίες για να ρυθμιστούν διάφορα ζητήματα με έναν τέτοιο τρόπο που δεν θα εξυπηρετούσε την τοπική κοινωνία, αλλά θα εξυπηρετούσε ενδεχομένως κάποιες άλλες κομματικοπολιτικές σκοπιμότητες.

Σας ανέφερα το παράδειγμα προχθές όταν συζητούσαμε για το Δοξάτο της Δράμας, για την ιδιαίτερη πατρίδα μας, κύριε Υπουργέ, τα Κανάλια της Μαγνησίας. Είναι η περίπτωση της

Απειράνθου. Δεν είχε η Απειράνθος ιστορικότητα; Δεν είχε η Απειράνθος μια δική της συλλογικότητα η οποία θα επέβαλλε τη ρύθμιση να παραμείνει με ένα δικό της αυτόνομο διοικητικό καθεστώς; Όλα αυτά όμως δεν έγιναν πραγματικότητα. Και σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε ένα πραγματικό ξεσηκωμό πολλών κατοίκων της χώρας.

Εγώ σας προτείνω, βεβαίως ξέρω ότι μέχρι το μεσημέρι δεν έχετε το χρόνο, να δεσμευθείτε όμως ότι για κραυγαλέες περιπτώσεις σαν και αυτές που ανέφερα και κάποιες άλλες -ο Μαρμαράς είναι μια τέτοια περίπτωση και δεν είναι και η εκλογική μου περιφέρεια, σας το λέω με αυτή την άνεση για να μην ακούσω ψιθύρους ότι πελατειακές σχέσεις θέλουμε να αναπτύξουμε- θα φέρετε ένα νομοθέτημα άμεσα, προκειμένου να ανακαθοριστούν περιπτώσεις με ένα τρόπο που θα εξυπηρετεί τις τοπικές κοινωνίες και δεν θα τις οδηγεί σε διοικητικές ασφυξίες όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, δικαιολογείται ο πολιτικός ισχυρισμός ότι προωθείτε αυτές τις τρεις ρυθμίσεις για δικούς σας επίσης κομματικούς λόγους, παρά το γεγονός σας λέγω ότι ορθά πράττετε. Δικαιολογείται όμως ο πολιτικός ισχυρισμός από την ώρα που δεν φέρνετε ένα νομοθέτημα με ένα συνολικό τρόπο να ρυθμίσει θέματα τα οποία σας επεσήμανα. Είναι και πολλά άλλα τα οποία έχουμε επισημάνει, αγαπητοί συνάδελφοι, από όλες τις πτέρυγες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ρόβλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, η Κυβέρνηση εμφάνισε μια τροπολογία η οποία εμπεριέχει δεκατρείς υποτροπολογίες διαφορετικές και άσχετες μεταξύ τους. Μια εξ αυτών, η πλέον κρίσιμη, είναι αυτή η οποία αναφέρεται στην απόσπαση τεσσάρων κοινοτήτων από τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Η τροπολογία εμφανίστηκε μετά το πέρας της επεξεργασίας του νομοσχεδίου στην επιτροπή. Δεν συζητήθηκε στην επιτροπή, δεν υπάρχει γνώμη της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής επ' αυτής.

Η επιλογή των τεσσάρων κοινοτήτων έγινε χωρίς κριτήρια. Καλέσαμε κατ' επανάληψη τον Υπουργό να μας πει με ποια κριτήρια επελέγησαν αυτές οι τέσσερις κοινότητες. Δεν πήραμε απάντηση. Πιθανολογούμε ότι τα κριτήρια είναι τηλεοπτικά και συγκεκριμένα οι εμφανίσεις του Πρωθυπουργού, προεκλογικές και μετεκλογικές, παρουσία της τηλεοράσεως σε αυτές τις κοινότητες.

Η Νέα Δημοκρατία είναι γνωστό ότι έχει κακές σχέσεις και με τα θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης γενικότερα και με τα θέματα του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» ειδικότερα. Πολέμησε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» η Νέα Δημοκρατία, υποσχέθηκε ότι θα τον καταργήσει, τώρα μετέβαλε την άποψή της, αλλά μείνανε κάποιες υποσχέσεις της και προεκλογικές και μετεκλογικές σε σχέση με δεκάδες δήμους και κοινότητες στις οποίες υποσχέθηκε η Νέα Δημοκρατία ότι θα τις αποσπάσει από τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Αυτή, λοιπόν, η τροπολογία είναι μια τροπολογία καθαρά πελατειακή χωρίς την παραμικρή πολιτική βάση. Καλέσαμε την Κυβέρνηση κατ' επανάληψη να αποσύρει αυτή την τροπολογία καταγγέλλοντας τον πρόχειρο τρόπο με τον οποίο την έφερε στην Ολομέλεια. Επισημάναμε ότι η Κυβέρνηση διαλύει μια μεγάλη μεταρρύθμιση, την μεταρρύθμιση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και επιμένει στο ότι διαλύει αυτή την μεταρρύθμιση διότι οι τέσσερις κοινότητες τις οποίες εμφάνισε μέσω της τροπολογίας η Κυβέρνηση στη Βουλή, ήδη εκτός Βουλής έχουν γίνει, τουλάχιστον μέχρι χθες στο μεσημέρι, πενήντα μία και δεν ξέρουμε που θα σταματήσουμε.

Καταγγέλλουμε τόσο τη διαδικασία με την οποία ήρθε αυτή η τροπολογία στην Ολομέλεια, όσο και την ουσία της ρύθμισης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δηλώνει για μια ακόμα φορά ότι αρνείται να συμπράξει στην απαξίωση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταγγέλλει αυτές τις επιλογές της Κυβέρνησης. Καταγγέλλει τη ρύθμιση ως κατ' εξοχήν ρουσφετολογική, αρνείται να συμμετάσχει και αποχωρεί της διαδικασίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς ήμασταν και είμαστε αντίθετοι με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Βεβαίως, η πολιτική για την Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν καθορίζεται βασικά από τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», από το μέγεθος των δήμων ή των νομαρχιών. Είναι άλλες οι πολιτικές με τις οποίες ταυτίζονται τα δύο κόμματα για το τι είδους αυτοδιοίκηση θέλουν. Τα έχει πει αυτά ο εισηγητής μας. Θέλετε να λειτουργούν σαν λογική επέκταση του κράτους, να εφαρμόζουν τις πολιτικές σε μια σειρά ζητημάτων που κεντρικά αποφασίζονται, και εν πάση περιπτώσει εμείς είμαστε εντελώς αντίθετοι με το περιεχόμενο αυτή τη στιγμή της δράσης των δήμων και των κοινοτήτων. Είμαστε αντίθετοι σε μια σειρά ζητημάτων όπως φόρους, τέλη, συμπράξεις με ιδιώτες, ανατροπή εργασιακών σχέσεων, στη λογική ανταποδοτικότητας να πληρώνει ο πολίτης κ.λπ.. Όλα αυτά προωθούνται από το νομοθετικό πλαίσιο το οποίο έχετε καθορίσει και εσείς και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Όμως, και ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» παίζει ρόλο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσπαθεί να αντιστρέψει την πραγματικότητα γι' αυτό και αποχωρεί. Τι κέρδισε ο κόσμος από τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»; Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», θέλει μεγαλύτερα μεγέθη; Να μας το εξηγήσουν αυτό. Για τα κοινοτικά πλαίσια; Και γιατί τα κοινοτικά πλαίσια δεν μπορούν να δοθούν σε μικρότερους δήμους, σε μικρότερες νομαρχίες, σε μικρότερες περιφέρειες; Από που και ως πού καθορίζεται το μέγεθος; Τα λεφτά που τους δώσαμε είναι δικά μας και μας τα επιστρέφουν και θα τα διαχειριστούν οι δήμοι ανεξάρτητα από το μέγεθός τους.

Άλλη είναι όμως η υπόθεση και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των δύο κομμάτων που μας κυβερνούν. Το μεγαλύτερο μέγεθος των δήμων ή των νομαρχιών ευνοεί τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. Είναι άλλο θέμα μια μικρή κοινότητα αν μπορεί να βρει εργολάβο για τη συγκομιδή των σκουπιδιών και άλλο δεκαπέντε χωριά που θα είναι μεγαλύτερος ο εργολάβος, μεγαλύτερο το έργο, μεγαλύτερη η εταιρεία που θα πάρει τις δουλειές.

Βεβαίως, καταλαβαίνω ότι θα έπρεπε να συνεργάζονται κοινότητες μικρότερες, ώστε να είναι μικρότερο το κόστος κάποιων έργων και φθηνότερη η παροχή υπηρεσιών. Άλλο αυτό εθελοντικά να συνενώνουν τις δυνάμεις τους, να συντονίζονται και να κάνουν κοινούς οργανισμούς και άλλο υποχρεωτικά να συνενώνονται.

Αυτό το παράδειγμα που σας είπε για τη Σιθωνία ο εισηγητής μας είναι αληθινό. Όποιος κάνει μια βόλτα εκεί θα δει τι γίνεται με το Πόρτο Καρράς και με τους υπόλοιπους. Και τι βλέψεις έχουν οι μεγαλοεπιχειρηματίες που αναφέρθηκαν όχι μόνο σε αυτή την περιοχή αλλά και σε άλλες περιοχές;

Όταν λοιπόν έχουμε όλο και λιγότερους δημάρχους εύκολα μπορούν να υποταχθούν –για να μην πω τίποτα χειρότερο– και να συναλλαγούν και όταν είναι μακριά από το σφυγμό και τη θέληση των κατοίκων, βρίσκονται στο κέντρο, δεν πατάνε ποτέ στα γειτονικά χωριά που ανήκουν στο δήμο οι αντιστάσεις οι λαϊκές, οι αντιδράσεις είναι πολύ μικρότερες και για τις πολιτικές που εφαρμόζονται, αλλά και για το πώς αξιοποιείται η περιουσία τους.

Όλα, λοιπόν, ξεκινάνε από τη λογική της επιχειρηματικότητας. Γι' αυτό θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και γι' αυτό και εσείς στη Νέα Δημοκρατία μιλάτε και συμφωνείτε ουσιαστικά για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» νούμερο 2. Αν είστε αντίθετοι με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» νούμερο 1, πώς είστε θετικοί για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» νούμερο 2; Να μας εξηγήσετε σ' αυτήν την Αίθουσα. Αλλά παίζονται παιχνίδια. Εσείς διαφωνήσατε περιστασιακά με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» νούμερο 2, διότι υπήρχε αντίδραση από τον κόσμο και θέλατε να υφαρπάξετε τις ψήφους. Μόλις το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έβγαλε το φίδι από την τρύπα και πλήρωσε μεταξύ των άλλων και τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», τώρα λέτε μόνο τέσσερις κοινότητες και όχι όσες κοινότητες θέλουν να έχουν αυτοτέλεια.

Και ο Συνασπισμός δεν είναι ακριβής και θα έπρεπε να μας

δώσει μία εξήγηση. Ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» νούμερο 1 έλεγε ότι είναι υποχρεωτική για τα χωριά η συμμετοχή τους στις αποφάσεις αυτές για το πώς χωροθετήθηκαν οι δήμοι. Και ο Συνασπισμός τον ψήφισε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Σήμερα μιλάει για νομοθεσία, όπου όποιος θέλει να εξαιρεθεί. Εγώ δεν έχω αντίρρηση και εμείς συμφωνούμε με αυτήν τη λογική, αλλά συμφωνούσαμε και πριν. Θα έπρεπε τουλάχιστον να πει ότι έκανε λάθος τότε. Όχι επειδή φωνάζουν τώρα κάποιες κοινότητες, προσαρμόζουμε την πολιτική μας. Θα έπρεπε να αναγνωρίσει ο Συνασπισμός το λάθος του. Εμείς δεν κάνουμε έτσι. Ήμασταν σταθεροί και τότε και τώρα.

Λέμε λοιπόν τώρα, για να ολοκληρώσω, «ναι» σε αυτές τις κοινότητες που ζητούν την αυτοτέλειά τους και περιλαμβάνονται σε αυτήν τη διάταξη, «ναι» και για όσες άλλες θέλουν αυτήν τη στιγμή ή θα το θελήσουν στο μέλλον. Διότι καταπατάται μία βασική δημοκρατική αρχή. Όταν θέλει ο κόσμος, με το ζόρι θα τον οδηγείτε σε διαφορετική κατεύθυνση;

Εσείς, αυτά που λέω εγώ σήμερα, τα υποστηρίζατε ως αντιπολίτευση και ετοιμάζεστε τώρα όχι να κρατήσετε το 99,9% του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» 1, αλλά θέλετε να πάμε και στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» 2. Αν κάνω λάθος, θέλετε να ανοίξει συζήτηση για τη διοικητική διαίρεση της χώρας με στόχο να προωθηθεί ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» 2. Αν κάνω λάθος, πείτε ότι είστε αντίθετοι με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» 2 και με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς, εν πάση περιπτώσει, επιμένουμε και ότι πρέπει να λυθεί το ζήτημα όχι μόνο για τις τέσσερις κοινότητες, αλλά για όσες άλλες θέλουν ή θα το θελήσουν. Είναι τεχνικό το ζήτημα με τι τρόπο θα εκδηλωθεί αυτή η θέληση της κάθε κοινότητας. Αυτό μπορούμε να καθίσουμε να το κουβεντιάσουμε πώς θα εκφραστεί και πώς θα πιστοποιηθεί. Δεν συμφωνούμε με τη λογική «και αν το θέλουν και να δούμε την τοπική πραγματικότητα» που είπε ο κ. Κουβέλης. Διότι αλλιώς τη βλέπουν την τοπική πραγματικότητα οι κάτοικοι που θέλουν αυτοτέλεια, αλλιώς η κεντρική εξουσία, αλλιώς ο κεντρικός δήμος. Ποιος θα αποφασίζει για την τοπική πραγματικότητα; Μόνο οι κάτοικοι της κάθε κοινότητας. Αν θέλουμε να κάνουμε τέτοια νομοθεσία και για όσες κοινότητες επιμένουν να ενταχθούν, εμείς είμαστε σύμφωνοι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Κουβέλης και μετά εσείς.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Οφείλω να σας πω ότι είχα εκπλαγεί, κυρία Πρόεδρε.

Λέω: Τόση ώρα γιατί το Κ.Κ.Ε δεν επετέθη στο Συνασπισμό; Να, λοιπόν, που η έκπληξή μου ήταν εξαιρετικά βραχύβια. Προφανώς ο αγαπητός συνάδελφος κατά τα άλλα και φίλος κ. Σκυλλάκος θέλει να έχει επιλεκτική μνήμη. Δεν έλαβε υπ' όψιν του αυτό το οποίο είπαμε τότε και το επαναφέραμε και σήμερα για την περιφέρεια ρήτρα αναθεώρησης. Προφανώς, δεν έλαβε υπ' όψιν του πάλι στο πλαίσιο που επιλεκτικής μνήμης την έντονη και μεγάλη διαφωνία μας για τα ζητήματα της χωροθεσίας την εποχή εκείνη. Αν ανατρέξετε στα Πρακτικά, πιθανόν να αναγνωρίσετε ακόμη και ίδιες λέξεις που είχα χρησιμοποιήσει και τότε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, όταν ο Συνασπισμός ήταν αντίθετος στα ζητήματα της χωροθεσίας.

Είπα επίσης –και νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό– ότι δυναμικό μέγεθος για τον ανακαθορισμό των καποδιστριακών δήμων πρέπει να αποτελούν τα τοπικά δημοψηφίσματα. Ένα στοιχείο είναι αυτό. Και βεβαίως ένα δεύτερο στοιχείο είναι και η αξιολόγηση στοιχείων που αναφέρονται στην οικονομία, στοιχεία κοινωνικά, στοιχεία τα οποία έχουν σχέση με τη διοικητική ευρυθμία και τα οποία θα πρέπει να αξιολογηθούν. Και στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου νομοθετήματος να ιδωθούν εκ νέου προβλήματα τα οποία έχει αναδείξει η ίδια η ζωή μέσα στη διαδρομή των συγκεκριμένων ετών από την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοθετήματος για τους καποδιστριακούς δήμους μέχρι και σήμερα.

Εγώ, επί παραδείγματι, δεν μπορώ να αντιληφθώ ότι οι κάτοικοι εξεγείρονται εικόη και ως έτυχε, διότι έχουν παραφρονήσει πολιτικά και θέλουν να αυτονομηθεί η κοινότητά τους ή να προκύψει ένας νέος δήμος με καινούργια έδρα.

Προφανώς αυτοί οι οποίοι βιώνουν τη συγκεκριμένη αυτοδιοικητική πραγματικότητα, αναγνωρίζουν ότι δεν είναι δυνατόν να σταθεί ένας καποδιστριακός δήμος με τον τρόπο που έχει αποφασιστεί από τον καποδιστριακό νόμο. Και αυτό σε καμία περίπτωση δεν αντιστρατεύεται την κεντρική επιλογή της συνένωσης των κοινότητων σε δήμους, προκειμένου να έχουμε ένα καλό διοικητικό, όσο και οικονομικό, όσο και κοινωνικό αποτέλεσμα, που θα προκύπτει από τις συνενώσεις. Άλλο το ένα άλλο το άλλο.

Εκείνο όμως το οποίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το δυνάμικο στοιχείο, είναι η θέληση των πολιτών. Δεν μπορώ να αντιληφθώ αυτοδιοίκηση η οποία να κινείται και να δραστηριοποιείται κόντρα στην ίδια τη βούληση των πολιτών.

Εάν λέμε όλοι ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι το αυτόνομο κέντρο της εξουσίας των ίδιων των πολιτών, πώς εκφράζεται αυτή η εξουσία και εν πάση περιπτώσει, αυτό το αυτόνομο κέντρο πώς είναι δυνατόν να προκύπτει εναντίον της θέλησης των ίδιων των πολιτών;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θα κάνετε λίγη υπομονή, κύριε Υπουργέ, διότι θέλει το λόγο για ένα λεπτό ο κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς δεν θέλουμε να αδικούμε κανένα κόμμα. Όταν κάνουμε λάθος εκτίμηση, είμαστε έτοιμοι να διορθώσουμε.

Εδώ, όμως, τα ζητήματα έχουν ως εξής γι' αυτούς που υποστήριξαν ή δεν υποστήριξαν τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»: Το κεντρικό ζήτημα είναι: Θα ακούμε τη θέληση των κατοίκων ή όχι; Εμείς λέμε ναι. Κεντρικό ζήτημα, καθοριστικό για το αν θα είναι αυτοτελής μία κοινότητα, είναι η θέληση των κατοίκων. Αυτό θα το παραπέμψουμε σε άλλα κέντρα αποφάσεων, είτε γιατί κατά την κρίση τους ήταν σωστή η χωροθεσία είτε δεν ήταν είτε γιατί ανέκυψαν ή όχι εκ των υστέρων προβλήματα και τα ανέδειξε η κοινότητα. Ποιος θα κρίνει αν ανέκυψαν προβλήματα στην Τσαρίτσανη εκ των υστέρων, για παράδειγμα; Θα το αποφασίσει η Κυβέρνηση ή οι κάτοικοι θα το κρίνουν από μόνοι τους; Πάμε στη θέληση των κατοίκων ή άλλοι να αποφασίζουν για τους κατοίκους αν ήταν λάθος η χωροθεσία και αν αναδείχθηκαν εκ των υστέρων κάποια προβλήματα;

Αν βάζουμε τέτοιες αιρέσεις, επανερχόμαστε στο ότι τις αποφάσεις θα τις παίρνει η κεντρική εξουσία, με όποια νομοθεσία και να βάλουμε. Και αναιρεί το δικαίωμα της κάθε κοινότητας να καθορίζει το μέλλον της.

Αυτή είναι η παρατήρησή μας και η κριτική μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, θα κάνετε παρέμβαση ή θα μιλήσετε κανονικά;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Παρέμβαση θα ήθελα να κάνω, κυρία Πρόεδρε, ενόψει της αποχώρησής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των όσων ακούστηκαν αυτή τη στιγμή. Περισσότερα θα πούμε όταν θα έρθει η ώρα της συζήτησης του άρθρου 30.

Κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε πάντοτε, στις κρίσιμες στιγμές που πρέπει να πάρει κανείς κάποιες αποφάσεις, τη λογική του Πόντιου Πιλάτου. Ο Πόντιος Πιλάτος «ένιψε τας χείρας του», το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποχωρεί, γιατί, βεβαίως, φοβάται την αλήθεια, φοβάται να πει τη γνώμη του, φοβάται να αναλάβει τις ευθύνες του. Γι' αυτό έφυγε. Και θα σας το αποδείξω.

Πρώτα-πρώτα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπε: «τι μεγάλη τροπολογία είναι αυτή, πώς τη συζητούμε» κ.λπ.. Θυμάστε ότι όλα τα νομοσχέδια

αυτού του Υπουργείου ήταν νομοσχέδια που δεν είχαν σχεδόν ποτέ καμία τροπολογία. Η μόνο φορά που υπήρξε μία εκτεταμένη τροπολογία είναι αυτή, για λόγους που αφορούν συγκεκριμένα θέματα και λόγω του ότι αυτό το νομοσχέδιο άργησε να έρθει, εξαιτίας του επείγοντος χαρακτήρα άλλων, στην Ολομέλεια. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως, κάνει κριτική στη Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση πλέον, διότι –λέει– έφερε μία τροπολογία. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ποτέ δεν έκανε κάτι τέτοιο!

Παρακαλώ πάρα πολύ –το είπα και χτες το βράδυ, αλλά φαίνεται δεν ήταν εδώ– ακούστε λιγάκι τα καμώματα των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μόνο μεταξύ του 2001 και 2003 και πώς συμπεριφέρονταν στο Κοινοβούλιο:

Νόμος 3212 του 2003: Δεκαέξι τροπολογίες στο άρθρο 13. Νόμος 3146 του 2003: Ξεκίνησε με εννέα άρθρα και με εννέα τροπολογίες το νομοσχέδιο απέκτησε δεκαοκτώ άρθρα. Διπλασιάστηκε το νομοσχέδιο με τροπολογίες το 2003! Νόμος 3051 του 2002: Είκοσι άρθρα είχε το αρχικό νομοσχέδιο και με τις τροπολογίες κατέληξε στα τριάντα τέσσερα. Νόμος 2910 του 2001: Εβδομήντα πέντε άρθρα είχε το νομοσχέδιο –ήταν ο νόμος για τη μετανάστευση– και έφτασε στα ογδόντα ένα! Νόμος 3172 του 2003: Είκοσι άρθρα είχε και με τις τροπολογίες έφτασε στα είκοσι πέντε! Και ο νόμος 3127 του 2003, ξεκίνησε με είκοσι εννέα άρθρα και ψηφίστηκε στο σύνολο με τριάντα ένα, με εννέα διαφορετικές τροπολογίες! Αυτά είναι τα καμώματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο επιχειρεί να δώσει μαθήματα για μία τροπολογία. Και το τονίζω, εάν κάνετε μία στατιστική θα δείτε ότι τα νομοσχέδια του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης είναι νομοσχέδια, τα οποία έχουν έρθει σχεδόν χωρίς καμία τροπολογία.

Πέραν τούτου όμως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι μας είπε; Μας είπε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι εμείς είμαστε ανακόλουθοι, ότι εμείς τορπιλίζουμε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», που ήταν «μια μεγάλη μεταρρύθμιση» και αποχωρεί, διότι στην περίπτωση αυτή διαφωνεί με την τροπολογία που καταθέσαμε! Δεν μπορούμε να καταλάβω πότε διαφωνεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γιατί εμείς έχουμε άλλη αντίληψη. Να σας τη θυμίσω, για να καταλάβουμε ποια είναι η θέση που έχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.:

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής, αν και είναι κατατεθειμένη, την τροπολογία του συναδέλφου, του κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου, Βουλευτή Εύβοιας, που στην τροπολογία που συζητάμε ζητεί να προστεθεί και μία κοινότητα του νομού του, δηλαδή του Νομού Εύβοιας!

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» αμιγή, όπως τον ψήφισε και τότε θεωρεί ότι άλλοι θέτουν θραυλίδα στα θεμέλια του, όταν Βουλευτής του καταθέτει τροπολογία προς αυτή την κατεύθυνση;

Είπα χτες –και ζήτησε το λόγο επί προσωπικού, αλλά δεν κατάλαβα γιατί– ότι στις 17-2-2005 ο συνάδελφος κ. Μανώλης Στρατάκης, αγαπητός φίλος, έκανε ερώτηση για αθέτηση υποσχέσεων της Νέας Δημοκρατίας και εγκατάσταση απεργού πείνας έξω από την Περιφέρεια Κρήτης και με ρωτούσε πότε θα τελειώσει η εκκρεμότητα του Βραχασίου για να μην κάνουν απεργία έξω από την Περιφέρεια! Θα το καταθέσω και αυτό για μία ακόμα φορά. Το ίδιο και ο κ. Ματζαπετάκης ήδη από τον Οκτώβριο του 2004 με ρωτούσε: «Πώς σκέφτεστε να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα του Δήμου Βραχασίου; Πρόκειται να εφαρμόσετε όσα προεκλογικά είχατε υποσχεθεί και τότε;». Και τέλος, ο κ. Έξαρχος, Βουλευτής Λάρισας, στις 20-9-2004 –Σεπτέμβρης, παρακαλώ, του 2004, μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες– με ρωτούσε εάν η Τσαριτσάνη και η Φαλάνη θα γίνουν αυτόνομοι οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως –λέει– είχαμε δεσμευτεί!

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης

Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλά δεν είναι μόνον αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Επειδή συζητάμε το συγκεκριμένο ζήτημα, για το οποίο αποχώρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είπα και χθες και επαναλαμβάνω και τώρα: Στις 21 Οκτωβρίου 2004 στο Συνέδριο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., όπου παρίστατο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έγινε συζήτηση για το θέμα αυτό, επειδή υπήρχε σχετική διαμαρτυρία. Για να μην αδικώ, λοιπόν, τα πράγματα ξαναδιαβάζω τι με ρώτησε ο κ. Παπανδρέου και τι μου είπε μέσα στην αίθουσα συνεδριάσεων της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.: «Βλέπουμε να έχετε καλλιεργήσει προεκλογικά μεγάλες προσδοκίες σε ό,τι αφορά θέματα, όπως το Βραχάσι, κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών. Καθίστε στο τραπέζι του διαλόγου με το Βραχάσι και με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και δώστε λύση στο πρόβλημα». Ο κ. Κουκουλόπουλος, πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., στο ίδιο Συνέδριο μου λέει: «Καλά όλα αυτά, θα μου πείτε. Και με το Βραχάσι, που φώναζε απ' έξω, τι γίνεται; Η Κυβέρνηση έχει την πολιτική δυνατότητα και νομιμοποίηση ενδεχομένως να το λύσει με ευθεία νομοθετική ρύθμιση και αφού φυσικά διαθέτει την απαραίτητη κοινοβουλευτική πλειοψηφία; Όχι όμως μέσω του Κώδικα, αλλά με ευθεία νομοθετική ρύθμιση».

Ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μου λέει: «Βρες λύση με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.» και ο πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. μου λέει: «Δώσε λύση με ευθεία νομοθετική ρύθμιση». Τη φέρνω λοιπόν τη νομοθετική ρύθμιση και αποχωρεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Οι Βουλευτές του μου κάνουν ερωτήσεις και αναφορές γιατί δεν κάνω αυτό που δεσμευθήκαμε προεκλογικά, ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μου λέει «δώσε λύση», ο πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. μου λέει: «Φέρε νομοθετική ρύθμιση», τη φέρνω και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποχωρεί. Πού είναι η γραμμή του; Κι επειδή κάποιο στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χθες μλούσε για λογική «Μαυρογιαλούρου», σας λέω ότι αυτή είναι η λογική «Μαυρογιαλούρου», ή λογική του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Άλλη η αλήθεια στο Βραχάσι, άλλη η αλήθεια στην Αθήνα. Άλλη αλήθεια το 2004, άλλη αλήθεια το 2006. Αυτή είναι η λογική τους, αυτή είναι η τακτική τους.

Όσον αφορά τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αν και θα μιλήσω γι' αυτές όταν θα έρθει η ώρα, μπορεί να μου πει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί, όταν παρέλαβα τα καθήκοντά μου ως Υπουργός Εσωτερικών και ο πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. κ. Κουκουλόπουλος και ο πρόεδρος της Ε.Ν.Α.Ε. κυρία Φώφη Γεννηματά εν μία φωνή μου είπαν ο πρώτος για τον Α' βαθμό και η δεύτερη για το Β' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης βρίσκονται υπό οικονομική κατάρρευση και ότι έπρεπε να πάρουμε αμέσως μέτρα, τα οποία και πήραμε και αυτά έχουν σώσει την Τοπική Αυτοδιοίκηση;

Αυτές είναι οι μεταρρυθμίσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Αυτοί είναι οι μεγάλοι μεταρρυθμιστές; Και εμείς είμαστε ανακόλουθοι, γιατί ερχόμαστε να διορθώσουμε μετά από τόσα χρόνια κάποια θέματα τα οποία απέμειναν, όταν ευθαρσώς είπαμε από τη στιγμή που γίναμε Κυβέρνηση, το 2000, ότι λόγω της παρόδου του χρόνου, της παγίωσης καταστάσεων, της πορείας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας αυτό το πράγμα; Είπαμε ευθαρσώς προ των εκλογών ότι θα μείνουν συγκεκριμένες οριακές περιπτώσεις, για τις οποίες θα μιλήσω, όταν θα συζητήσουμε το άρθρο 30.

Κατά τα άλλα –είναι η τελευταία μου παρατήρηση– κύριε Σκυλλάκο, σεβαστή η άποψη του Κ.Κ.Ε. Τη θέση σας την ξέρω. Ό,τι αφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εσείς δεν το θέλετε. Είστε ένα κόμμα το οποίο δεν θέλει την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σεβαστή η άποψή σας, σεβαστή η θέση σας, μας βρίσκει καταφανώς αντίθετους όμως. Τι να κάνουμε; Ο ελληνικός λαός κρίνει τις Κυβερνήσεις ανάλογα με την πολιτική τους. Μας έταξε ως Κυβέρνηση, για να συνεχίσουμε την πορεία του τόπου στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να πρωταγωνιστήσει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όταν υπάρχουν δεσμεύσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την πορεία του τόπου, εμείς αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας να πορευθούμε μαζί με την Ενωμένη Ευρώπη σε ένα άλλο αύριο, σε ένα μεγάλο αύριο, το οποίο είναι απαραίτητο για τον ελληνικό λαό.

Το λέω για όσους μας ακούν και μέσα και έξω από αυτήν την Αίθουσα. Ας αναλογισθούν κάποιοι τι θα είχε συμβεί, αν η Ελλάδα με τη θέληση του Κωνσταντίνου Καραμανλή τότε δεν είχε

μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποια θα ήταν τώρα, πού θα βρισκόταν τώρα. Και ας σκεφθούμε όχι μόνον την Ελλάδα, αλλά ας κοιτάξουμε και λίγο παρακάτω, την Κύπρο. Ας τα σκεφθούμε αυτά τα πράγματα και την ώρα που κάνουμε εδώ συζητήσεις να είμαστε συνεπείς με τον εαυτό μας. Είναι εύκολο να λες πράγματα τα οποία ηχούν καλά στα αυτιά κάποιων για να κερδίσεις κάποιες ψήφους στις εκλογές. Είναι δύσκολο να παίρνεις το πολιτικό κόστος. Εμείς είμαστε η Παράταξη που παίρνει πάντα το πολιτικό κόστος, γιατί δεν το υπολόγισε ποτέ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό, να κάνω μια παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Υπουργέ, εάν κατάλαβα καλά, απαντήσατε στο Κ.Κ.Ε., αναφέροντας τη γενική μας θέση, ότι είμαστε ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν συζητάμε αυτό αυτήν την στιγμή. Απλώς εγώ εξήγησα ποιοι είναι οι λόγοι που η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει μεγαλύτερους δήμους, μεγαλύτερες νομαρχίες, μεγαλύτερες περιφέρειες. Δεν σημαίνει ότι κάποιος πρέπει να λείει έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να συμφωνήσει με το τι κρύβεται πίσω από τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εσείς, όταν αντιδράσατε στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ-1» ήσασταν ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Όχι. Όμως, ήμασταν μαζί τότε προς την κατεύθυνση όχι στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Η απάντησή σας για τη γενική μας θέση δεν ταιριάζει.

Επίσης, είπατε ότι είστε δεσμευμένοι απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κατανώ. Ερώτημα σαφές: Λέτε να στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ-2», που ζητά η Ευρωπαϊκή Ένωση; Να το ακούσει ο ελληνικός λαός, να το ακούσουν όλες οι κοινότητες και οι δήμοι, οι σημερινοί. Είναι σαφής η ερώτηση: Λέτε να στην δέσμευση της Ελλάδας για «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ-2», με βάση τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Πολύ σύντομα, κύριε Υπουργέ, για να μπούμε στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Σκυλλάκο, φοβάμαι ότι δεν θυμάστε ποια ήταν η θέση της Νέας Δημοκρατίας την εποχή του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», το 1998. Είχαμε πει όχι σ' έναν σχεδιασμό που έγινε καταναγκαστικά και με προχειρότητα. Είχαμε πει ότι οι συνενώσεις για ισχυρότερους δήμους πρέπει να γίνουν και με χωροταξική κατανομή, η οποία είναι προγραμματισμένη σωστά και κυρίως μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, που σέβονται τη βούληση των τοπικών κοινωνιών.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Και γιατί δεν το κάνατε, κύριε Υπουργέ; **ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης):** Η άποψη του Κ.Κ.Ε. ήταν από τότε «όποιος θέλει να μείνει μόνος του, ας μείνει μόνος του και ας έχουμε στην Ελλάδα όσες χιλιάδες κοινότητες ή δήμους θέλουμε». Η άποψή μας ήταν –όχι μόνο γιατί αυτό είναι στην ευρωπαϊκή μας πορεία, αλλά γιατί είναι στην πορεία του Τόπου– ότι πρέπει να πάμε σε ισχυρότερους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά με δημοκρατικές διαδικασίες.

Αυτό έχει πολύ μεγάλη διαφορά. Γιατί πρέπει να σας τονίσω τι είναι εκείνο το οποίο είναι χρησιμότερο όχι μόνο για τον τόπο, αλλά για τις τοπικές κοινωνίες. Να έχουν ισχυρή φωνή και να μπορούν να δημιουργήσουν ή απλώς να περιορίζονται στη διαχείριση τοπικών υποθέσεων που δεν έχουν καμία δυνατότητα να επηρεάσουν και τη γενικότερη πορεία του τόπου;

Εμείς, δημοκρατικά, θέλουμε τις τοπικές κοινωνίες να έχουν συμμετοχή και στη γενικότερη πολιτική. Γι' αυτό στην Αναθεώρηση του Συντάγματος βάλαμε τη δυνατότητα να δίνουν αρμοδιότητες που είναι και εθνικού χαρακτήρα ακόμη σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αν κάποιος –και δεν εννοώ από το Κ.Κ.Ε., εννοώ όλους εκείνους οι οποίοι «χαιδεύουν αυτιά»– θέλουν Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης μικρούς και ασημένιους, Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης που ασχολούνται μόνο με τις αυλές των σχολείων και μόνο με τα πεζοδρόμια και όχι Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης που θέλουν να πάρουν την τύχη των τοπικών κοινωνιών και να μπορούν πραγματικά να συμβάλουν στο κοινό μέλλον της χώρας, τότε από εκεί και πέρα μπορούν να πάρουν και την ευθύνη για τον Τόπο.

Όταν θα έρθει η ώρα του διαλόγου που θα κάνει ο Πρωθυπουργός με όλους τους πολιτικούς φορείς, με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και την Ε.Ν.Α.Ε., για τη μελλοντική διάρθρωση της χώρας, εκεί και τα κόμματα θα πουν την άποψή τους και φυσικά το Κ.Κ.Ε.. Και εμείς θα εκθέσουμε τη δική μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα αψηφήσω την επιφανειακή κατηγορία ότι υπολείπομαι ιπποτισμού και απαντώ σε απόντες, αλλά για την ισοδυναμία των όπλων και για την ισοδυναμία των εγγραφών στα Πρακτικά της Βουλής για τον μελλοντικό ερευνητή αξίζει να υπάρχει απάντηση του τελούντος χρέη Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας σ' αυτά που είπε ο αποχωρήσας συνάδελφος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και τα οποία μας εξέπληξαν δριμύτητα. Διότι χθες αποχωρήσαμε, κυρία Πρόεδρε, από την Αίθουσα έχοντας συμφωνήσει με το Π.Α.Σ.Ο.Κ. να συνεχιστεί σήμερα η συζήτηση επί των τελευταίων άρθρων, επί του τρίτου και τετάρτου κεφαλαίου και επί των τροπολογιών.

Δεν κατάλαβα αν η αποχώρηση έγινε για θέμα διαδικαστικό ή για θέμα ουσιαστικό του νομοσχεδίου. Κατάλαβα όμως ότι η χθεσινή αντίρρηση των συναδέλφων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. να συζητηθεί χθες το θέμα της επίμαχης τροπολογίας για αυτονομία ελαχίστων κοινοτήτων, ήταν για να αποφύγει αυτή τη συζήτηση και να αποχωρήσει σήμερα που θα ερχόταν αυτή η ώρα.

Δεν αντιλαμβάνεται κανείς αυτή τη στάση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. παρά μόνο ως φυγομαχία και είναι κρίμα να προσθέτει κανείς στο οπλοστάσιο της κριτικής κατά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το γεγονός ότι στερεί από τον εαυτό του και το δικαίωμα της εμπράκτου μετανοίας, το οποίο έχει ο καθένας που διαπράττει σφάλματα.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έκανε σφάλματα στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και η Νέα Δημοκρατία και με αυτό το νομοσχέδιο επιχειρεί οριακές, ακραίες περιπτώσεις τέτοιων σφαλμάτων να διορθώσει.

Αποχωρώντας το Π.Α.Σ.Ο.Κ. αποστερεί από τον εαυτό του το δικαίωμα που έχει ο τελευταίος εγκαλούμενος να ευεργετηθεί με την έμπρακτο μετάνοια, τη συμμετοχή δηλαδή στη διόρθωση ορισμένων απ' αυτών των σφαλμάτων. Μας βοηθάει όμως αποχωρώντας να συμπληρώσουμε την περίφημη φράση ενός από τους μεγαλύτερους κυνικούς και πραγματιστές της ιστορίας του Υπουργού Εξωτερικών του Ναπολέοντα του Ταλλεϋράνδου, ο οποίος είπε ότι ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τη γλώσσα για να κρύβει τη σκέψη του. Στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. ο Θεός έδωσε και τα πόδια για να κρύβει τη σκέψη του!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των εγγεγραμμένων συναδέλφων.

Ο κ. Παπαγεωργίου έχει το λόγο. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Ντόλιος έχει το λόγο. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Χαρακόπουλος έχει το λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποχώρηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. από την Αίθουσα είναι ενδεικτική της αδυναμίας του να αναγνωρίσει λάθη και παραλείψεις. Αμετανόητο επιμένει στη συντήρηση λαθών, στη συντήρηση αδικιών που θέσπισε με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Οι αντιδράσεις που παρατηρούνται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες μέρες επιβεβαιώνουν την επισήμανσή

μου στην ομιλία μου επί της αρχής, ότι υπάρχουν σημαντικά νομοσχέδια τα οποία επισκιάζονται από την βαρύτητα των τροπολογιών τους.

Η τροπολογία με την οποία αποκαθίσταται η εύρυθμη λειτουργία σε τρεις πρώην κοινότητες -Βραχασίου, Ζωνιανών και της ιστορικής κοινότητας της Τσαριτσάνης- αναμφίβολα κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Ευθαρσώς όμως θα πω, κύριε Υπουργέ, ότι πιστεύω πως η τροπολογία θα έπρεπε να διευρύνει τον αριθμό των πρώην κοινοτήτων που αυτονομούνται με εκείνες που επί οκτώ και πλέον χρόνια με κάθε τρόπο διαδήλωναν την αντίθεσή τους στο νόμο για τις αναγκαστικές συνενώσεις. Κραυγαλέες τέτοιες περιπτώσεις στη Λάρισα είναι η περίπτωση της Ραψάνης και της Φαλάνης, στην οποία αρμοδίως είχαν δοθεί διαβεβαιώσεις και δικαίως ανέμενε ότι θα συμπεριλαμβανόταν στην επίμαχη τροπολογία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και σοβαροί αναλυτές, όπως ο κ. Πάσχος Μανδραβέλης που αρθρογραφεί στην «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» κατά της τροπολογίας, αναγνωρίζουν ότι οι εξεγέρσεις που είδαμε δεν είναι μόνο ιστορικογενή καπρίτσια, σίγουρα έχουν κάποιο υλικό υπόστρωμα. Πρέπει να υπάρχουν και κάποια πραγματικά -πέραν της ιστορίας- παράπονα, κονδύλια που δεν διανεμήθηκαν όπως πρέπει, έργα που δεν έγιναν κ.λπ..

Είναι γεγονός ότι όλες αυτές τις μέρες οι πολίτες που διαμαρτύρονται λοιδορούνται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από μερίδα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης ως τοπικές, ως άτομα που δεν μπορούν να δουν το συμφέρον τους, που παραμένουν γαντζωμένα στο χθες. Κανείς βεβαίως δεν μπήκε στον πειρασμό και τον κόπο να κάνει έναν απολογισμό του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», να δούμε σε τι απέδωσε, πού υστέρησε, πού χρειάζονται βελτιώσεις.

Υπάρχουν περιπτώσεις που δεν αναπτύχθηκε η αναγκαία δημοτική συνείδηση. Γιατί, λοιπόν, δεν σεβόμαστε τη βούληση της οποίας τοπικής κοινωνίας πιστεύει ότι με την αυτονομιστική της θα υπηρετήσει καλύτερα τα τοπικά της συμφέροντα; Αντί να τους επιβάλλουμε άνωθεν αποφάσεις για τις συνενώσεις, ας τους πείσουμε με επιχειρήματα, με οικονομικά κίνητρα. Αν δεν βλέπουν οι πολίτες τα θετικά των συνενώσεων και επιμένουν στις αυτονομιστικές, μήπως έγινε κάτι στραβό με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»; Μήπως τα έργα εστιάζονται στις έδρες των δήμων και τα χωριά αισθάνονται ως φτωχοί συγγενείς; Με την εφαρμογή του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» ανακόπηκε το ρεύμα εγκατάλειψης και ερήμωσης των χωριών;

Δεν θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αμφισβητήσω τις προθέσεις των εμπνευστών του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Είναι κοινό μυστικό όμως ότι η χωροθέτησή του όπως και η επιλογή της έδρας των καποδιστριακών δήμων έγινε ερήμην των πολιτών και των τοπικών κοινωνιών, σε κλειστά γραφεία, με το βλέμμα κυρίως στη νύχτα των δημοτικών εκλογών. Με άλλα λόγια, στους σχεδιαστές του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» βάρυνε περισσότερο το πώς θα γίνει πράσινος ο χάρτης το βράδυ των δημοτικών εκλογών και λιγότερο το πώς θα είναι λειτουργικοί και αποτελεσματικοί οι δήμοι. Οι στρεβλώσεις λοιπόν του ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ θα πρέπει να αντιμετωπιστούν χωρίς δογματισμούς και αφορισμούς και να πάψει η υποκρισία του Π.Α.Σ.Ο.Κ. που άλλα λέει εντός και άλλα εκτός της Βουλής.

Επώθηκε και χθες ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας υποστηρίζουν αποσχίσεις κοινοτήτων για να εξυπηρετήσουν «τοπικούς κομματικούς εγωισμούς». Από το 1998 που εφαρμόστηκε ο νόμος των αναγκαστικών συνενώσεων οι Βουλευτές Λαρίσης του Π.Α.Σ.Ο.Κ. επανειλημμένα τάχτησαν υπέρ της αυτονομιστικής της Τσαριτσάνης και της Φαλάνης, αναγνωρίζοντας τα λάθη που έγιναν με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Καταθέτω στα Πρακτικά σχετικό ψήφισμα των κατοίκων της Φαλάνης Λαρίδας, το οποίο υπογράφουν και συνάδελφοι Βουλευτές του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ελπίζω ότι θα τιμήσουν την υπογραφή τους στην περίπτωση επανεξέτασης του ζητήματος μετά την ψήφιση του νέου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, αν χρειαστεί ομοφωνία Βουλευτών για τη διόρθωση λαθών του Καποδιστρία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξακολουθεί με απόλυτο δογματισμό να διεκδικεί την εξ αποκαλύψεως αλήθεια και το αλάθητο στη χωροθέτηση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Επιμένει ότι δεν υπήρξαν πουθενά λάθη, όλα έγιναν με άσφογο τρόπο. Η λογική: «Αν κάποιοι πολίτες διαμαρτύρονται, τόσο χειρότερο γι' αυτούς» είναι εξόχως αντιδημοκρατική. Η αλήθεια είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκοψε και έραψε τον Καποδίστρια στα κομματικά του μέτρα. Αρνείται ακόμη να διορθώσει τα λάθη και τις όποιες αδικίες δημιούργησε ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ».

Η λογική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αποφασίζουμε πριν από εσάς, για εσάς χωρίς διάλογο και ζυμώσεις με την κοινωνία.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση πιστεύει ότι με τη συζήτηση της τροπολογίας ανακάλυψε μια νέα διαχωριστική γραμμή προόδου και συντήρησης. Εννοείται ότι την πλευρά της προόδου την διεκδικεί για λογαριασμό της και το χώρο της συντήρησης τον εκχωρεί σε εμάς. Σύμφωνα λοιπόν με αυτή την ανάλυση πρόοδος είναι οι αναγκαστικές συνενώσεις, ενώ συντήρηση είναι οι εθελούσιες συνενώσεις. Πρόοδος είναι η άνωθεν επιβολή αποφάσεων στους πολίτες, ενώ συντήρηση είναι ο διάλογος και ο σεβασμός στη βούληση των πολιτών. Πρόοδος είναι η άρνηση παραδοχής λαθών και αδυναμιών, ενώ συντήρηση είναι οι διορθωτικές κινήσεις που αξιώνει η κοινωνία των πολιτών. Αν αυτή είναι η πρόοδος που διεκδικεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε χάρισμά του.

Ειπώθηκαν εχθές πολλά περί κατεδάφισης του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Η διόρθωση λαθών δεν μπορεί να βαφτίζεται κατεδάφιση. Η αναγνώριση λαθών είναι δύναμη και δυστυχώς φαίνεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει τη δύναμη να αναγνωρίσει τα λάθη και τις αδυναμίες του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τελευταίο διάστημα αυξάνονται οι φωνές για ένα νέο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», για νέες συνενώσεις για μεγαλύτερους και λιγότερους δήμους. Σχετικές απόψεις διατυπώνονται από την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. αλλά και από άλλες γραφίδες στον έντυπο τύπο.

Κύριε Υπουργέ, δεν είμαι από εκείνους που διαφωνούν με μια τέτοια συζήτηση. Αν όμως η Κυβέρνηση ειλικρινώς μελετά το ενδεχόμενο αναδιάταξης του αυτοδιοικητικού χάρτη θα πρέπει να ανοίξει πρώτη τη διάλογο έγκαιρα και όχι με αιφνιδιασμούς όπως έπραξε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο παρελθόν. Η συζήτηση αυτή δεν μπορεί να γίνει ερήμην της κοινωνίας και των πολιτών.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι μόνο οι τέσσερις περιπτώσεις που περιλαμβάνονται στην τροπολογία που χρήζουν διορθωτικών ρυθμίσεων.

Κλείνοντας λοιπόν σας καλώ έστω και την ύστατη στιγμή να συμπεριλάβετε στην επίμαχη τροπολογία κραυγαλέες περιπτώσεις όπως είναι η Φαλάνη και η Ραψάνη, σεβόμενοι τη βούληση των κατοίκων αλλά και τις ανάγκες των τοπικών τους κοινωνιών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η κ. Αράπογλου.

Απούσα, διαγράφεται.

Ο κύριος Καράογλου έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι σήμερα αδικούμε το νομοσχέδιο που συζητάμε για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, γιατί εγκαταλείψαμε τα δυο πρώτα κεφάλαια του νομοσχεδίου που είναι πάρα πολύ σημαντικά και θα έπρεπε ίσως να σταθούμε και ασχολούμαστε μόνο με το τρίτο κεφάλαιο που παρενθετικά και σε τροπολογία έφερε το θέμα του περίφημου νόμου «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Θα σταθώ και θα πω δυο κουβέντες για τα δυο πρώτα κεφάλαια του νομοσχεδίου που τα θεωρώ πάρα πολύ σημαντικά και στην συνέχεια θα σταθώ στο θέμα των ρυθμίσεων των ΟΤΑ, που αφορά και το θέμα που έχει σχέση με την τροπολογία τη σχετική με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Το πρώτο κεφάλαιο να πούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό, ενσωματώνει μια Ευρωπαϊκή οδηγία και αφορά την αξιοποίηση

της πληροφορίας, που έχει υπολογιστεί ότι ανέρχεται στο 1% του Α.Ε.Π. της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην εποχή μας λοιπόν είναι κατανοητή η πολύ μεγάλη σημασία και αξία που έχει η πληροφορία και ανοίγονται προοπτικές για την περαιτέρω αξιοποίησή της.

Στο δεύτερο κεφάλαιο που υπάρχει μια αναφορά στη λειτουργία των Κ.Ε.Π., να πούμε εδώ ότι αυτοί που κινδυνολογούσαν στο παρελθόν και έλεγαν ότι η Νέα Δημοκρατία θα καταργήσει τα Κ.Ε.Π., βλέπουν το αντίθετο να συμβαίνει σήμερα, προς λύπη τους βέβαια, γιατί η Νέα Δημοκρατία στήριξε ουσιαστικά τα Κ.Ε.Π. και ρύθμισε και ρυθμίζει θέματα λειτουργίας τους και όχι μόνο αυτό, αλλά ρυθμίζει και τα θέματα προσωπικού που τόσα χρόνια οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρά τη λειτουργία των Κ.Ε.Π., φρόντιζαν να τους έχουν ομήρους στην πολιτική βούληση της τότε κυβέρνησης.

Θα σταθώ λοιπόν στο τελευταίο κεφάλαιο που αφορά ρυθμίσεις των ΟΤΑ και ειδικότερα την επίμαχη τροπολογία που κατά τη γνώμη της Αντιπολίτευσης έχει «ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου».

Εγώ συνάδελφοι, είχα μια ένσταση από την αρχή για τη συζήτηση και ψήφιση και στη συνέχεια την εφαρμογή του περίφημου νόμου «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», που έχω την αντίληψη ότι ο αείμνηστος Κυβερνήτης της Ελλάδας όταν ακούει αυτό, θα τρίζοντα κόκκαλά του γιατί τέτοια παραποίηση και τέτοιος ψευδεπίγραφος νόμος δεν έχει γίνει ποτέ.

Γιατί λοιπόν θεωρείτε ότι είναι σωστός και τέλειος ο νόμος αυτός;

Με τι κριτήρια έγινε ο διαχωρισμός της χώρας στους εννιά-κόσιους δήμους που έχει σήμερα; Έγινε με επιστημονικά τεκμήρια; Έγινε μετά από συνεννόηση με τις τοπικές κοινωνίες; Αλήθεια, ποια ήταν τα κριτήρια αυτά; Ας μας ανακοινώσουν κάποτε, σοβαρά και υπεύθυνα, ποια ήταν και γιατί να είναι εννιάκόσιοι δήμοι και να μην είναι χίλιοι ή χίλιοι οκτακόσιοι ή πεντακόσιοι. Αυτό είναι ένα ζήτημα που θέλει πολλή συζήτηση.

Δυστυχώς συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι μας πάρα πάρα πολύ καλά, ότι ο νόμος αυτός και ο διαχωρισμός των κοινοτήτων σε δήμους, έγινε καθαρά, αποκλειστικά θα έλεγα, με κομματικά κριτήρια.

Και αναφέρω με κάποια συγκεκριμένα παραδείγματα που αφορούν το Νομό Θεσσαλονίκης. Έτσι λοιπόν, στο Νομό Θεσσαλονίκης έχουμε γεωγραφικές ενότητες –αλήθεια, είμαι βέβαιος ότι οι παλιοί στην τοπική αυτοδιοίκηση θυμούνται πάρα πολύ καλά αυτό το διαχωρισμό– να συμπύσσονται για να αποτελέσουν έναν ενιαίο δήμο γιατί έτσι βόλευαν τότε τα «κουκιά».

Επίσης, έχουμε παράδειγμα κοινότητας η οποία ανήκει σε δήμο που δεν έχει το όνομά της, ενώ το όνομα της κοινότητας αυτής το έχει άλλος δήμος. Αναφέρομαι στην Κοινότητα Απολλωνίας, η οποία ανήκει στο Δήμο της Νέας Μαδύτου, ενώ υπάρχει και Δήμος Απολλωνίας χωρίς τη συγκεκριμένη Κοινότητα, και καταλαβαίνετε λοιπόν πόσες παρεξηγήσεις γίνονται. Υπάρχει και μια σειρά άλλων τέτοιων παραδειγμάτων που αποδεικνύουν την προχειρότητα με την οποία έγινε ο νόμος αυτός και η εφαρμογή του και προκάλεσαν τόσες πολλές αντιδράσεις.

Έτσι λοιπόν, εδώ και οκτώ χρόνια που εφαρμόζεται αυτός ο νόμος και είναι ένα αρκετά σημαντικό χρονικό διάστημα για να κάνουμε έναν απολογισμό, νομίζω ότι θα πρέπει να σταθούμε σε τρεις κραυγαλέες περιπτώσεις που οι δύο από αυτές σήμερα δικαιώνονται.

Πρώτα-πρώτα, στην περίπτωση του Βραχασίου, όπου όλοι μας ξέρουμε τους αγώνες που έδωσαν εκεί οι Κρητικοί πολίτες οι οποίοι δεν δέχτηκαν ποτέ τη λειτουργία τους στα πλαίσια ενός ενιαίου δήμου και ζητούσαν την αυτονομία τους. Δεύτερον, στην περίπτωση της Τσαρίτσας της Λάρισας και τρίτον, στην περίπτωση του Νέου Μαρμαρά.

Θεωρώ πάρα πολύ σωστή την τροπολογία η οποία δικαιώνει τις δύο από τις τρεις περιπτώσεις –το Βραχάσι και την Τσαρίτσανη της Λάρισας– αλλά θεωρώ μεγάλο λάθος το ότι δεν προβλέπεται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο η αναγνώριση και του Νέου Μαρμαρά ως αυτόνομη κοινότητα ή ως αυτόνομος δήμος αν είχε τα χαρακτηριστικά και τον πληθυσμό που θα έπρεπε να έχει.

Αυτό είναι ένα ζήτημα που θα πρέπει να επαναξεταστεί. Πρόκειται για τρεις ακραίες περιπτώσεις οι οποίες δεν έγιναν αποδεκτές ποτέ και δεν λειτούργησαν στο πλαίσιο του Καποδίστρια και το λέω, χωρίς να έχω καμία ιδιαίτερη σχέση γιατί, όπως είναι γνωστό, πολιτεύομαι στο Νομό Θεσσαλονίκης και άρα, δεν με αφορά άμεσα.

Όμως, πρόκειται για περιπτώσεις αγώνα, όπου ή έχει το κράτος τη δύναμη και τη θέληση να επιβάλει τη θέλησή του δια της βίας στην περίπτωση αυτή, που αποδείχτηκε ότι κανείς δεν θέλει να το κάνει αυτό, ή αλλιώς έρχεται και συμβιβάζει και διορθώνει αυτή τη στραβή κατάσταση.

Βέβαια, βρήκαν την ευκαιρία κάποιοι λαϊκίζοντας τώρα, να βγουν και να πουν ότι πάμε χρόνια πίσω, ή ότι πρόκειται για αντίδραση και οτιδήποτε άλλο και δεν κατάλαβα ποια είναι η πρόοδος και ποια η αντίδραση. Δηλαδή, γιατί κάποιος που θέλει πεντακόσιους δήμους είναι προοδευτικός και κάποιος που θέλει εξακόσιους είναι αντιδραστικός; Αυτή είναι η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην πρόοδο και την αντίδραση; Λυπάμαι, αλλά φαίνεται ότι στην εποχή μας έχουν παρεξηγηθεί πολύ οι έννοιες.

Και βέβαια, δεν είναι κακό να κάνει κάποιος λάθη. Κακό είναι να μην αναγνωρίζει αυτά τα λάθη και να μην προσπαθεί να αντιμετωπίσει τις συνέπειες από αυτά τα λάθη που ο ίδιος έχει δημιουργήσει.

Είχαμε τον κ. Κουκουλόπουλο, τον Πρόεδρο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ο οποίος πριν από ενάμισι χρόνο περίπου στο Συνέδριο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. το οποίο έγινε στη Χερσόνησο του Ηρακλείου, έλεγε ότι το πρόβλημα του Βραχασίου, κάτω από την πίεση της παρουσίας, αν θέλετε, των εκατοντάδων κατοίκων του Βραχασίου, πρέπει να λυθεί όχι μέσω του Κώδικα, αλλά μέσω νομοθετικής ρύθμισης και βγαίνει σήμερα και λέει ακριβώς τα αντίθετα. Θαυμάστε την αξιοπιστία του πολιτικού ανδρός και μάλιστα αυτού ο οποίος προϊστάται -με εκλογική διαδικασία βεβαίως δημοκρατική- του Κεντρικού Οργάνου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, του πρώτου βαθμού, της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων.

Θα ήθελα να ξεκαθαρίσει επιτέλους ποια είναι η θέση του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Ας ξεκαθαρίσει! Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. περηφανεύεται ότι έκανε συνεχώς διάφορες τομές και μεταρρυθμίσεις. Έτσι λοιπόν, στο παρελθόν είχαμε γεωγραφικές ενότητες, αναπτυξιακούς συνδέσμους, συμβούλια περιοχής τα οποία πριν ριζώσουν και πριν αποδώσουν έργο, την άλλη μέρα άλλαζαν, με συνέπεια να μην υπάρχει κανένα αποτέλεσμα.

Τώρα έρχεται μετά τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και μας λέει ότι κακώς έχουμε τόσους πολλούς δήμους και ότι θα πρέπει να πάμε σε πέντε περιφέρειες, να καταργηθεί η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και να πάμε σε τριακόσιους δήμους.

Ας βγουν, όμως, και στα χωριά να πουν αυτά τα πράγματα! Ας βγουν να πουν στους τριάντα ένα δήμους του Νομού Θεσσαλονίκης: «Ξέρετε, εμείς λέμε ότι θα πρέπει να μείνει το 1/3 των δήμων, να καταργηθούν οι δήμοι σας και από τριάντα ένα να πάμε στους δέκα». Γιατί βλέπετε ότι το παίζουν και «με τον παπά και με τον ζευγά». Όταν έρχονται εδώ, φωνάζουν και λένε ότι θα πρέπει να αλλάξει το σύστημα αυτό και ότι θα πρέπει να πάμε σε λιγότερους δήμους και όταν πηγαίνουν στα χωριά, στηρίζουν τα δίκαια αιτήματα πολλών κοινοτήτων που ζητούν την αυτονομία τους.

Κλείνοντας, θα αναφερθώ σε τέσσερις περιπτώσεις που αφορούν το Νομό Θεσσαλονίκης και που πιστεύω ότι θα πρέπει να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής και αντιμετώπισης.

Πρώτα-πρώτα η αναγνώριση ως δήμου του ιστορικού Χορτιάτη. Ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να κάνω αναλυτική αναφορά, αλλά ο Χορτιάτης είναι μια περίπτωση που χάνεται στο διάβα της Ιστορίας. Είναι μια περίπτωση ενός μαρτυρικού χωριού, που έχει καταχωρηθεί στην παγκόσμια συνείδηση ως σύμβολο θυσίας. Θα πρέπει σίγουρα να τύχει, όπως άλλες περιπτώσεις ιστορικών, μαρτυρικών κοινοτήτων, της δικαίωσης και της αυτόνομης παρουσίας του.

Δεύτερον, στη δημιουργία ενός νέου δήμου, του Δήμου Μακεδονίας, όπως προτείνουν οι ίδιοι οι κάτοικοι, αποτελούμενου από τα δημοτικά διαμερίσματα του Νέου Ρουσίου, του Κάτω

Σχολαρίου και της Καρδίας.

Τρίτον, στη δημιουργία ενός νέου δήμου, του Δήμου Ανατολικής Ρωμυλίας, όπως οι ίδιοι επιθυμούν να ονομάζεται, ο οποίος θα προέρχεται από τη διάσπαση του Δήμου Αγίου Αθανασίου και θα αποτελείται από τα δημοτικά διαμερίσματα Νέας Μεσήμβριας, Αγχιάλου και Ξηροχωρίου. Για το συγκεκριμένο ζήτημα να σας πω ότι υπάρχει και ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Αγίου Αθανασίου, που συμφωνεί με τη διάσπαση αυτή.

Τέταρτη περίπτωση είναι η περίπτωση της επαναδημιουργίας του Δήμου Ιωνίας. Ο Δήμος Ιωνίας ήταν η μοναδική στα ελληνικά χρονικά περίπτωση Δήμου που είχε προκύψει από οικειοθελή συνένωση. Καθαρά για κομματικούς λόγους καταργήθηκε. Συγχωνεύτηκε σε άλλο δήμο, γιατί έτσι έβγαιναν τα «κουκιά».

Είναι, λοιπόν, καιρός να δικαιωθούν αυτοί που πρωτοποριακά και οικειοθελώς προχώρησαν στις συνενώσεις αυτές.

Παράλληλα, νομίζω ότι το θέατρο του παραλόγου και ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός που από συγκεκριμένη πτέρυγα του Κοινοβουλίου -την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.- όλες αυτές τις μέρες είναι υπαρκτός θα πρέπει να σταματήσει. Θα πρέπει να υπάρχει ξεκάθαρη και ρητή θέση και όχι, όπως είπα και πριν, μέσα στο Κοινοβούλιο να μιλάμε μόνο για τριακόσιους δήμους, για περιορισμό των περιφερειών και κατάργηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και όταν βγαίνουμε στα χωριά, να συνηγορούμε υπέρ των αιτημάτων των κατοίκων των χωριών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Καρόγλου.

Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, εξελισσομένης της συζήτησης και του εντοπισμού της πλέον στο ζήτημα της αποκαλούμενης «απόσχισης» κοινοτήτων, διερμηνεύω ότι το Υπουργείο Εσωτερικών -σε συνέχεια και κυβερνητικών εξαγγελιών- πραγματικά επιφυλάσσεται εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, υποβαλλόμενων συγκεκριμένων, αιτιολογημένων, εμπειριστωμένων και πλήρως στοιχειοθετούμενων προτάσεων για όσες εκ των περιπτώσεων -επί τη βάσει κριτηρίων- κριθούν ως βάσιμες περιπτώσεις, και θα οδηγηθεί τελειωτικά σε λύσεις, που θα έχουν τη συναποδοχή της μεγάλης Πλειοψηφίας της Βουλής.

Αυτή είναι και η ελπίδα μου, υπό την έννοια ότι δεν μπορώ να αποδεχθώ -άλλωστε δεν απεδέχθην ποτέ- ότι κατ' αμαχίτην τεκμήριον κάποιοι φορείς ή ομάδες πολιτών ή άλλως πως αποκαλούμενες σκέφτονται αυτοί και μόνο ορθολογικά. Δεν μπορώ να αποδεχθώ ότι σκέφτονται αυτοί και μόνο αυθεντικά, ότι σκέφτονται αυτοί και μόνο κατά τρόπο απόλυτα σωστό.

Γιατί το λέω αυτό; Κάνω έναν εσωτερικό διάλογο εδώ και χρόνια. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο αποκορύφωμά του, επ' αφορμή της συζήτησης που διεξάγεται. Προβληματίζομαι, λοιπόν, κατά πόσο οι διάχυτες και κρατούσες απόψεις, δηλαδή κατά πόσο ο διοικητικός χάρτης της χώρας, ως προέκυψε σε επίπεδο αυτοδιοίκησης με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», τεκμαίρεται αμαχίτως ότι είναι σωστός και μάλιστα θεωρείται και το εφελτήριο για μια επόμενη φάση «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ-2».

Εγώ δεν κατενόησα -και το λέω ευθύτατα ενώπιον της Αντιπροσωπείας της Βουλής- κατά πόσο οι δικαιολογητικοί λόγοι, που κατά καιρούς γίνεται επίκλησή τους, είναι βάσιμοι. Έχουν δηλαδή αποδειχθεί -έστω και από αυτήν την ελαχίστου χρόνου υλοποίηση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»- ότι έχουν οδηγήσει σε πολύ θετικά αποτελέσματα; Προφανώς σημαντικά θετικά αποτελέσματα;

Εγώ εκείνο το οποίο βιώνω και στο Νομό Σερρών είναι ότι οι περισσότεροι εκ των προκυψάντων δήμων είναι προβληματικοί από πλευράς οικονομικής, παρά τα κατά καιρούς εκπονηθέντα αναπτυξιακά προγράμματα και παρά τις διορθωτικές ουσιαστικές παρεμβάσεις της παρούσης Κυβέρνησης.

Και αντιλαμβάνομαι, πέραν των άλλων, ότι δεν θα ήταν εμπόδιο, εάν δεν υπήρχε αυτή η συνένωση σε πάρα πολλές περιπτώσεις, αντιλαμβάνομαι υπό την ευρύτερη έννοια τη νομική ότι δεν θα υπήρχε κανένα κώλυμα υπό άλλες μορφές -και των προ-

γενέστερων αναπτυξιακών συνδέσμων- υπαγωγής σε προγράμματα. Διότι αυτό αποτέλεσε βασική δικαιολογητική θέση διαχρονικά, ανατρέχοντας στο παρελθόν. Δεν αντελήφθη όμως ποτέ ότι θα υπήρχε πρόβλημα υπαγωγής σε συγκεκριμένα προγράμματα.

Γιατί, δηλαδή, πρέπει να γίνουν –μιλώ σε γενικό επίπεδο– κάποιοι δήμοι και πρέπει να υπάρξουν ενιαίες τεχνικές υπηρεσίες και δεν ξέρω ποιοι άλλοι συνδυασμοί, για να προωθηθούν συμφέροντα ευρύτερα της τοπικής κοινωνίας; Αν τυχόν δεν υπήρχε αυτή η συγκεκριμένη θεσμοθέτηση του παρελθόντος, όλα αυτά θα πήγαιναν πίσω; Δεν το έχω καταλάβει ποτέ, δεν έχω βρει ως τώρα, δεν με έχει πείσει κανείς –και το αναμένω και από την Κυβέρνηση– για το νόμιμο έρεισμα για όλα αυτά.

Ξεκινάμε, λοιπόν, μια συζήτηση εδώ και χρόνια, με μια βάση, η οποία αμφισβητείται κατ' εμέ. Και το λέω καλόπιστα και θέλω να υπαχθεί στο δικό σας έστω εσωτερικό διαλεκτικό προβληματισμό. Σας λέω, λοιπόν, ότι τόσα χρόνια που παρήλθαν, εγώ δεν βλέπω στις τοπικές κοινωνίες αυτή την προσδοκώμενη ανάπτυξη, αυτή την πληθωρική υπαγωγή σε κοινοτικά προγράμματα, ενδεχόμενα τη μη προσαύξηση βαρών των πολιτών της τοπικής κοινωνίας, υπό την έννοια των τελών και των άλλων φόρων. Αντίθετα, βιώνω ότι οι απόμαχοι της ζωής, που κατά κανόνα ζουν στην Περιφέρεια, πληρώνουν τέλη και φόρους πολλαπλάσια των προ ολίγων ετών καταβαλλόμενων.

Προσπαθώ, λοιπόν, συγκριτικά να δω απ' αυτή η διοικητική μεταρρύθμιση, την οποία σε επίπεδο αρχής, αν θέλετε, υιοθετώ κι εγώ σε γενικότερο βαθμό, ποια είναι η θετική συνέπεια, η οποία μας κάνει να σκεφτόμαστε και για άλλες διοικητικές αυτού του τύπου μεταρρυθμίσεις στο άμεσο μέλλον; Προσέδουμε στον κόσμο την εντύπωση ότι δι' αυτού του τρόπου και μόνο μπορούν να λυθούν τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών.

Τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών για μας τους περισσότερους εκ περιφέρειας ορμημένους, λύνονται με άλλους τρόπους ουσιαστικούς και όχι πολλές φορές με τρόπους που δυστυχώς επικοινωνιακά μπορεί να προσφέρουν, πλην όμως για το μέσο πολίτη που βιώνει τα προβλήματα αυτή η προσέγγιση είναι καθαρά πλασματικού χαρακτήρα. Δεν βιώνει άμεσα αποτελέσματα, δεν βλέπει προσφορότητα σε συγκεκριμένες συμπεριφορές, πολλές φορές και σε επίπεδο κυβερνητικών πρωτοβουλιών.

Εγώ τι θέλω να πω; Κάνω έκκληση, κύριε Υπουργέ, σε συνέχεια κυβερνητικών καθαρών εξαγγελιών και της αναμφισβήτητου απόψεως ότι ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», αν ανατρέξουμε στο παρελθόν, δεν υλοποιήθηκε επί τη βάσει σωστών κατευθυντηρίων αρχών και μάλιστα αρχών δικαίου, αλλά στηρίχθηκε κατ' αρχήν σε αναγκαστική βάση, επρόκειτο περί σχεδιασμών που έγιναν στο πόδι.

Παραδεκτού δηλαδή γενομένου αναμφισβητήτως αυτού που επικαλούμαι ως λόγου, (ότι δηλαδή δεν υπήρξε σωστή, υγιής βάση γι' αυτή τη διοικητική αναδιάρθρωση της χώρας, αν μη τι άλλο και πέραν άλλου πιο ουσιαστικού –όπως πιθανολογώ– προβληματισμού έχετε) διερμηνεύω ότι επιφυλάσσετε εντός λογικού χρόνου επί τη βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων, ιστορικών, πολιτιστικών, οικονομικών, πληθυσμιακών ή δεν ξέρω ποίων άλλων...

...Προτροπή μου, λοιπόν, είναι αυτή η διερμηνεία να αποδειχθεί βάσιμη, ότι δηλαδή εντός συγκεκριμένου χρόνου θα δεχθείτε αιτήματα. Καλώς έκαναν συνάδελφοι που ανέφεραν δια του Βήματος της Βουλής ό,τι ανέφεραν. Συμπληρωματικά, όμως και πιο εμπεριστατωμένα και με καλύτερη προοπτική βασιμότητας, δεχθείτε πραγματικά τέτοια αιτήματα και να τα προσεγγίσετε επί τη βάσει αναμφισβήτητων κριτηρίων.

Διότι σας βεβαιώνω, στο μέτρο που μπορώ να σας βεβαιώσω –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– ότι και στο Νομό Σερρών υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις ακραίες θεωρούμενες. Και αυτό πρέπει να προσδιοριστεί σαν έννοια, δηλαδή επί τη βάσει ποίων κριτηρίων θεωρούμε μια περίπτωση ακραία, και να δοθεί η δυνατότητα σε τέτοιες ακραίες περιπτώσεις να υπάρξει διορθωτική παρέμβαση και να μη θεωρείται προτροπή για κάποιους φορείς.

Και μια πρόσθετη προτροπή μου:

Η οποιαδήποτε κυβέρνηση να μη θεωρεί ποτέ και να μην επιάρεται διαχρονικά ότι διασφαλιζόμενη της συναίνεσης των οποιωνδήποτε εμπλεκόμενων σ' ένα συγκεκριμένο αντικείμενο φορέων ότι η οποιαδήποτε συναίνεση προσδίδει σε μας τη δυνατότητα να επικαλούμεθα ότι κάνουμε σωστές προσεγγίσεις. Δηλαδή όλοι όσοι εμπλέκονται στη δρομολογούμενη διαλογική συζήτηση ενόσω συμφωνούν, όλα όσα τελικά θεσμοθετούνται τεκμαίρονται ως σωστά. Όχι....

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Η παρούσα Κυβέρνηση οφείλει πολλές φορές –επί τη βάσει επαναλαμβανών συγκεκριμένων στοχεύσεων και κυρίως των κυβερνητικών της εξαγγελιών– να ακούσει τη φωνή και των κυβερνητικών Βουλευτών και επί τη βάσει της κοινωνικής πραγματικότητας να προχωρήσει σε δυνατότητα αναδιάταξης κάποιων δήμων ενδεχομένως, απόσχισης κάποιων κοινοτήτων με βάση συγκεκριμένα κριτήρια και βεβαίως απάλυνσης των τοπικών κοινωνιών, των περιφερειακών κοινωνιών που κατά κανόνα κατοικούνται από απόμαχους της ζωής, δυνατότητα απάλυνσης και από οικονομικής πλευράς. Διότι εκείνο που βιώνουν από τους Καποδιστριακούς κατά κανόνα δήμους είναι η υπέρμετρη αύξηση των φόρων και των τελών που καταβάλλουν οι συγκεκριμένοι κατοικούντες στην περιφέρεια.

Έχω να κάνω και μια τελευταία πρόταση-προτροπή. Θα τη φέρω σε μεταγενέστερο νομοσχέδιο στο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα, κύριε Υπουργέ, αν χρειαστεί και με τροπολογία. Υπάρχουν και δήμοι που με το καθεστώς των εκουσίων συνενώσεων είχαν τη δυνατότητα να έχουν κάποια κίνητρα τα οποία κατά βιασμό της νομιμότητας –δεν θέλω να το επεξηγήσω, θα το επεξηγήσω όταν χρειαστεί, όταν θα έρθει η ώρα– δεν έτυχαν ούτε αυτών των συγκεκριμένων κριτηρίων. Ένας τέτοιος δήμος είναι ο Δήμος Κορμίστας με έδρα την Ν. Μπάφρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δικάτα θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δυο συνοδοί καθηγητές από το 1ο Τ.Ε.Ε. Νικαίας.

Θέλω να σας πω ότι η Νίκαια είναι η πατρίδα μου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλό μήνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να πω ότι κατ' αρχήν υπάρχει μία διάσταση –απ' ό,τι τουλάχιστον παρακολούθησα από τις ομιλίες των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας– μεταξύ θέσεων Βουλευτών από αυτήν της Κυβέρνησης που θεσμοθετεί σήμερα. Όσοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μίλησαν, έθεσαν θέμα αυτονομίας διαφόρων κοινοτήτων και βλέπουμε ότι η Κυβέρνηση κρατάει μια διαφορετική στάση. Εμείς ήμασταν εξ αρχής αντίθετοι.

Οι συνάδελφοι που κάνουν σήμερα τις προτάσεις, τις κάνουν ίσως ύστερα από μία διαπίστωση ότι το σύστημα που αποφασίστηκε από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όχι χωροταξικά για όλες τις περιπτώσεις –σε ορισμένες ναι– αλλά και κυρίως με διοικητικά μέτρα, ήρθε να επαληθεύσει αυτά που λέγαμε εμείς τότε, ότι ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» δεν θα λύσει κανένα αναπτυξιακό πρόβλημα της υπαίθρου

–όταν η αντιλαϊκή πολιτική, η αντιαγροτική πολιτική, η αντιαναπτυξιακή πολιτική που ακολούθησαν όλα αυτά τα χρόνια οι προηγούμενες κυβερνήσεις και συνεχίζει και η Νέα Δημοκρατία– δεν θα λύσει βασικά, λαϊκά, κοινωνικά και αναπτυξιακά προβλήματα της περιφέρειας, όπως και προβλήματα υποδομής.

Έρχονται, λοιπόν, σήμερα να κάνουν αυτές τις προτάσεις, νομίζοντας ίσως ότι θα λύσουν βασικά προβλήματα. Τα προβλήματα δεν θα λυθούν. Εμείς είμαστε υπέρ της αυτονομίας

όσων πρώην κοινοτήτων θέλουν πραγματικά, έχουν παλέψει και το ζητούν να αυτονομηθούν.

Ιδιαίτερα θα αναφέρω ορισμένες, οι οποίες δεν θα λύσουν προβλήματα ακόμα και αν αυτονομηθούν με την αντιλαϊκή και αντιδημοτική πολιτική που εφαρμόζει και η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες, απέναντι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση την οποία θέλει ένα μεγάλο επιχειρηματία, ο οποίος τελικά στη βάση της ανταποδοτικότητας θα προσφέρει τις υπηρεσίες με φόρους, τους κεφαλικούς, τους αντιλαϊκούς φόρους όπως λέμε, της έμμεσης φορολογίας στον πολίτη. Γιατί αυτό έχει καταλήξει να γίνει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ένα αντιδραστικό κυβερνητικό όργανο.

Λέμε, λοιπόν, και σ' αυτούς οι οποίοι σήμερα θέλουν να αυτονομηθούν –και εμείς είμαστε σύμφωνοι- ότι δεν θα λύσουν βασικά προβλήματα ανάπτυξης της περιοχής τους αν δεν αλλάξει η κυρίως πολιτική που είναι αντιλαϊκή, αντιαναπτυξιακή, υπέρ των λίγων και σε βάρος των πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Δεν μπορώ όμως να μη θυμίσω κάτι στην Κυβέρνηση. Εμείς λέγαμε τότε ότι οι κοινότητες πρέπει να κάνουν τις συνενώσεις με βάση τη θέλησή τους και τη θέληση των κατοίκων, όχι με κάποια δημοτικά συμβούλια ίσως, αλλά με δημοψηφίσματα κ.λπ. και με βάση ορισμένες προϋποθέσεις οι οποίες θα εγγυούνταν μία άλλη αναπτυξιακή πορεία των κοινοτήτων, δηλαδή με χρηματοδοτήσεις οι οποίες θα δίνονταν, όπως ήταν έστω ο προηγούμενος νόμος που είχε ορισμένες χρηματοδοτήσεις και τεκμήρια και κίνητρα, θα λέγαμε, αλλά με βάση ορισμένες χρηματοδοτήσεις οι οποίες όχι ότι θα έλυναν πάλι προβλήματα, αλλά θα έβαζαν το νερό στο αυλάκι για να φτιάξουν ορισμένα έργα υποδομής και να πάρουν και ορισμένα εργαλεία, αν θέλετε, για την εξυπηρέτησή τους. Τότε η σημερινή Κυβέρνηση συμφωνούσε. Λέγατε, κύριε Υπουργέ: «Ναι, είμαστε ενάντια στον καταναγκασμό κ.λπ.». Αυτό ήταν το κύριο επιχείρημα γιατί οπωσδήποτε χωροταξικά δεν υπήρχαν σε όλες τις περιπτώσεις συμφωνίες.

Σήμερα τι άλλαξε; Γιατί άραγε μόνο αυτές οι κοινότητες; Γιατί λείπει ο κ. Νάκος που είμαστε συμπατριώτες και ξέρει το πρόβλημα της γλώσσας, παραδείγματος χάρη, που είναι σαράντα χιλιόμετρα μακριά από τη Σκόπελο και δεν μπορεί να λύσει προβλήματα; Γιατί άραγε υπάρχει το πρόβλημα της Κερασιάς που από την πρώτη μέρα παλεύει και δεν ήθελε να είναι μέσα σ' αυτήν τη διά βίου ένταξή της όπως τη θεσμοθέτησαν και σήμερα αντιδρά; Γιατί υπάρχουν άλλες κοινότητες όπως είναι ο Νέος Μαρμαράς κ.λπ., κοινότητες οι οποίες έχουν μία αντίρρηση από την πρώτη μέρα της ένταξής τους;

Θα ήθελα να πω εδώ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι η πολιτική που εφάρμοζε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνεχίζεται σήμερα με την πλήρη αποδοχή της Κυβέρνησης και μάλιστα με νέα μέτρα τα οποία σχεδιάζετε και τα οποία η Κυβέρνηση εδώ δεν ήθελε να αποκαλύψει. Όταν παραδείγματος χάρη διαρρέει στο φιλικό κυβερνητικό τύπο ότι οι περιφέρειες θα γίνουν πέντε ή ίσως και εφτά, όταν λέει ότι οι δήμοι θα πρέπει να μειωθούν κάτω από τους χίλιους που είναι σήμερα και μάλιστα στο 50% περίπου, όταν λέει ότι θα δημιουργήσει Μητροπολιτικούς δήμους χωρίς πάλι να ρωτήσει τους όμορους δήμους που θα τους έρθει «καπέλο» επάνω για να τους διαφεντεύει και να κάνει ό,τι αυτός αποφασίζει, αυτή δεν είναι μία συνεχιζόμενη αντιλαϊκή πολιτική την οποία έρχεται σήμερα να εφαρμόσει με μεγαλύτερη, αν θέλετε, επίταση η Κυβέρνηση; Δεν υιοθετεί αυτά για τα οποία είχε αντιρρήσεις και μάλιστα δεν τα έκανε για δημαγωγικούς λόγους προεκλογικά, για να πάρει τις ψήφους όλων αυτών των ανθρώπων που είχαν αντιρρήσεις με τις βίαιες συνενώσεις οι οποίες έγιναν από πάνω;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σχετικά με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, επειδή ακούστηκε και για τη χρηματοδότηση -ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας σήμερα μάλιστα είπε ότι έγιναν από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρακρατήσεις θεσμοθετημένων πόρων- να θυμίσω στον συνάδελφο κ. Τζίμα ότι ο πρώτος διδάξας στην παρακράτηση θεσμοθετημένων παράνομα παρακρατηθέντων πόρων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση ήταν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο 1991-1993. Κράτησε 400.000.000.000, κύριοι συνάδελφοι, και συνέχισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

για να τα φτάσει όχι στο ένα, αλλά στα 3.000.000.000.000 δραχμές. Αν τα βάλουμε σε πραγματικές τιμές αποπληθωρισμένα, φτάνουμε και στα τεσσεράμισι.

Πέρα απ' αυτά, η Τοπική Αυτοδιοίκηση σήμερα, κύριοι Βουλευτές, πάσχει από πολλά πράγματα. Κατ' αρχήν γίνεται κυβερνητικός μηχανισμός, δεν έχει πόρους. Έρχονται αρμοδιότητες χωρίς πόρους και αυτές οι κοινότητες που σήμερα θέλουν να αποδεδουλευτούν δεν θα λύσουν βασικά προβλήματα. Εμείς λέμε ότι είμαστε υπέρ του να αυτονομηθούν, αλλά να δουν ότι υπάρχει αυτή η πολιτική η οποία θέλει την Τοπική Αυτοδιοίκηση το «μακρύ χέρι» της Κυβέρνησης, αυτή η πολιτική που θέλει όλες τις δαπάνες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να μεταφερθούν στους δημότες. Τα δύο κόμματα μάλιστα με την αναθεώρηση του Συντάγματος πέρασαν την τροποποίηση όχι της ενίσχυσης από τον κρατικό προϋπολογισμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά της εφεύρεσης πόρων για να επιβάλλει στους πολίτες, για να αποκτήσει την οικονομική της αυτοδυναμία. Πρέπει να τα δουν αυτά οι πολίτες, δηλαδή ποια Τοπική Αυτοδιοίκηση θέλουν σήμερα και πώς συμπεριφέρεται.

Γιατί, κακά τα ψέματα, κύριοι Βουλευτές, είναι δυνατόν μία πολιτική σήμερα, που χτυπά εργατικά δικαιώματα σε εργασιακά, οικονομικά, θεσμικά, δημοκρατικά θέματα, να θέλει μια Τοπική Αυτοδιοίκηση η οποία, αν δούμε το πώς τέλος πάντων δούλευε στην ελεύθερη Ελλάδα, ήταν πραγματικά δημοκρατικό κύτταρο διεκδίκησης, σχεδιασμού, εκτέλεσης και αποτελεσματικής τοπικής εξουσίας; Έχει καμία σχέση το δημοκρατικό κύτταρο σήμερα με αυτό που θεσμοθέτησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συνεχίζει η Νέα Δημοκρατία, ένα αντιλαϊκό πέρα για πέρα πλαίσιο, έναν κρατικό μηχανισμό, έναν φορομνηστικό μηχανισμό;

Γι' αυτό εμείς λέμε ότι πρέπει τελικά, κύριοι Βουλευτές, να αγωνιστούν και αυτές οι κοινότητες, οι οποίες πραγματικά θέλουν την αυτοδυναμία τους και την αυτονομία τους όχι μόνο γι' αυτό, γιατί δεν θα λύσουν πολλά προβλήματα, θα λύσουν ορισμένα ίσως διοικητικά που δεν θα ταλαιπωρούν τους πολίτες, να τρέχουν. Όμως αν θέλει κάποιος πραγματική ανάπτυξη, πραγματική αυτοτέλεια και πραγματικά η Τοπική Αυτοδιοίκηση να είναι όχι απλώς ο συμπαραστάτης, αλλά ο λειτουργός και ο επικεφαλής για την επίλυση βασικών λαϊκών κοινωνικών προβλημάτων, πρέπει να δει ότι αυτές οι πολιτικές των δύο κομμάτων δεν έχουν τίποτα να του προσφέρουν πάνω σ' αυτά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι έχουν μιλήσει μέχρι στιγμής οκτώ συνάδελφοι, είμαστε στον όγδοο εγγεγραμμένο. Αυτήν τη στιγμή είναι εγγεγραμμένοι τριάντα τέσσερις με δύο προτασόμενους. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι είναι μεγάλος ο αριθμός. Θα ήθελα να παρακαλέσω τους δύο Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους να συντμήσουμε το χρόνο στα πέντε λεπτά και βλέπουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Βάλτε πέντε λεπτά με κάποια ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πέντε λεπτά με ανοχή. Ο συνάδελφος κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα τελευταία χρόνια έχουν δοθεί στην αυτοδιοίκηση πολλές αρμοδιότητες και υποχρεώσεις. Συζητούμε σήμερα την τροπολογία για την αυτονόμηση ορισμένων κοινοτήτων. Δεν άκουσα όμως από πουθενά εάν αυτές οι κοινότητες, αφού αποσπαστούν, θα είναι σε θέση να ικανοποιήσουν τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει, εάν δηλαδή με το να είναι μια περιορισμένη κοινότητα, η κοινότητα αυτή μπορεί να κάνει αυτά που ο νόμος έχει αναθέσει στις κοινότητες.

Η εντύπωσή μου είναι, κύριε Πρόεδρε, ότι όχι μόνο δεν μπορούν, αλλά το γεγονός ότι τόσες κοινότητες ζητούν την αυτονομία τους είναι μάλλον δηλωτικό ότι δεν έχουν την αίσθηση της υποχρέωσης που τους έχει αναθέσει ο νόμος, τι δηλαδή πρέπει να εκπληρώνουν σε ό,τι αφορά –φερ' ειπείν- την αποχέτευση, την ύδρευση ή οτιδήποτε άλλο.

Ενθυμώμαι από το παρελθόν, όταν είχα την ευθύνη του Υπουργείου Χωροταξίας, ότι με το ν.947 αναθέσαμε στις κοινότητες που μπορούν, να αναλάβουν τα πολεοδομικά γραφεία και

πολύ λίγοι δήμοι και κοινότητες τότε θεώρησαν ότι είναι σε θέση να κάνουν κάτι τέτοιο, διότι το περιορισμένο μέγεθος δεν επιτρέπει να υπάρχει το κατάλληλο προσωπικό. Το ίδιο ισχύει για όλα τα θέματα.

Μου είναι, λοιπόν, δυσκολονόητο, πώς έρχεται το Υπουργείο που έχει την ευθύνη και παρουσιάζει αυτήν την πρόταση. Πώς την εξηγεί; Αυτή η κοινότης Βραχασίου θα μπορεί να εκτελέσει όσα ο νόμος αναθέτει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση; Η γνώμη μου είναι πως όχι. Και θα έθετα ως γενική αρχή ότι όποιος δήμος ή όποια κοινότητα δεν μπορεί να κάνει όσα ο νόμος της έχει αναθέσει, θα πρέπει υποχρεωτικώς –και εδώ διαφωνώ με την κυβέρνηση περί δημοκρατικών διαδικασιών– να συγχωνεύεται με μεγαλύτερη.

Υποχρεωτικώς, διότι στο όνομα της δημοκρατικής διαδικασίας δεν δίνουμε την ευχέρεια στις κοινότητες να μην εφαρμόζουν το νόμο ή τους νόμους, διότι είναι περισσότεροι του ενός.

Με άλλα λόγια, βρίσκω ότι η ρύθμιση είναι λάθος και δεν πρέπει να ψηφιστεί. Θεωρώ, επίσης, λάθος και ελαφρώς υποτιμητικό για το πολιτικό σύστημα, τον τρόπο που παρουσιάζεται, διότι δεν καταβάλλει καμία προσπάθεια ο αρμόδιος Υπουργός να εξηγήσει κατά πόσον αυτή η συρρικνούμενη πλέον κοινότητα θα μπορεί να εκτελέσει όσα ο νόμος της αναθέτει να εκτελεί. Δηλαδή, τι θα κάνει αυτή η κοινότητα; Μήπως θέλουμε τα οφίκια, να είμαστε πρόεδροι; Μπορεί να κάνει αυτά που πρέπει να κάνει; Μπορεί να κάνει ένα διαγωνισμό για την αφαλάτωση ή για οτιδήποτε άλλο; Μπορεί να τα κάνει με τις δυνάμεις που έχει;

Η γνώμη μου είναι πως όχι και γι' αυτό επαναλαμβάνω ότι η γραμμή την οποία εγώ θα ακολουθούσα ως Υπουργείο θα ήταν να υπάρχουν κοινότητες και δήμοι που να έχουν επαρκείς δυνάμεις, για να κάνουν αυτά που ο νόμος τους έχει αναθέσει. Με αυτήν τη λογική, εκτιμώ ότι θα περιοριζόταν σημαντικά ο αριθμός των υφισταμένων δήμων, σε σχέση με αυτούς που υπάρχουν τώρα. Δηλαδή, θα είχαμε μεγαλύτερη ακόμη συγχώνευση και όχι διάσπαση.

Το ίδιο ισχύει, κύριε Πρόεδρε, κατά τη γνώμη μου και για τις νομαρχίες. Ο αριθμός των νομαρχιών σε σχέση με τα μέσα που διαθέτουμε σήμερα για τη διοικητική τους επάρκεια είναι υπερβολικός, κατά τη γνώμη μου. Θα έπρεπε, δηλαδή, να υπάρξει συγχώνευση και νομαρχιών.

Καταλήγω, λοιπόν, με το εξής: Θεωρώ απαράδεκτη την τροπολογία και ένα δείγμα ετασθελισμού της Κυβέρνησης, η οποία χωρίς κανένα πραγματικό επιχείρημα, επιχειρεί κάτι το οποίο μόνο βλαπτικά αποτελέσματα θα έχει και δεν θα ικανοποιήσει, βεβαίως, οτιδήποτε μπορεί τελικώς να επιδιώκουν οι κάτοικοι.

Καταψηφίζω την τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Μακρή έχει το λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είμαι απολύτως σίγουρη ότι αδικώ το νομοσχέδιο, όταν δεν αναφέρομαι στα άρθρα και στην αρχή του, αλλά νομίζω ότι και ο εισηγητής και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, αλλά και οι συνάδελφοι που πήραν το λόγο πριν από μένα, αναφέρθηκαν με τέτοιο τρόπο που δεν μου αφήνει περιθώριο να πω τίποτε άλλο, παρά να επαναλάβω αυτά που οι συνάδελφοί μου είπαν.

Θα πω πάρα πολύ σύντομα τις σκέψεις μου για την επίμαχη τροπολογία. Εγώ θα συγχαρώ τον Υπουργό και τους συνεργάτες του για την κατάθεση αυτής της τροπολογίας. Θεωρώ ότι είναι απολύτως σύμφωνη με τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις και με την πεποίθηση που όλοι έχουμε για την άδικη και αυθαίρετη επιβολή του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και τις αδικίες που δημιουργήσε.

Τα είπαμε προεκλογικά, μετεκλογικά συνεχίσαμε να τα διαπιστώνουμε. Ορθότατα, λοιπόν και με πολιτικό θάρρος που εγώ οφείλω να εξάρω, το Υπουργείο έφερε αυτήν την τροπολογία.

Νομίζω πως οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αντιδρώντας με αποχώρηση, παρεδέχθησαν –έστω και εμμέσως– ότι όντως υπήρξαν αδικίες, όντως υπήρξαν αστοχίες.

Άλλωστε, στη χώρα μας επεβλήθη αυτή η ρύθμιση σχεδόν σε μία νύχτα, χωρίς κανένα δημόσιο διάλογο και σε πολλά μέρη, όπως και στην περιοχή που πολιτεύομαι εγώ, με μικροκομματικά κριτήρια. Σε άλλες χώρες αυτό χρειάστηκε είκοσι χρόνια, συνεχή διάλογο, προσπάθειες, υποχωρήσεις. Σ' εμάς, έγινε ξαφνικά, άδικα και υπερβολικά.

Αυτές οι σκέψεις, λοιπόν, που με ωθούν να εξάρω την τροπολογία αυτή και βεβαίως να την υπερψηφίσω, οι σκέψεις και τις οποίες ο αρμόδιος Υπουργός ανέπτυξε ενώπιον της Βουλής, είναι οι ίδιες σκέψεις που με οδηγούν να ζητήσω από τον Υπουργό να διευρύνει τις κοινότητες οι οποίες αδικούνται.

Να θυμίσω πως υπάρχουν και στη δική μας περιοχή, στο Νομό Μαγνησίας, περιοχές που ζήτησαν να έχουν την ίδια μεταχείριση και ο λόγος που το ζήτησαν είναι ακριβώς ότι δεν μπορούν να ζήσουν. Το ρήμα που χρησιμοποιώ είναι εκείνο που χρησιμοποίησε και ο ίδιος ο Υπουργός, όταν μίλησε επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Και δεν μπορεί να επιβιώσει μια κοινότητα, όχι μόνο όταν πανηγυρικά ή με τρόπο δραματικό αντιδρά, όχι μόνο όταν αντιδρά υπερβολικά και αυτό γίνεται γνωστό στο πανελλήνιο.

Θα θυμίσω στον Υπουργό, πως και εμείς οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι διαχρονικά, αποτρέψαμε τις κοινότητες από τέτοιες ακραίες αντιδράσεις και το σύνολο των εκπροσώπων του νομού μου σε πολλά από τα αιτήματα συμφωνεί.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής, για να μην κουράζω το Σώμα, τα σχετικά σχέδια, όπου φαίνεται και με έγγραφα πως συμφωνούμε επί των αιτημάτων αυτών.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ζέττα Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα πω, λοιπόν, πως η αδυναμία να επιβιώσουν και να συνυπάρξουν οι κοινότητες αυτές στους Καποδιστριακούς Δήμους αποδεικνύεται, στα χρόνια που πέρασε από τα παράπονα τα οποία υπάρχουν, από την αδυναμία των Καποδιστριακών Δήμων να συνεργαστούν και να στείλουν έστω και υπαλλήλους να εξυπηρετήσουν τους κατοίκους.

Το αίτημα, λοιπόν, είναι δίκαιο, έστω και αν δεν είναι γνωστό στο πανελλήνιο, έστω και αν δεν έχει διατυπωθεί, επαναλαμβάνω, μ' ένα δραματικό τρόπο.

Μ' αυτές τις λίγες σκέψεις, θα παρακαλούσα το Υπουργείο, είτε να διευρύνει τις κοινότητες στις οποίες αναγνωρίζεται το δικαίωμα να επανέλθουν στο παλιό καθεστώς, είτε με τρόπο ξεκάθαρο και σαφή και κυρίως προσδιορισμένο χρονικά και με τους όρους, τους οποίους θα ήθελα να μας γνωστοποιήσει στην παρούσα συζήτηση, να επιτρέψει και σε μας να διαβεβαιώσουμε τους κατοίκους πως όσα και προεκλογικά και μετεκλογικά τους λέγαμε, τα εννοούσαμε.

Και για όσους τυχόν από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. νομίζουν πως αυτό το κάνουμε για να αποκομίσουμε προσωπικές ψήφους και προσωπικό πολιτικό όφελος, θα τους πω πως η θέση μας η ξεκάθαρη υπέρ των δίκαιων αιτημάτων ορισμένων κοινοτήτων, μας δημιουργεί ενδεχομένως πρόβλημα και με τους Καποδιστριακούς Δήμους, στους οποίους αυτές περιλαμβάνονται.

Εμείς υπερασπιζόμαστε το δίκιο, τη συνέπεια και τίποτα περισσότερο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Καρύδη έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ήταν απόλυτα σαφής όταν δήλωσε ότι η προτεινόμενη τροπολογία δεν αποτελεί την αρχή της αποδόμησης του νόμου «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Η διοικητική αυτονομία των τεσσάρων πρώην κοινοτήτων αποτελεί ένα νομοθετικό μέτρο που αποσκοπεί στην αντιμετώπιση ενός εξαιρετικού και οριακού κοινωνικού προβλήματος και είναι μια νομοθετική πρωτοβουλία, όχι απλά αυτονόητη για

κάθε υπεύθυνη κυβέρνηση, αλλά και επιβεβλημένη για το καλό των τοπικών κοινωνιών και την εύρυθμη λειτουργία του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Οι τέσσερις κοινότητες που επανακτούν την αυτονομία με τη σημερινή τροπολογία, η Μίλατος, το Βραχάσι, τα Ζωνιανά και η Τσαριτσάνη, αρνήθηκαν από την πρώτη μέρα εφαρμογής του νόμου να ενταχθούν στους αντίστοιχους δήμους, με αποτέλεσμα να είναι επί οχτώ χρόνια κυριολεκτικά ακυβέρνητες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δηλαδή την έλλειψη πόρων, τη διακοπή των έργων, τη φθορά των υποδομών. Η οριακή κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει, οφείλει να αντιμετωπιστεί επείγοντως από την πολιτεία.

Όπως προέκυψε από τις τοποθετήσεις συναδέλφων, η έλλειψη διαλόγου πριν την ψήφιση του νόμου «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» είχε ως αποτέλεσμα τις αντιδράσεις πολλών τοπικών κοινωνιών και πραγματικά πιστεύω και εύχομαι να επανεξεταστούν επείγοντως οι οριακού χαρακτήρα περιπτώσεις και να αποκατασταθούν οι αδικίες. Η σημερινή τροπολογία αφορά τέσσερις αναμφισβήτητα εξαιρετικές και οριακές καταστάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε πολλές φορές αυτές τις μέρες πως με την τροπολογία αυτή η Κυβέρνηση προτρέπει και άλλες κοινότητες να γίνουν Βραχάσι. Δεν πολιτεύηκα, ούτε προτίθεμαι να πολιτευθώ στο Νομό Λασιθίου. Έζησα, όμως, από πολύ κοντά όλα αυτά τα χρόνια τον αγώνα αυτών των ανθρώπων για την αυτονομία τους και θεωρώ υποχρέωσή μου από το Βήμα της Βουλής να μιλήσω για τις πραγματικές διαστάσεις αυτού του αγώνα.

Στο Βραχάσι και τη Μίλατο από την πρώτη μέρα εφαρμογής του νόμου, η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων αρνήθηκε να ενταχθεί στο Δήμο της Νεάπολης. Ήταν οικογενειάρχες, καθηγητές μέσης εκπαίδευσης, απόστρατοι αξιωματικοί, ιερείς, επιχειρηματίες, φοιτητές, αγρότες, ξενοδόχοι και εστιάτορες. Όλοι μαζί, ανεξαρτήτως κομματικής τοποθέτησης, αγωνίστηκαν με ενθουσιασμό, συνέπεια και πείσμα, γι' αυτό που θεωρούσαν σωστό για τον τόπο τους.

Επί χρόνια η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υποσχόταν ότι θα επιλύσει το πρόβλημα, αναγνωρίζοντας εμμέσως και το δίκαιο του αιτήματος. Όταν συσσωρεύτηκε η απογοήτευση και η αγανάκτηση από τις αλλεπάλληλες διαψεύσεις και τους διαρκείς εμπαιγμούς, τότε αναγκάστηκαν να καταφύγουν σε ακραίες -είναι αλήθεια- αντιδράσεις, με αποκορύφωμα την απώλεια της ζωής δύο ανθρώπων.

Η κοινή γνώμη γνωρίζει τις κινητοποιήσεις, τις απεργίες πείνας, ίσως και μερικά αναπόφευκτα έκτροπα. Υπάρχει, όμως, και η άλλη πλευρά του αγώνα. Θέλω να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι επί οκτώ χρόνια οι δύο αυτές κοινότητες πορεύτηκαν με σύνεση και άψογες δημοκρατικές διαδικασίες. Αρνήθηκαν κάθε οικονομική και τεχνική υποστήριξη από το Δήμο Νεαπόλεως, εξέλεξαν από κοινού άτυπα όργανα διοίκησης και έκαναν γενικές συνελεύσεις, για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που προέκυπταν, ανέπτυξαν μηχανισμούς αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας, συνέβαλαν ακόμα και οι πτωχότεροι σε εράνους, δωρεές και προσωπική εργασία, για να αντιμετωπίσουν τις δαπάνες. Με λίγα λόγια, επέδειξαν ό,τι ευγενέστερο έχει να επιδείξει η ιστορία του κοινοτισμού στον τόπο μας και δικαιούνται να είναι υπερήφανοι γι' αυτό.

Σήμερα, πρέπει επιτέλους να αποκατασταθεί η μονιμότητα. Η περιοχή έχει ανάγκη από σοβαρά έργα και οι κάτοικοι βρίσκονται σε απόγνωση. Μετά από χρόνια συγκρούσεων και διενέξεων, η συνύπαρξη με το Δήμο Νεαπόλεως είναι αδύνατη και ελλοχεύει καθημερινά ο κίνδυνος εμφύλιου σπαραγμού. Η συνένωση των δύο κοινοτήτων είναι πραγματικά η μόνη διέξοδος για την αποκατάσταση της μονιμότητας, την ανάπτυξη της περιοχής, την ηρεμία της κοινωνίας.

Σας καλώ, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσετε την τροπολογία και με αυτόν τον τρόπο να συμβάλλετε εις την επίλυση ενός οξέως του κοινωνικού προβλήματος και προπαντός στην εμπέδωση της κοινωνικής ειρήνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία

συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πλακιωτάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν οφείλω να πω ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι πολύ σημαντικό, αφού δίνει τη δυνατότητα της άμεσης πρόσβασης σε όλους τους Έλληνες πολίτες στη δημόσια πληροφόρηση και, κατά συνέπεια, στη γνώση η οποία εμπεριέχεται σε αυτήν και ρυθμίζει θέματα μικρά, αλλά ουσιαστικά των Κ.Ε.Π., αναγνωρίζοντας το θεσμό που ξεκίνησε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά κατοχυρώνοντας ουσιαστικά επί Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας τις θέσεις εργασίας στους εργαζομένους στα Κ.Ε.Π..

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περνώντας στην επίμαχη τροπολογία ότι τις τελευταίες μέρες υπήρξαμε όλοι θεατές σ' ένα ακόμα θέατρο του παραλόγου. Αναφέρομαι, βέβαια, στη συζήτηση που έγινε για την τροπολογία που αφορά τις τρεις περιπτώσεις δυσλειτουργίας του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Η μία εξ αυτών είναι στο νομό μου, στο Νομό Λασιθίου, και αφορά τις κοινότητες Βραχασίου και Μιλάτος. Δυστυχώς κάποιοι, ακόμα και σήμερα, προβάλλουν τις μικροκομματικές τους σκοπιμότητες πάνω από την ουσία του προβλήματος, κάτι το οποίο βέβαια δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να το επιτρέψουμε.

Οκτώ χρόνια τώρα στις περιοχές, που προανέφερα, δεν υπάρχει συντεταγμένο κράτος, δεν λειτουργεί η πολιτεία και οι άνθρωποι έχουν υποβαθμιστεί σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Το ποιος φταίει γι' αυτό το γνωρίζουν πάρα πολύ καλά οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ. Αποκλειστικοί υπεύθυνοι είναι αυτοί που, αγνοώντας κριτήρια, ιδιαιτερότητες προοπτικές, επιστρατεύοντας την ψυχρή κομματική ψηφοθηρική λογική τους δημιούργησαν εκτρώματα, των οποίων τις συνέπειες βιώνουμε σήμερα.

Στο Νομό Λασιθίου -και απ' ότι αντιλαμβάνομαι και στην υπόλοιπη Ελλάδα- ένα από τα κριτήρια ήταν πως θα μας βγουν τα κομμάτια, για να πάρουμε τους δήμους. Έτσι δημιουργήσαμε δήμους άλλοτε δυσλειτουργικούς και άλλοτε μη λειτουργικούς για όλους τους δημότες τους. Και για να μην ξεχνιόμαστε με τον πληθυντικό ευγενείας, όλα αυτά τα δημιούργησε η στείρα και ανάλγητη κομματική λογική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Πολλοί θα αναρωτηθούν -και δικαιολογημένα- αν αυτές οι τρεις περιπτώσεις, που αναφέρονται στην τροπολογία, είναι οι μοναδικές στις οποίες υπάρχει αδικία. Η απάντηση προφανώς είναι «όχι». Είναι, όμως, οι πιο κραυγαλέες, είναι αυτές στις οποίες ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» ποτέ δεν λειτούργησε.

Είναι αυτές που σε τελική ανάλυση δεν επιδέχονται θεραπείας. Χρειάζονται εγχείρηση.

Μίλησα στην αρχή για θέατρο παραλόγου. Που έγκειται σ' αλήθεια αυτό; Έγκειται στο ότι αυτοί που αγνόησαν τότε τις τοπικές κοινωνίες και δημιούργησαν ουσιαστικά τα προβλήματα δρομολογώντας τις εξελίξεις εν μια νυκτί κόπτονται σήμερα για την έλλειψη διαλόγου. Τρανταχτό παράδειγμα είναι η σημερινή αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η άρνησή του ουσιαστικά για διάλογο. Μα είναι αυτονόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο διάλογος θα έπρεπε να είχε γίνει όταν δημιουργήσαν ουσιαστικά το πρόβλημα και όχι τώρα που ανάμεσα στις δυο πλευρές έχουν μπει ακόμα και νεκροί που τους χωρίζουν. Το θέατρο του παραλόγου έγκειται ακόμα στο ότι οι ίδιοι που μαγείρεψαν αυτές τις μοιρασίες έρχονται τώρα και ξεσηκώνουν υπογεύως κατοίκους άλλων περιοχών που μπορεί να έχουν χίλια δίκαια αλλά που μπορούν να αναγνωρίσουν σε αυτούς τους όψιμους υποκινητές ότι αφ' ενός μεν είναι υπαίτιοι του προβλήματος και αφ' ετέρου ότι προσπαθούν τώρα να τους χρησιμοποιήσουν για να προβοκάρουν τον αγώνα κάποιων άλλων.

Η αμετροέπεια με την οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμετωπίζει την υπάρχουσα κατάσταση για την οποία και φέρει αποκλειστική ευθύνη είναι ενδεικτική σε πολλές περιπτώσεις. Την ώρα που κάποιοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μιλούν για αποδόμηση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» κάποιοι άλλοι καταθέτουν τροπολογίες, είτε υποδαυλίζουν κοινότητες σε όλην την Ελλάδα για να προβοκάρουν την κατάσταση αγνοώντας ότι οι ίδιοι είναι υπαίτιοι.

Θέλετε ακόμα ένα τρανταχτό παράδειγμα; Σήμερα ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Γιώργος Παπανδρέου, περιοδεύει στο Λασιθί. Ενώ στο πρόγραμμά του, το οποίο είχε ανακοινωθεί εδώ και ημέρες, δεν περιελάμβανε επίσκεψη στην Νεάπολη, μετά τις τελευταίες εξελίξεις ξεκινάει από εκεί την περιοδεία του. Έτσι αντιμετωπίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την κατάσταση με ελαφρότητα και με γνώμονα τα μικροκομματικά οφέλη.

Τέλος θα ήθελα να σταθώ στην παρέμβαση του Προέδρου της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., του κ. Κουκουλόπουλου, ο οποίος ζητά την απόσυρση της τροπολογίας για τις τρεις κοινότητες. Αλλά θα ήθελα να του υπενθυμίσω την εισήγησή του στο τακτικό συνέδριο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. το 2004. Τι είχε πει ο κ. Κουκουλόπουλος; Διαβάζω κατά λέξη: «κα με το Βραχάσι που φώναζε απ' έξω τι γίνεται; Η Κυβέρνηση έχει την πολιτική δυνατότητα να το λύσει με ευθεία νομοθετική ρύθμιση εφόσον δεσμεύθηκε. Αυτό το γνωρίζει η ίδια. Και αφού φυσικά διαθέτει την απαραίτητη Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία». Αυτά είπε επί λέξει ο Πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ο κ. Κουκουλόπουλος και προφανώς δικαιούμαι να αναρωτηθώ γιατί άλλα έλεγε τότε και άλλα λέει τώρα.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι με την τροπολογία που κατατέθηκε δίδεται λύση σε περιοχές που το κράτος δεν λειτούργησε εν έτη 2006. Δεν διεκδικούμε το «αλάθητο του Πάπα». Λάθη δεν κάνει μόνο όποιος δεν κάνει τίποτα, όπως για παράδειγμα οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα προηγούμενα βεβαίως χρόνια στον τομέα αυτό. Συγχωρέστε μου το ότι εστίασα το θέμα μου στο ζήτημα του Βραχασίου. Είναι θέμα καυτό για τον νομό μου και στηρίζω μια κυβερνητική απόφαση η οποία σε τελική ανάλυση ήταν και η μοναδική αφού μέχρι τώρα δεν υπήρξε άλλη πρόταση μετά τη συνειδητοποίηση του προβλήματος. Έχω μόνο ένα να πω σ' αυτούς τους όψιμους υποστηρικτές των τετελεσμένων γεγονότων οι οποίοι όμως ταυτόχρονα είναι καταπατητές της ηθικής τάξης. Αιδώς Αργείοι. Και προφανώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω και το παρόν νομοσχέδιο και την παρούσα τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε. Η κ. Κανελλοπούλου έχει το λόγο.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ ειδικά και μόνο στην περιφέρεια τροπολογία της Κυβέρνησης και ειδικότερα στο άρθρο 6 που αφορά στην εξαίρεση τεσσάρων κοινοτήτων από τον Καποδιστριακό Δήμο την οποία και επικροτώ και ψηφίζω. Και είναι βέβαιο ότι υπάρχουν ειδικές τέτοιες περιπτώσεις δήμων και κοινοτήτων και είναι καιρός πια να δούμε αυτά τα θέματα ξεχωριστά.

Οι τέσσερις κοινότητες της τροπολογίας δεν είναι όμως οι μόνες. Υπάρχουν και άλλες τέτοιες περιπτώσεις τις οποίες νομίζω ότι είναι καιρός να εξετάσουμε, όπως, παραδείγματος χάριν, ζητήματα που έχουν προκύψει στον νομό μου, ζητήματα ιστορικών δήμων όπως είναι κυρίως του Δήμου της Αρχαίας Ολυμπίας αλλά και άλλων όπως το Κάστρο οι οποίοι σήμερα εντάσσονται σε μεγαλύτερους Καποδιστριακούς Δήμους από τους οποίους λόγω της ιδιαιτερότητάς τους θεωρώ σωστό να εξαιρεθούν και να λειτουργήσουν ως ξεχωριστοί δήμοι. Εκτός του ότι είναι δήμοι τεράστιας ιστορικής σημασίας, υπάρχουν και προβλήματα σήμερα λειτουργικότητας αλλά είναι και κάτι που το ζητούν οι πολίτες στην πλειοψηφία τους. Αυτό δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση αμφισβήτηση των ενισχυμένων δήμων. Πρέπει όμως κάποτε να ξαναδούμε τέτοιες ειδικές περιπτώσεις ξεχωριστά.

Αυτό θα μπορούσε, κύριε Υπουργέ, να γίνει πριν καταλήξουμε στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Να εξετάσουμε δηλαδή όλες αυτές τις ειδικές περιπτώσεις συνολικά Δήμων και Κοινοτήτων και να καταλήξουμε σ' ένα διορθωμένο Καποδιστριακό χάρτη, ο οποίος θα έχει διδαχτεί και από την πρακτική και από τα προβλήματα που έχουν προκύψει από τη μέχρι τώρα λειτουργία τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο Πρόεδρος κ. Σούρλας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, ήλθε η ώρα, με αίσθημα ευθύνης, να δούμε, έξω από κομματικές σκοπιμότητες και ιδιοτέλειες, τα προβλήματα που υπάρχουν με τις αναγκαστικές συνενώσεις.

Επιβάλλεται να γίνει αξιολόγηση. Μέχρι τώρα δεν έχει γίνει καμία αξιολόγηση. Επιτεύχθηκαν οι σκοποί; Περιορίστηκαν οι λειτουργικές δαπάνες; Μεγιστοποιήθηκαν τα οφέλη από τις επενδύσεις; Αναπτύχθηκε υποδομή τέτοια που να καθιστά τους δήμους ικανούς να προχωρούν σε μελέτες και έργα; Να δούμε, είναι ικανοποιημένοι οι πολίτες, γιατί το μεγάλο ζητούμενο είναι αυτό. Πώς μπορεί όμως να είναι; Ήδη εκδηλώνονται δυσαρέσκεις από εκατόν πενήντα πρώην κοινότητες από χιλιάδες κατοίκους.

Σε κάθε περίπτωση απ' αυτές η δυσαρέσκεια προέρχεται από το σύνολο των κατοίκων. Δεν είναι από μία παράταξη. Και αυτό δεν μπορεί να περνά απαρατήρητο. Αποφαινεται δηλαδή ότι είναι δυσανεσθημένοι σήμερα πολύ περισσότερο από το προηγούμενο καθεστώς. Διαμαρτύρονται έντονα και προχωρούν σε κινητοποιήσεις. Ρωτούν και διερωτώνται, δεν έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν για τον τόπο τους;

Και το ερώτημα είναι, εμείς που είμαστε εδώ, Βουλευτές και Εκτελεστική Εξουσία, έχουμε το δικαίωμα να αποφασίζουμε γι' αυτούς, έχουμε το δικαίωμα να αγνοούμε και να μην τους λαμβάνουμε υπόψη και κατά τα άλλα να μιλάμε να διακηρύσσουμε ότι σεβόμαστε τη θέληση του Έλληνα πολίτη; Δεν συνιστούν αυτά αυταρχικές και αντιδημοκρατικές συμπεριφορές;

Αυτό το ερώτημα προβάλλουν στο νομό μου. Μα, θα κάνετε κομμάτι το λένε και στο χωριό μου, στην κοινότητα; Δεν θα μας αφήσετε να εκφράσουμε άποψη; Και όταν εκφράσουμε μας λένε ποιοι είσθε εσείς που αποφασίζετε; Γιατί μας αγνοείτε;

Τι απαντάμε στα ερωτήματα αυτά που έχουν έναν πολύ ανθρώπινο αλλά και πολλές φορές δραματικό χαρακτήρα;

Σήμερα δηλαδή το ζητούμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να δούμε αν αποδομείται ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» ή αν ανοίγουν οι ασκοί του Αιόλου; Δηλαδή με αυτό που ζουν μερικοί με το όραμα πώς δεν θα αποδομηθεί ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» για να εξασφαλίσουν στην υστεροφημία τους; Και όταν δομούσαν τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» τι έκαναν; Πώς έκαναν εκατόν δεκατρείς κοινότητες; Γιατί δεν ενέταξαν σ' εκείνο το σχέδιο του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» τη Νομαρχία Θεσσαλονίκης ή το Νομό της Αττικής; Γιατί έμειναν αυτοί απ' έξω; Και τι σημαίνει δηλαδή αποδόμηση; Έγιναν περισσότερες κοινότητες; Και τι είναι αυτά που λέγονται όταν υπάρχουν ευρωπαϊκές χώρες που έχουν χιλιάδες οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης; Η Γαλλία έχει τριάντα έξι χιλιάδες πεντακόσιους. Και το μικρότερο χωριό ονομάζεται δήμος. Και τι έπαθε η Γαλλία η οποία έχει τριάντα έξι χιλιάδες πεντακόσιους δήμους; Δεν προχωράει η Γαλλία; Δεν πάει μπροστά; Δεν έχουν περίσκεψη; Δεν έχουν συναίσθηση των ευθυνών; Είναι κόντρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Και ερχόμαστε εμείς εδώ και λέμε ότι πρέπει να γίνουν μεγάλες συνενώσεις αδιαφορώντας για τις ιδιαιτερότητες που υπάρχουν; Δεν βλέπουμε πώς έγινε ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»;

Στο νομό το δικό μου στην περίπτωση που έπρεπε να γίνει κάποιος δήμος για τον ημέτερο, επειδή δεν υπήρχε χωριό όμορο πήραν ένα άλλο χωριό και το ενέταξαν εκεί, για να γίνει έδρα. Και τώρα για να πάνε στην Πορταριά όπου είναι η έδρα του Δήμου, οι κάτοικοι της Άλλης Μεριάς, πρέπει να περνούν από άλλο δήμο. Έτσι έγιναν αυτές οι συγχωνεύσεις.

Και το μεγάλο ζητούμενο ακόμα είναι να μην ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου; Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα ή ότι δεν πρέπει να αγνοήσουμε αυτούς οι οποίοι σήμερα θέλουν να αποφασίσουν για το μέλλον τους.

Αν δεχθούμε ότι αποτελεί αποδομήση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» αυτή η ανεξαρτητοποίηση η επανασύσταση των κοινοτήτων, τότε θα πρέπει οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αποχώρησαν να κατηγορήσουν τον Αρχηγό τους διότι ο Αρχηγός τους στην Κρήτη στις 22 Οκτωβρίου του 2004 ζήτησε από την Κυβέρνηση, από τον αρμόδιο Υπουργό να γίνει ξεχωριστός Ο.Τ.Α. το Βραχάσι.

Και λέει ο Υπουργός ότι δεν θέλουμε να ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου. Επομένως, γιατί κατατέθηκε αυτή η τροπολογία,

κύριε Υφυπουργέ; Άμα δεν θέλουμε να ανοίξουν οι ασκοί του Αϊόλου, να μην κατατεθεί η τροπολογία.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για καμία αποδόμηση. Για εμένα, ως Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας είναι θέμα συνέπειας. Υποσχέθηκε ότι θα προχωρήσουμε σε συγκεκριμένες περιοχές, όπου υπήρχαν και υπάρχουν προβλήματα, σε τοπικά δημοψηφίσματα, σε γενικές συνελεύσεις και θα σεβαστούμε την πλειοψηφία των κατοίκων. Αυτό πήρε συγκεκριμένο χαρακτήρα σε μια μεγάλη κοινότητα στα Κανάλια. Όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και τότε και τώρα, ο ομιλών, η κ. Μακρή και ο κ. Νάκος ο Υφυπουργός, στο τέλος Ιανουαρίου υποσχέθηκαν ότι θα συμπαρασταθούμε στους κατοίκους για να γίνει ξεχωριστός Ο.Τ.Α.. Μάλιστα υπήρχαν και επιστολές και υπομνήματα τα οποία απευθύνθηκαν και στον Υπουργό και στον Πρωθυπουργό. Και καλά κάναμε, γιατί ως Βουλευτές πέρα από υπολογιστικά αξιώματα, θέλαμε να δείξουμε ότι είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας. Και βεβαίως στην τροπολογία που κατέθεσαν συμπεριέλαβα και άλλες πρώην κοινότητες, διότι κατέθεσα υπομνήματα για λογαριασμό τους μέσω της Βουλής στην Κυβέρνηση και είχα υποχρέωση να προτείνω την επανασύστασή και αυτών των κοινοτήτων.

Δεν είναι σωστό αυτό το οποίο λέγεται ότι στο πρόγραμμά μας το 1998 –έτσι νομίζω είπε ο Υπουργός– υπήρχε η δέσμευση και όχι αργότερα. Και επειδή αυτό δεν είναι σωστό και επειδή αυτό αποτελεί και κατηγορία για κάποιους Βουλευτές, όπως είμαι εγώ, που προφανώς σημαίνει ότι «δεν γνωρίζω» το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, είμαι υποχρεωμένος από το Βήμα της Βουλής να πω ότι στο πρόγραμμά μας το 2004 λέμε στη σελίδα 118 «έγινε αναγκαστική συγχώνευση των δήμων και κοινοτήτων χωρίς προηγούμενη μελέτη και με κομματική ιδιοτέλεια και σκοπιμότητα». Αυτό επισημαίνει. Και στη σελίδα 120 γράφει «...άρση των αδικιών και των κοινωνικών εντάσεων που έχουν προκύψει από τις αναγκαστικές συνενώσεις του προγράμματος «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» «με νόμο ή τοπικά δημοψηφίσματα». Το λέμε το 2004. Και θα παρακαλέσω τον Υπουργό να μην το επαναλάβει αυτό άλλη φορά, διότι εκλαμβάνω αυτήν την αναφορά ως προσβολή προσωπική όταν καταθέτω μια τροπολογία και επικαλούμαι το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας την οποία υπηρετώ είκοσι πέντε χρόνια περίπου ως Βουλευτής με συνέπεια, με αυταπάτηση, με αίσθημα ευθύνης. Επομένως, θα πρέπει να τα ξαναδούμε όλα αυτά τα πράγματα.

Και τελειώνοντας, κύριε Υφυπουργέ, θέλω να πω ότι οι απαιτήσεις που πήρα και από εσάς και από τον κύριο Υπουργό, λένε ότι η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. είναι εκείνη η οποία θα ασχοληθεί μ' αυτές τις περιπτώσεις, που αφορούν στην διοικητική συγκρότηση των δήμων και κοινοτήτων.

Παράκληση, λοιπόν, να αρχίσει αυτή η συζήτηση με όλους όσους δεν θέλουν να παραμείνουν σ' αυτόν τον αυτοδιοικητικό χάρτη. Να συζητήσουμε. Δεν έχουμε το δικαίωμα να το αρνηθούμε. Βεβαίως, θα συνεκτιμηθούν ορισμένοι παράγοντες και θα θέσετε ορισμένες προϋποθέσεις. Να αρχίσουμε να κουβεντιάσουμε μαζί τους. Αυτό το επιβάλλει η δημοκρατική μας αντίληψη, η φιλελεύθερη, η υπεύθυνη, η συνεπής και πρέπει να το κάνουμε.

Κοιτάξτε. Με το να κλείνεις τα καπάκια για να μην έχεις βαλβίδα διαφυγής σε μια χύτρα, υπάρχει κίνδυνος έκρηξης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Πετάς τα καπάκια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Πετάς τα καπάκια.

Παρακαλώ, λοιπόν, σήμερα και περιμένω από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να δεσμευτεί ότι θα αρχίσουμε το διάλογο με όλους αυτούς που διαφωνούν με την πορεία του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Και θέλω ή -να το πω λίγο αυστηρά- απαιτώ ως πολίτης και ως Βουλευτή να μου παρουσιάσετε τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Στο Νομό Μαγνησίας δεν βρήκα ένα δήμο καποδιστριακό που να είναι καλύτερα σήμερα από παλαιότερα. Εκείνο που βρίσκω μόνο είναι έρημα χωριά, εγκαταλελειμμένα, τα οποία έχουν μαραζώσει.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο συνάδελφος κ. Πάππας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εάν, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν αυτή η σκοπιμότητα των αναγκαστικών συνενώσεων των κοινοτήτων με το ν.2539/97 -γνωστό ως Νόμο Καποδιστρία- σίγουρα τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά. Όλοι μας βιώσαμε εκείνη την αγωνιώδη προσπάθεια, που κατέβαλε η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κατασκευάσει «δικούς της» κομματικούς δήμους, μη λογαριάζοντας έτσι κανένα κριτήριο γεωγραφικό, οικονομικό, ιστορικό, πολιτιστικό ή άλλης μορφής. Έφτιαξε μόνο δημάρχους στα μέτρα της, προσκείμενους στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πληρώνουμε τα αποτελέσματα και αντί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μείνει στην Αίθουσα, για να δώσουμε όλοι μαζί τη λύση, αποχωρεί δείχνοντας έτσι αδυναμία να ανταπεξέλθει στο διάλογο.

Υπήρξαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τότε κοινότητες που αντέδρασαν σθεναρά σε αυτήν την μορφή αυτοδιοίκησης με αγώνες, με συλλαλητήρια, με καταλήψεις και με όποια δύναμη είχαν, για να δώσουν ένα ηχηρό μήνυμα στην ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών. Και η Χαλκιδική με αρκετές από τις κοινότητες της έδωσε το βροντερό της παρόν. Σίγουρα, δεν θα τις απαριθμήσω, γιατί πιστεύω ότι κάποιες θα τις λησμονήσω και κατά συνέπεια, θα τις αδικήσω. Ωστόσο, υπήρξαν αρκετές με ποικίλα κριτήρια, όπως ενδεικτικά ανάμεσά τους η αρχαία Όλυνθος, η νήσος Αμμουλιανή, η Σάρτη, η Ουρανιούπολη, η Ολυμπιάδα, το Νεοχώρι και άλλες, με μεγαλύτερο ή μικρότερο ενδιαφέρον για αυτονομία, που και σήμερα το ελπίζουν.

Όλα αυτά τα χρόνια έζησα και άλλους μεγαλύτερους αγώνες, ως Βουλευτής τότε της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, από κεφαλοχώρια του νομού με δυναμική παρουσία ενάντια στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», που έφτασαν μέχρι αποχής από την υποχρέωση για συμμετοχή σε εθνικές εκλογές. Ως χαρακτηριστικά παραδείγματα αναφέρω το Παλαιοχώρι του Δήμου Αρναίας και τον Άγιο Νικόλαο του Δήμου Σιθωνίας, δύο χωριά που πάλευσαν και παλεύουν σθεναρά μέχρι τώρα για την αυτονομία τους, προβάλλοντας λόγους δυσλειτουργίας, ιστορικούς και οικονομικούς.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κραυγαλέα θα χαρακτηρίζα την περίπτωση αυτονομίας του Νέου Μαρμαρά του Δήμου Σιθωνίας του Νομού Χαλκιδικής. Βεβαίως, έχω την υποχρέωση και θα αναφερθώ σε στοιχεία που εδραίωνουν τη συνολική καθ' όλα προσπάθεια που καταβάλλουν οι σημερινοί κάτοικοί του για διοικητική αυτοτέλεια. Νομίζω όμως ότι εδώ και μήνες με άλλες τέσσερις περιοχές της Ελλάδας είχε προβληθεί από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τον Τύπο με έμφαση, με σιγουριά και με διαβεβαιώσεις εκ μέρους αρμοδίων, ότι δικαιούται οπωσδήποτε να αυτονομηθεί. Και ξαφνικά ο Νέος Μαρμαράς βρίσκεται έξω από την τροπολογία.

Αυτός είναι ο λόγος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσων γινόμαστε μάρτυρες από τις οθόνες, τα οποία συμβαίνουν στην περιοχή αυτή με ποικίλες αντιδράσεις των κατοίκων του Νέου Μαρμαρά, αλλά και με την παρουσία τους εδώ, προ των πυλών της Βουλής. Οι διαβεβαιώσεις και εδώ για το Νέο Μαρμαρά ήταν κατηγορηματικές. Πολιτικοί και μη, όλων των κομματικών παρατάξεων, έδωσαν και δίνουν μέχρι σήμερα τη διαβεβαίωση ότι «αυτονομείται, διότι πρέπει» ή ότι η «λύση στο πρόβλημα θα δοθεί με βάση τις δικές σας επιλογές».

Οι κάτοικοι στις εκλογές του 2002 κατέβηκαν με υπερκομματικό αντικαποδιστριακό συνδυασμό, με μοναδικό σκοπό την αυτονομία τους. Δεν θα επεκταθώ σε περαιτέρω αγωνιστικές δράσεις των κατοίκων του Νέου Μαρμαρά, παρά μόνο στην πιο χαρακτηριστική, που εκφράστηκε με την κατάληψη του κοινοτικού καταστήματος, την εικοσιτετράωρη φύλαξή του για τέσσερα χρόνια από τους κατοίκους και την καθολική αποχή τους από τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές του 1998.

Εδώ, όμως, θα σταθώ και σε κάποια στοιχεία οικονομικά, πληθυσμιακά, που δείχνουν ότι λειτουργεί ή πρέπει να λειτουργήσει με τα πρότυπα ολοκληρωμένου δήμου. Όσον αφορά τα έσοδα του Δήμου Σιθωνίας από το Νέο Μαρμαρά (οικονομικού έτους 2004) ανέρχονται συνολικά σε 3.480.000 ευρώ, ενώ η αποδοτικότητα δεν αγγίζει το 1/3 των εισπραχθέντων εσόδων. Έχει τρεις χιλιάδες κατοίκους, που το καλοκαίρι γίνονται εβδομήντα χιλιάδες. Εκεί, υφίσταται ο μεγαλύτερος ενιαίος αμπελώ-

νας της Ευρώπης, που είναι τεσσεράμισι χιλιάδες στρέμματα και ο μεγαλύτερος ενιαίος ελαιώνας της Ευρώπης με πενήντα χιλιάδες ελαιόδεντρα, μιας μόνο ιδιωτικής εκμετάλλευσης. Έχει διοικητικές, κοινωνικές και τεχνικές υποδομές και υπηρεσίες, ενώ βρίσκεται υπό εκπόνηση τοπικό αναπτυξιακό πρόγραμμα Νέου Μαρμαρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όλων των κομματικών παρατάξεων, πιστεύω ακράδαντα, ότι το να εξαιρεθεί ο Νέος Μαρμαράς από τις άλλες προτεινόμενες –και μέχρι πρότινος και ο Νέος Μαρμαράς προτεινόμενος– από την αυτονόμηση, θα ήταν κατάφωρη αδικία. Θεωρώ ανεξήγητη αυτή την εξαίρεση, όταν οι διαβεβαιώσεις ήταν ρητές και στηρίζονταν σε επιχειρήματα που πείθουν. Η αγωνία των κατοίκων έχει εξαντληθεί. Είναι ανυποχώρητοι και ελπίζουν στην πλήρη δικαίωσή τους.

Εμείς προσωπικά είμαστε σύμφωνοι, πέραν του Νέου Μαρμαρά, και για άλλες περιοχές, μεταξύ των οποίων το Παλαιοχώρι και ο Άγιος Νικόλαος που πρωτοστατούν να συμβάλουμε στην αυτονόμησή τους, εφόσον το ζητούν οι τοπικές τους κοινωνίες με σεβασμό στις αποφάσεις τους, στη θέλησή τους και όχι από άλλα κίνητρα, που ίσως κάποιοι αντιπολιτευόμενοι αδικώς φαντάζονται.

Κύριε Υπουργέ, οι εκπρόσωποι της τοπικής κοινωνίας του Νέου Μαρμαρά, που αυτή την ώρα παρακολουθούν με αγωνία από τα θεώρεα της Αίθουσας, κάνουν έκκληση να ανταποκριθείτε θετικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κ. Νάκος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι άδικο για ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο –αναφέρομαι στο κεφάλαιο Γ' για την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση– χωρίς να παραβλέψω τη σπουδαιότητα της τροπολογίας και τα προβλήματα που δημιουργούνται, να μην αναφέρεται ούτε μια λέξη.

Γ' αυτό θα σας πω τι σημαντικό γίνεται μ' αυτό το σχέδιο νόμου. Προληπτικός έλεγχος: Η Κυβέρνηση καθιέρωσε τον προληπτικό έλεγχο από 1η Ιουλίου 2005. Φυσικό είναι, όταν για πρώτη φορά θεσμοθετείται ο προληπτικός έλεγχος στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, να ανακύψουν προβλήματα, πολύ λιγότερα, βέβαια, από αυτά που είχαμε με τους καταλογισμούς. Αναγκαστήκαμε να φέρουμε διάταξη για άρση των καταλογισμών, μια και οι δήμαρχοι και οι νομάρχες ταλαιπωρούνταν επί σειρά ετών με τη δαμόκλειο σπάθη επικρεμάμενη επί των κεφαλών τους.

Συνιστάται επιτροπή στο Υπουργείο Εσωτερικών, η οποία θα διευκολύνει τη διενέργεια του προληπτικού ελέγχου, μέχρις ότου τα πράγματα πάρουν την κανονική τους ροή. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις μπορούν πλέον να προσλαμβάνουν προσωπικό, αφού κατά 25% περισσότερα είναι τα έσοδα για λειτουργικούς σκοπούς, για λειτουργικές δαπάνες, από εκείνα που απολογιστικά είχαν για να καλύπτουν τις δαπάνες τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Δίνεται παράταση δύο μηνών για τη νομιμοποίηση των αλλοδαπών. Και θέλω να πληροφορήσω το Σώμα ότι οι νέες άδειες διαμονής και εργασίας είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Απελευθερώσαν το χώρο των επιχειρήσεων και μ' αυτό τον τρόπο στελέχη τους ή και άτομα άλλων κατηγοριών, όπως αυτοί που εκπαιδεύονται στην Ελλάδα σε διάφορες περιπτώσεις ανωτέρων, αλλά και ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Άρα, λοιπόν, είναι σημαντική επιτυχία στον τομέα της εκλογίκευσης του όλου συστήματος που παραλάβαμε και το οποίο βρισκόταν στην κατάσταση που ξέρετε: Της διαχείρισης της μεταναστευτικής μας πολιτικής.

Χρηματοδοτούνται από δω και πέρα δημοτικές επιχειρήσεις για τις λειτουργικές τους ανάγκες από τους Κ.Α.Π. και για τις επενδυτικές τους δραστηριότητες από τη Σ.Α.Τ.Α.. Επιπλέον

των δημοτικών επιχειρήσεων χρηματοδοτούνται και οι δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης. Αυτό είναι σωτήριο για πάρα πολλούς, διότι μη έχοντας εκπληρώσει υποχρεώσεις, μη δυνάμενες οι δημοτικές επιχειρήσεις να ενισχυθούν από τον προϋπολογισμό των δήμων, πολλές βρίσκονται σε αδιέξοδο, με αποτέλεσμα να χάνουν και τις επιχορηγήσεις που δίνονται από το Υπουργείο Οικονομικών σε αντικατάσταση του 3%, του τέλους που υπήρχε παλαιότερα. Αίρονται ασάφειες και αμφισβητήσεις για τη δυνατότητα των Ο.Τ.Α. να συνάπτουν συμβάσεις δανείου και να κάνουν μία νέα αρχή, όπως θεσμοθέτησαμε με το ν. 3320 του 2005. Από τις διατάξεις του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα δεν παρείχτο η δυνατότητα συγχώνευσης νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου των Ο.Τ.Α. με δημοτικά ιδρύματα, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πάρα πολλές δυσλειτουργίες.

Στο αναπτυξιακό πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» προβλεπόταν η μεταβίβαση των χρεών των υπολοίπων –των «ουρών», όπως λέγαμε– του «ΕΠΤΑ» από το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ». Δυστυχώς μία μεγάλη, χωρίς αντίκρισμα, επιταγή, την οποία κληρονομήσαμε, ήταν το «ΕΠΤΑ». Και θέλω να ευχαριστήσω για την αναφορά που έκανε, το συνάδελφο, τον κ. Τζίμα.

Δυστυχώς, κύριε συνάδελφε, από τα 1.700.000.000 ευρώ που μοιράστηκαν, αντί για τα 3.500.000.000 ευρώ, μπήκαν στο ταμείο 1.500.000.000 και τα οποία δεν δόθηκαν στα τέσσερα χρόνια, αλλά στα οκτώ. Υπάρχει έλλειμμα από το «ΕΠΤΑ» κατά 200.000.000 ευρώ, χωρίς να περιλαμβάνονται αυτές οι συμβάσεις πέραν των 1.700.000.000, οι οποίες γίνονταν με την ανοχή των περιφερειαρχών προς ορισμένους δημάρχους που ήταν εκλεκτοί της προηγούμενης κατάστασης που υπήρχε, δηλαδή τους κυβερνητικούς εκπροσώπους, όπως λειτουργούσαν οι γενικοί γραμματείς περιφέρειας στις περιφέρειες.

Αυτή την προίκα παραλάβαμε. Και προσπαθώντας να τακτοποιήσουμε τις αμαρτίες των προηγούμενων, κάνουμε μία διάταξη ούτως ώστε από τη Σ.Α.Ε. 055 όσα έργα έχουν συμβασιοποιηθεί μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να μπορούν να πληρωθούν από το «ΕΠΤΑ». Τα άλλα δε από μία καινούρια Σ.Α.Ε., για να αποπληρώσουμε τα χρέη του παρελθόντος και την κομματική πολιτική που εφήρμοσε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Στον προβληματισμό που αναπτύχθηκε για την τροπολογία θέλω να πω μόνο δύο πράγματα: Είμαι από αυτούς που συνυπέγραψαν κατ' επανάληψη το δίκαιο αίτημα των καναλιών της περιοχής μου για δημιουργία ξεχωριστού Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Πλην όμως, η Κυβέρνηση έθεσε κριτήρια. Δεν μπορούσε να γίνει χωρίς κριτήρια. Ήμουν ο κεντρικός Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, όταν συζητήθηκε στη Βουλή το θέμα του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Όλα αυτά τα οποία ακούγονται στην Αίθουσα τα είχαμε προβλέψει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Να μου δώσετε δύο λεπτά ακόμα, εσείς παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως, ορίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Τα είχαμε προβλέψει, όχι μόνο αυτές τις δυσλειτουργίες που αναφέρετε αλλά και όλες τις άλλες δυσλειτουργίες, ακόμη και νοοτροπίας, ακόμη και συμπεριφορών που υπήρχαν μεταξύ ορεινών και πεδινών και όλα αυτά τα έκτροπα με τη δημιουργία των καποδιστριακών δήμων, όπου κομματικοί λόγοι, προσωπικά ρουσφέτια για κάποιους καθόριζαν και το εύρος των καποδιστριακών δήμων, αλλά ακόμη και τις έδρες τους.

Όμως από τότε κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι. Παγιώθηκαν καταστάσεις. Θα σας αναφέρω μερικά παραδείγματα: Πήραν οι καποδιστριακοί δήμοι τους καποδιστριακούς επιστήμονες, τους οποίους αγκομαχούν οι καποδιστριακοί δήμοι να πληρώσουν το μισθό τους, διότι δεν έχουν έσοδα. Σ' ένα διαχωρισμό αυτός ο καποδιστριακός επιστήμων που θα ποιος θα τον πληρώνει; Έχει γίνει κατανομή των έργων του «ΘΗΣΕΑ» με κριτήρια και με διαδικασία, η οποία είναι διάφανη. Τι θα γίνει με αυτά;

Τι γίνεται εάν έχει παρθεί ένα δάνειο από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για ένα σημαντικό έργο που κατευθύνεται σ' ένα δημοτικό διαμέρισμα και αυτό το δημοτικό διαμέρισμα ξεχωρίζει; Θα πληρώσει το δάνειο μόνο το δημοτικό διαμέρισμα; Θα το πληρώσουν κατά την αναλογία των πληθυσμών και οι άλλοι που δεν έχουν ωφέλεια; Με τα κοινά δίκτυα ύδρευσης και μ' όλες αυτές τις εμπλοκές εξυπηρέτησης των δημοτικών διαμερισμάτων του ενός από το άλλο που δημιουργούνται τι θα γίνει; Αυτά πώς θα τακτοποιηθούν;

Λέω μόνο τούτο και τίποτε περισσότερο για όσους πιστεύουν ότι είναι εύκολη η υπόθεση του διαχωρισμού: Σας διαβεβαιώ ότι δεν είναι καθόλου εύκολη. Δεν θα χρησιμοποιήσω τη λέξη «αδύνατη», αλλά σας διαβεβαιώ ότι δεν είναι καθόλου εύκολη και θα μπορούσα να σας αναφέρω δεκάδες παραδείγματα αποτρεπτικά αυτών των σκέψεων.

Να πω και κάτι άλλο. Έξι χιλιάδες έργα έχουν εγκριθεί από το 45% για τους δήμους και τις κοινότητες. Δυστυχώς έχουν δημοπρατηθεί μόλις δύομισι χιλιάδες έργα παρ' ό,τι τα χρήματα υπάρχουν και η Αντιπολίτευση, ιδίως το ΠΑ.ΣΟ.Κ., λέει ότι αυτά τα χρήματα κάπου αλλού τα έχουμε βάλει. Δεν είναι η πραγματική αιτία αυτή, η αιτία είναι ότι οι δήμοι δεν ήταν έτοιμοι να δημοπρατήσουν τα έργα και να απορροφήσουν τα κονδύλια. Δεν είναι έτοιμοι ακόμη να προτείνουν για το 35% του «ΘΗΣΕΑ» που ανήκει από το Δεκέμβριο. Με ποιες τεχνικές υπηρεσίες; Με τη διάλυση του κράτους που άφησε η προηγούμενη Κυβέρνηση; Με τις Τ.Υ.Δ.Κ. διαλυμένες, χωρίς τεχνικές υπηρεσίες στις περιφέρειες; Πώς θα είχαν μελέτες οι δήμοι για να κάνουν έργα για τους κατοίκους; Κανένας δεν απαντάει σ' αυτά τα ερωτηματικά.

Ειπώθηκε ότι στη Γαλλία υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι τριάντα έξι χιλιάδες πεντακάσιοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν ειπώθηκε μόνο από εσάς, κύριε Πρόεδρε, ειπώθηκε και από άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, ξέρω ότι οι προθέσεις σας είναι καλές. Απλώς επαναλαμβάνω το νούμερο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Υπάρχει η ίδια διοικητική δομή, το ίδιο κράτος; Τον ίδιο ρόλο παίζουν οι νομαρχίες εκεί; Τον ίδιο οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης;

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι δεν υπάρχει αμφιβολία πως η διοικητική διαίρεση μιας χώρας, η αυτοδιοίκηση, ο πρώτος, ο δεύτερος, ο τρίτος βαθμός, σε κανένα κράτος της Ευρώπης από τα είκοσι πέντε, δεν είναι ίδιος, δεν προσομοιάζει. Έχει κανείς τη μοναδική αλήθεια ή το τέλειο σύστημα στο οποίο θα έπρεπε να προστρέξουν και τα άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι συνάρτηση προφανώς της ιδιομορφίας, της νοοτροπίας, της διοικητικής διάρθρωσης των δημοσίων υπηρεσιών και όλων αυτών τα οποία επηρεάζουν, γι' αυτό και έχουμε είκοσι πέντε διαφορετικά συστήματα.

Με τον Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα βάζουμε μία διάταξη όπου ο δήμαρχος ο οποίος εγκαταλείπει το δημοτικό διαμέρισμα, γιατί δεν εκλέγεται από το δημοτικό διαμέρισμα, έχει πλέον υποχρέωση να οριστεί όριο δαπανών που θα δαπανήσει το δημοτικό διαμέρισμα.

Αυτό το κάνουμε στο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα τώρα, ο οποίος θα ψηφιστεί τον επόμενο μήνα. Γιατί υπάρχει η υποχρέωση το τεχνικό πρόγραμμα στο σύνολο κάθε δήμου να κατανεμηθεί, καθώς και στα δημοτικά διαμερίσματα που πράγματι είχαν εγκαταλειφθεί, τώρα να γίνουν έργα.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι είναι άδικο, όλα αυτά τα οποία έγιναν και ο προβληματισμός που υπάρχει στο Υπουργείο να μην αναγνωρίζονται τουλάχιστον ή το χειρότερο απ' όλα, αυτοί οι οποίοι δημιούργησαν την κατάσταση και αναφέρομαι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., να νίπτουν τας χείρας τους, να κρύβονται και να μην τολμούν να πουν τι τελικά θέλουν. Γιατί δεν λένε αυτά που λέει ο Πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ο οποίος είναι μέλος του πολιτικού συμβουλίου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ουσιαστικά ο υπεύθυνος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση ή ο κ. Αλέξανδρος Παπαδόπουλος που

έχει οριστεί από το Κόμμα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση ως υπεύθυνος. Κρύφτηκαν και κρύβονται για να μην πουν την αλήθεια και να μην πάρουν κάποια θέση.

Πάντως, σε κάθε περίπτωση ο διάλογος για τον αυτοδιοικητικό χάρτη της χώρας θα ανοίξει. Λένε μερικοί να ανοίξει. Τώρα; Οκτώ μήνες πριν από τις δημοτικές εκλογές; Βεβαίως θα ανοίξει, γιατί κανένας δεν είναι ευχαριστημένος από ένα μοντέλο που λειτούργησε όπως λειτούργησε, που όμως κάποια στιγμή πρέπει να προσαρμοστεί στις ανάγκες της εποχής, στις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην ανάγκη αξιοποίησης των 20.000.000.000 ευρώ που κατάφερε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας να εξασφαλίσει για ένα καλύτερο αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κελέτσης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Θα συμφωνήσω απόλυτα μ' αυτό που είπε ξεκινώντας την ομιλία του ο κύριος Υπουργός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο αυτό περιλαμβάνει στις διατάξεις του σημαντικές ρυθμίσεις που αφορούν στον τομέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας. Μ' αυτό τον τρόπο απαντάμε στους ισχυρισμούς των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι κατά κόρον επαναλαμβάνουν ότι η Νέα Δημοκρατία δήθεν δεν έχει καλή σχέση με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Είναι μια καλή απάντηση -και τους το θυμίζουμε- ότι όλες οι ουσιαστικές παρεμβάσεις που έγιναν στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως είναι η θεσμοθέτηση των κεντρικών αυτοτελών πόρων, όπως είναι η χρηματοδότηση και ο τριπλασιασμός των εσόδων της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, όλα αυτά έγιναν από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όπου παρενέβη στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια, κυριολεκτικά τα θαλάσσωσε και αποτελέσματα αυτών των παρεμβάσεων πληρώνουμε μέχρι σήμερα.

Συμφωνώ ακόμα ότι η συζήτηση και η τροπολογία αυτή μετέθεσαν το βάρος της συζήτησης στη Βουλή και αυτό αδικεί το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Όμως είναι ένα θέμα που έχει ξεσηκώσει την ελληνική περιφέρεια και σας λέω εκ των προτέρων ότι στην τοποθέτησή μου σ' αυτό θα αναφερθώ.

Οι αρρυθμίες και οι αναστατώσεις που επικρατούν τις τελευταίες μέρες στην ελληνική περιφέρεια είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι ουδέποτε στη χώρα δεν έγινε ένας οργανωμένος και συστηματικός διάλογος σχετικά με τη διοικητική οργάνωση, τη δομή και τη λειτουργία του κράτους. Όλες οι παρεμβάσεις έγιναν στο πόδι, είτε αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση είτε τη δευτεροβάθμια είτε ακόμα και τις τροποποιήσεις που κάναμε στο Σύνταγμα σε σχέση με τους βαθμούς της αυτοδιοίκησης. Όλα έγιναν χωρίς μελέτη, πρόχειρα και στο πόδι.

Το κριτήριο, κατά την άποψή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ύπαρξη κάποιων πολιτικών θεσμών είναι ένα και το κριτήριο αυτό είναι η υπηρεσία του πολίτη, η καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Και σ' έναν τέτοιο διάλογο που κατά την άποψή μου θα έπρεπε να ξεκινήσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, θα έπρεπε να πάμε με συγκεκριμένα, καθαρά και αδιάβλητα κριτήρια. Μέσα σε έναν τέτοιο διάλογο, θα μπορούσαμε να συζητήσουμε και το περιεχόμενο της σημερινής τροπολογίας την οποία θεωρώ αποσπασματική.

Οι πολιτικοί θεσμοί, λοιπόν, υπάρχουν για να υπηρετούν τους πολίτες και όχι να τους ταλαιπωρούν. Συνεπώς, αν συζητήσουμε για τη διοικητική δομή του κράτους, δεν θα πάμε στη συζήτηση αυτή με δογματισμούς του τύπου «σώνει και καλά θα πάμε σε μεγάλους δήμους».

Βεβαίως, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η ευρωπαϊκή πραγματικότητα μας δείχνουν έναν δρόμο. Μας δείχνουν ότι πρέπει να βαδίσουμε προς μεγαλύτερες διοικητικές μονάδες στο επίπεδο της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Αυτό είναι αλήθεια και δεν μπορούμε να το παραβλέψουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ).

Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι περιπτώσεις στις οποίες υπάρ-

χουν συγκεκριμένες –επαναλαμβάνω- υποθέσεις, περιπτώσεις στις οποίες υπάρχουν αντικειμενικά, σαφή και μετρήσιμα, κύριε Υπουργέ, κριτήρια δεν δικαιολογούν την ύπαρξη και κάποιων περιπτώσεων αυθύπαρκτων κοινοτήτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μείναμε λίγοι συνάδελφοι και το πεντάλεπτο δεν μας φτάνει. Θα θέλαμε να πάμε στο οκτάλεπτο, όπως όλοι. Φαντάζομαι ότι συμφωνούν και όλοι οι υπόλοιποι. Εγώ θα κοιτάξω να είμαι όσο το δυνατόν πιο σύντομος.

Όταν, λοιπόν, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησε στη δημιουργία του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», δεν έλαβε υπόψη της αντικειμενικούς παράγοντες βάσει των οποίων θα γινόταν η σύσταση των νέων δήμων, αλλά ούτε και κάποιες ιδιαίτερότητες που θα έπρεπε από τότε να ληφθούν υπόψη. Μπήκαν όλες οι περιπτώσεις στην προκρούστεια κλίνη και όπου περίσσευαν τα πόδια, τα κόψαμε. Πολύ περισσότερο, προχώρησε σε κάποιες ρυθμίσεις που έγιναν για καθαρά κομματικά ή καθαρά εκλογικά κριτήρια. Είναι, λοιπόν, αναγκαίο σε έναν ευρύ διάλογο που πρέπει να ξεκινήσει, τέτοιες περιπτώσεις να επανεξεταστούν.

Επαναλαμβάνω όμως ότι αυτό θα πρέπει να γίνει με σαφή κριτήρια. Για παράδειγμα, η οικονομική αυτοδυναμία είναι ένα βασικό κριτήριο. Όταν μία κοινότητα μπορεί να υπάρχει και να εξυπηρετείται μόνη της, έχει τις τεχνικές, αλλά και τις οικονομικές προϋποθέσεις, γιατί αυτή πρέπει, σώνει και καλά, να την υποτάξουμε σ' ένα ευρύτερο σύνολο το οποίο δεν παρέχει τα εχέγγυα ότι η κοινότητα αυτή θα προκόψει, θα προχωρήσει;

Εγώ σας αναφέρω ένα πολύ συγκεκριμένο παράδειγμα και αυτό είναι το παράδειγμα της Δαδιάς στον Έβρο. Η Δαδιά είναι γνωστή. Όταν μιλάμε για Έβρο, το μυαλό των περισσότερων πάει στη Δαδιά. Πραγματικά, είναι ένας ξεχωριστός τόπος. Είναι ένας τουριστικός προορισμός στον Έβρο, η οποία μαζί με τη Σαμοθράκη ίσως να αποτελούν τους δύο μοναδικούς προορισμούς. Αυτόν, λοιπόν, τον παγκοσμίως γνωστό τόπο, βίτοπο, τον βάλαμε στο Δήμο Σουφλίου. Η κοινωνία και ο Δήμος Σουφλίου είναι αντίθετοι. Η Τ.Ε.Δ.Κ. έχει πάρει απόφαση ότι «να» η Δαδιά έχει τις προϋποθέσεις για να γίνει κοινότητα και εμείς δεν συζητάμε το θέμα, αλλά συζητάμε άλλες περιπτώσεις τις ιδιαιτερότητες των οποίων, ειλικρινά προσωπικά τις σέβομαι όλες.

Ποια είναι όμως τα κριτήρια; Ξέρετε ότι όταν τα κριτήρια δεν είναι σαφή, τότε παρεισφρύουν διάφοροι πολιτικάντηδες από όλους τους χώρους και αρχίζουν και παίζουν τα παιχνιδάκια τους μέσα στις μικρές κοινωνίες. Ξέρετε ότι αυτό ρίχνει προς τα κάτω το επίπεδο του πολιτικού μας συστήματος, γιατί, κακά τα ψέματα, κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα τολμήσω να πω ότι και εμείς οι περισσότεροι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που πήραμε το λόγο, αναφερόμαστε σε περιπτώσεις που αφορούν τις περιφέρειές μας, γιατί πιεζόμαστε όχι μόνο από τις κοινωνίες, αλλά και από κάποιους άλλους που από πίσω παίζουν υποπαιχνίδια τα οποία είναι κόντρα στην Κυβέρνηση και στην πολιτική της.

Εν πάση περιπτώσει, θα πρέπει να θεσμοθετήσουμε καθαρά κριτήρια, ακριβώς για να μην δίνουμε έδαφος σε τέτοιες περιπτώσεις, σε τέτοιες συμπεριφορές.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πάω σε ένα τελευταίο θέμα. Μήπως το κριτήριο είναι η απειθαρχία στους νόμους; Διότι βλέπουμε ότι ικανοποιούνται περιπτώσεις που δεν πειθαρχούν στο νόμο. Και για εκείνους που πειθαρχήσαν, τι διδάσκουμε ως Βουλή σήμερα; Ας θυμηθούμε λίγο το Σωκράτη στον Κρίτωνα, όπου οι νόμοι προσωποποιημένοι τον ρωτούν «ακόμη κι αν σε αδικούμε, θα μας παραβιάσεις; Τότε, καταστρέφεις την πολιτεία».

Ε, λοιπόν, πιστώ ο' αυτό που το ελληνικό πνεύμα από αρχαιοτάτων χρόνων μεταφέρει προς εμάς τους νεότερους, νομίζω πως με το παράδειγμά μας πρέπει να λέμε ότι το νόμο, ακόμα και αν είναι άδικος, πρέπει οι πολίτες να τον υπηρετούν. Τους πολίτες που σέβονται το νόμο τους σεβόμαστε και εμείς.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι η τροπολογία υπάρχει. Θα ψηφιστεί και καλά θα κάνει να ψηφιστεί. Όμως, υπάρχουν εκκρεμότητες που θα πρέπει –μέσα σε έναν ευρύ διάλογο που θα πρέπει να ανοίξει για τη διοικητική δομή της χώρας- να συζητηθούν. Θα πρέπει με αντικειμενικά κριτήρια –επαναλαμβάνω- να

βγουν στο τραπέζι, έτσι ώστε ο καθένας να γνωρίζει βάσει ποιων κριτηρίων πληροί τις προϋποθέσεις, ώστε ο τόπος του να γίνει κοινότητα ή να ανήκει σε έναν ευρύτερο δήμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο που θέλω να σχολιάσω είναι η αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι σ' αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο το να αποχωρεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι μία συμπεριφορά που δεν συμβάλλει στην ποιότητα της Δημοκρατίας. Δεν υπηρετεί το μέλλον.

Επιμένω πολλές φορές εδώ από τις ομιλίες μου στη Βουλή στην υπόθεση της προσέγγισης του μέλλοντος σε ό,τι αφορά τις επόμενες γενιές, σε ό,τι αφορά τα παιδιά μας. Διότι αν δεν προετοιμάσουμε τον τόπο –θεωρώ ότι αυτή είναι η σημαντικότερη ευθύνη μας- για το αύριο, δεν υπηρετούμε το συμφέρον του τόπου, δεν ανταποκρινόμαστε στην αποστολή μας.

Βέβαια, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι συνηθισμένο σε πρακτικές που ξεφεύγουν της πολιτικής λογικής. Προχθές η συζήτηση για την ανεργία σε επίπεδο Αρχηγών πήγε στις υποκλοπές. Κροκοδείλια δάκρυα χύνονται συχνά-πυκνά για την ανεργία, για την ανάπτυξη, για την ακρίβεια. Για την ταμπακίερα, όμως, κουβέντα!

Σήμερα που συζητούμε για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, πάλι εδώ είναι παρόντες –απόντες πια- με την κομματική λογική. Είναι γνωστή η πρακτική αποφυγής της μάχης, αποφυγής της αναμέτρησης με επιχειρήματα και εύκολη η επιλογή της φυγής.

Άλλωστε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, αν ανατρέξουμε στη δημοκρατική μας ιστορία των τριών τελευταίων δεκαετιών, σε κορυφαίες στιγμές για την πατρίδα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απεχώρησε απ' αυτήν την Αίθουσα, είτε αυτοαφωρούσε το πρώτο Σύνταγμα της χώρας είτε τη μεγάλη επιλογή της εντάξεως στην Ε.Ο.Κ. από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Βεβαίως, όλα αυτά μπορούν να αποτελούν ένα ένδοξο παρελθόν κομματισμού. Δεν υπηρετούν, όμως, καθόλου το μέλλον. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μάς αποδεικνύει ότι επιδίδεται σε μια ιστορία χαμένων ευκαιριών.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο και ιδιαίτερα στην τελευταία τροπολογία. Γιατί για την ουσία του νομοσχεδίου, τον εκσυγχρονισμό τον οποίο επιφέρει, τη μετάβαση στη νέα εποχή, στη νέα κοινωνία, μίλησα, κύριε Υπουργέ, επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Όταν ιδρύθηκαν οι νέοι δήμοι με το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», περίσσεψε η λογική του κομματισμού, περίσσεψαν οι συσχετισμοί. Αναλύθηκαν κατά περιοχή ποια είναι τα νούμερα και η επιρροή του κάθε κόμματος, για να επιβληθεί η τότε κυβέρνηση επί των πολιτών, να ελέγξει τους θεσμούς και τα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και τότε, βεβαίως, με αποφασιστικό τρόπο η Νέα Δημοκρατία αντιτάχθηκε σε αυτήν τη λογική και έπραξε πάρα πολύ καλά.

Όμως σήμερα, μετά από αυτήν τη διαδρομή, πρέπει να δούμε τα πράγματα με άλλη προσέγγιση, με την προσέγγιση του πώς μπορούμε να υπηρετήσουμε καλύτερα την ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών και την προοπτική τους και ποιες δυνατόις πρέπει να ενώσουμε για να πετύχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Παρακάλεσα, κύριε Πρόεδρε, προ ημερών που μίλησα, τους συναδέλφους μου Βουλευτές να μην υιοθετήσουν αιτήματα, έστω και αν κάποιοι πιστεύουν ότι αυτό είναι περισσότερο δίκαιο από το δίκαιο στο οποίο ανταποκρίνεται η τροπολογία. Και αυτό, διότι δεν θεωρώ ότι είναι υποχρέωσή μας να προβούμε σε μία πλειοδοσία υιοθέτησης αιτημάτων.

Το λέω εγώ που προέρχομαι από ένα νομό που ερημώνει –όπως είπαν οι συνάδελφοί μου- και που αισθάνεται την εγκατάλειψη. Δεν θεωρώ, όμως, ότι υπηρετώ το μέλλον αυτού του τόπου, υιοθετώντας το αίτημα της κάθε περιοχής που λέει: «Εδώ πρέπει να γίνει μία καινούργια κοινότητα, εδώ πρέπει να γίνει ένας δήμος».

Και το λέω αυτό, διότι θεωρώ ότι είναι υποχρέωσή μου και

υποχρέωση όλων μας να ενατενίσουμε το μέλλον της χώρας παίρνοντας επάνω μας πολιτικό κόστος. Διάκειμαι με συμπάθεια και κατανόηση και σε αυτούς που διαδηλώνουν έξω και σε αυτούς που μας παρακολουθούν και καταλαβαίνω την αγάπη τους για τον τόπο. Δεν την αμφισβητώ. Αμφισβητώ όμως την ορθότητα της προσέγγισης. Και είμαστε Βουλευτές για να μιλήσουμε με θάρρος και τόλμη, αγνοώντας το όποιο πολιτικό κόστος.

Ε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, η άποψή μου είναι ξεκάθαρη: προχωρήστε σε μεγαλύτερες συνενώσεις. Δεν υπηρετείται το μέλλον της χώρας με διασπάσεις. Δεν μπορεί να γίνεται αυτό στο Νομό Αρκαδίας – για να μιλήσω, παίρνοντας όλο το κόστος, για την εκλογική που περιφέρει, μη νομίζει κανείς ότι δηλώνω θέσεις και απόψεις στη Βουλή τις οποίες δεν αναλαμβάνω την ευθύνη να υπερασπιστώ στην εκλογική μου περιφέρεια.

Οι δήμοι τι χρειάζονται; Πόρους και αρμοδιότητες. Με πολυδιασπάσεις ούτε τους πόρους μπορούμε να εξασφαλίσουμε ούτε τις αρμοδιότητες. Θέλουμε ισχυρή, νέα περιφερειακή δομή και οργάνωση της χώρας; Εάν το θέλουμε αυτό, για να μπορέσουμε να σταθούμε ανταγωνιστικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ των εταίρων μας, πρέπει να το τολμήσουμε.

Σας επαινώ για τις πέντε επιτελικές περιφέρειες του εθνικού στρατηγικού σχεδιασμού, τις οποίες θέλετε να υλοποιήσετε. Εύγε. Να σχεδιάσουμε τι θέλουμε να είναι η κάθε περιοχή, να δούμε το αναπτυξιακό πρότυπο της κάθε περιοχής. Γιατί, για παράδειγμα, η Τρίπολη πρέπει να έχει αεροδρόμιο; Γιατί η Καλαμάτα πρέπει να έχει λιμάνι; Πώς θα συνδεθούν αυτές οι περιοχές με τα οδικά δίκτυα; Τι θα έχουμε εμείς; Τουρισμό, ανάπτυξη, μια σχετική γεωργική παραγωγή. Δεν μπορούμε να έχουμε βιομηχανίες. Κάπου αλλού, ίσως στη δική σας εκλογική περιφέρεια, μπορεί να υπάρχουν.

Αρα, αυτή είναι η πρόκληση απέναντι όλων μας: το αναπτυξιακό πρότυπο της κάθε περιφέρειας, τι μπορούμε να κάνουμε. Αυτό είναι ο ρόλος της πολιτείας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Στο πρόγραμμα συμφωνούσατε όμως. Στα προγράμματα του 2004 για την αυτονομία με τοπικά δημοψηφίσματα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Αυτός είναι ο ρόλος της πολιτείας: να μπορέσουμε να προσφέρουμε τις υποδομές που χρειάζονται, για να έρθει η ανάπτυξη. Και η ανάπτυξη, εκλεκτέ κύριε συνάδελφε, δεν μπορεί να έρθει από αλλού, παρά μονάχα από την ιδιωτική πρωτοβουλία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Βεβαίως, βεβαίως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Οι ουτοπίες του παρελθόντος διαψεύστηκαν. Και συζητάμε για πολλές άλλες περιπτώσεις επιτυχημένων παραδειγμάτων ανάπτυξης.

Και επιτρέψτε μου να κλείσω με το εξής σχόλιο για το παράδειγμα της Ιρλανδίας που μας απασχολεί: Άκουσα από κορυφαίους πολιτικούς της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης – απόντες – ότι εκεί συνενεργάστηκαν οι κοινωνικοί εταίροι και πέτυχε το παράδειγμα αυτό. Δεν ξέρω αν είναι το πλέον κατάλληλο για την ελληνική οικονομία, προσπαθούμε όμως προς αυτήν την κατεύθυνση, να προσελκύσουμε επενδύσεις, να δημιουργήσουμε το καλύτερο επενδυτικό περιβάλλον.

Θέλω όμως να πω τούτο, ότι συμάχησαν και οι πολιτικές δυνάμεις και δεν υπονόμισαν την προσπάθεια της χώρας να αναπτυχθεί. Και αυτό είναι ένα αμείλικτο ερώτημα προς την Αξιοματική Αντιπολίτευση. Δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από τους κοινωνικούς εταίρους. Εάν πιστεύει στην αναπτυξιακή προοπτική αυτής της χώρας, ας ανταποκριθεί στις μεταρρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας, για να απολαύσουμε όλοι ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας, για την Ελλάδα του μέλλοντος, για την Ελλάδα της ευημερίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λυκουρέντζο.

Ο κ. Ζώης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν θα αδικήσω σε καμία περίπτωση τις προσπάθειες που κάνει η Κυβέρνηση. Εξάλλου, πώς θα μπο-

ρούσα να αδικήσω αυτές τις προσπάθειες, τις οποίες και με την ψήφο μου στηρίζω και με το λόγο μου, όποτε τον λαμβάνω εδώ μέσα; Συνεπώς σπεύδω να διατυπώσω αμέσως, για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία, και την ευαρέσκειά μου για την τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών, αλλά και την πεποίθησή μου ότι όλο το νομοσχέδιο με τις επιμέρους διατάξεις κλίνει προς τη σωστή κατεύθυνση.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η κατάσταση που παραλάβαμε από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν μια κατάσταση χρεοκοπίας, ειδικά για την Τοπική και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει τις διαμαρτυρίες των εκπροσώπων τόσο των Τοπικών Αυτοδιοικήσεων όσο και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων για τις παρακρατήσεις, για τα υπεξαίρεθέντα, αν θέλετε, από τους πόρους που δικαίως τους ανήκαν.

Κανείς, συνεπώς, δεν μπορεί σήμερα να μέμφεται την Κυβέρνηση τόσο για τις θετικές της πρωτοβουλίες όσο και για τις προσπάθειες που καταβάλλει, ώστε να ανταποκριθεί στα πάγια αιτήματα της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Αυτή η Κυβέρνηση έδωσε λεφτά, αυτή η Κυβέρνηση αντιμετώπισε εκκρεμότητες, αυτή η Κυβέρνηση έχει βάλει τις βάσεις για να αντιμετωπίσει –μέσα από μια καλύτερη, αν θέλετε, προοπτική– η Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση την προοπτική της.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, αναμφίβολα τη συζήτησή μας σήμερα χρωματίζει

–και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά– η τροπολογία που κατέθεσε ο Υπουργός Εσωτερικών σε σχέση με τις τρεις –κατά άλλους τέσσερις– κοινότητες, τα Ζωνιανά, το Βραχάσι και την Τσαριτσάνη.

Ως Βουλευτής Λάρισας θέλω να σημειώσω ότι η Κυβέρνηση είναι απόλυτα σύμφωνη με τα όσα από το 1998 ως αξιωματική αντιπολίτευση υπεστήριξε. Δεν θα ξεχάσει κανείς το σημερινό Πρωθυπουργό –τότε Αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης– στην πλατεία της Τσαριτσάνης, σε ομιλία του προς τους κατοίκους να δεσμεύεται και να υπόσχεται διά της ομιλίας του ότι, εάν και όποτε η Νέα Δημοκρατία καταστεί κυβέρνηση, το ζήτημα της Τσαριτσάνης θα αντιμετωπιστεί.

Και σήμερα αντιμετωπίζεται. Η Τσαριτσάνη καθίσταται πλέον κοινότητα. Αποχωρίζεται, αποσχίζεται από το Δήμο Ελασσόνας και ανοίγει μια άλλη προοπτική γι' αυτήν. Το ίδιο φαντάζομαι συμβαίνει και με τις άλλες δύο κοινότητες, το Βραχάσι και τα Ζωνιανά.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, πρέπει εδώ να σας πω ότι υπάρχουν και άλλα θέματα ανοιχτά. Εγώ δεν φοβάμαι να ανοίξουμε τους «ασκούς του Αιόλου». Άκουσα και εγώ αυτήν την επιχειρηματολογία περί «ασκών του Αιόλου». Δεν τους φοβάμαι τους «ασκούς του Αιόλου».

Ο πολιτικός εκλέγεται και βρίσκεται εδώ μέσα για να αντιμετωπίζει αυτές τις προκλήσεις. Εκλέγεται και βρίσκεται εδώ μέσα για να αναμετρείται με τα προβλήματα και για να δίνει λύσεις ή να προσπαθεί να δίνει λύσεις, όπου καλείται να το κάνει. Και καλούμαστε να το κάνουμε, όχι τυχαία από πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις ανά την επικράτεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Εγώ δεν έχω υπ' όψιν μου τις περιπτώσεις με την περιφέρεια. Μπορώ, όμως, να μιλήσω κατηγορηματικά για τις περιπτώσεις του δικού μου νομού. Θα μου επιτρέψετε να σας πω –με όλη τη συμπάθεια και την αγάπη που τρέφω προς τον καλό φίλο, άρτι ομιλήσαντα από το Βήμα της Βουλής, τον Ανδρέα Λυκουρέντζο, γιατί μπορώ να το εκλάβω και ως υπαινιγμό σε όλους εμάς που αρθρώνουμε, αν θέλουμε, ένα διαφορετικό λόγο επί της τροπολογίας– ότι εάν λαμβάνω το λόγο για να στηρίξω αυτές τις υποθέσεις δεν το κάνω ούτε γιατί νιώθω εξαρτημένος απέναντι σε μία εκλογική πελατεία, όπως υποτιμητικά λένε αυτές τις ημέρες όλοι όσοι ζητούν να αντιμετωπιστούν τα δίκαια αιτήματά τους, ούτε το κάνω γιατί αρνούμαι να αναλάβω το πολιτικό κόστος.

Το πολιτικό κόστος το αναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε, εκεί –και μιλώ πάντοτε για τον εαυτό μου– που είμαι πεπεισμένος ότι δεν

μπορούσε να υπάρξει άλλη λύση και άλλη αντιμετώπιση του προβλήματος.

Εν προκειμένω, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν δύο περιπτώσεις, η περίπτωση της Φαλάνης και η περίπτωση της Ραψάνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ελπίζω να έχω την ανοχή σας στο οκτάλεπτο που είχαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι.

Κύριε Υπουργέ, έχω εδώ από τα στοιχεία της Τ.Ε.Δ.Κ. Λάρισας -και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι σωστά- ότι σύμφωνα με την πρόσφατη απογραφή η Φαλάνη μόνη της έχει πληθυσμό που υπερβαίνει τον πληθυσμό των δεκατεσσάρων εκ των είκοσι οκτώ δήμων του Νομού Λάρισας. Μπορεί η Φαλάνη μόνη της, μόνο με τα ανταποδοτικά, να στηρίζει όλες τις οικονομικές υποχρεώσεις που έχει ή που θα μπορούσε να έχει ως δήμος, αν ήταν δήμος.

Δεν θα σας πω ότι είχαν δημιουργηθεί βάσιμες προσδοκίες -μερικές από τις οποίες είχαν δει και το φως της δημοσιότητας- ότι θα αντιμετωπιστεί το θέμα της Φαλάνης μαζί με τις άλλες εκκρεμότητες. Δεν θα σας πω για το τι υποχρεώσεις είχαν αναληφθεί από πολλούς από εμάς. Θα σας πω, όμως, πως το ότι ανοίγουμε σήμερα το θέμα για τρεις κοινότητες δείχνει το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε και για τις υπόλοιπες.

Το λέω αυτό, χωρίς να νιώθω ούτε για μια στιγμή αντιμεταρρυθμιστής ή αν θέλετε αντικυβερνησιακός. Ίσα-ίσα που νιώθω ότι είναι εντελώς αντικυβερνησιακό και αντιμεταρρυθμιστικό να στέκεται κανείς με δογματικό τρόπο απέναντι στα προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει.

Δεν είναι χαρακτηριστικό ούτε των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας ούτε της φιλελεύθερης παράταξής μας να αντιμετωπίζουμε με δογματικό τρόπο τα θέματα. Εγώ πιστεύω ότι μέχρι το τέλος της συζήτησης θα υπάρξει δέσμευση από την Κυβέρνηση που θα οδηγήσει στο να αντιμετωπιστούν αυτά τα θέματα όπως πρέπει και στο πλαίσιο που τους πρέπει.

Θα αναφερθώ στην περίπτωση της Ραψάνης. Είναι μία ιστορική κοινότητα. Ποιος μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό; Απέναντί της είναι τα Αμπελάκια που ωφελήθηκαν τα μέγιστα, κύριε Πρόεδρε, από την υπαγωγή τους στο δίκτυο των ιστορικών κοινοτήτων. Έχουν σπουδαία ανάπτυξη τα Αμπελάκια, έχουν απορροφήσει πόρους, έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που τους καλεί η εποχή τους να αναλάβουν και να ανταποκριθούν σ' αυτές. Αναρωτιούνται αυτοί οι άνθρωποι: «Γιατί εμείς με πληθυσμό τριπλάσιο των Αμπελακίων» -που δικαίως, το ξαναλέω, είναι ιστορική κοινότητα- «δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτές τις προκλήσεις».

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας θέλω να πω ότι κανείς δεν ισοπεδώνει τίποτα, αλλά δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε με ισοπεδωτικά επιχειρήματα και όλους όσους μας καλούν να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματά τους.

Εγώ επαναλαμβάνω την έκκλησή μου στην Κυβέρνηση, μέχρι το τέλος της συζήτησης να δει ξανά όλο αυτό το θέμα. Ουδείς μπορεί να μας κατηγορήσει ότι ανοίγουμε ένα θέμα που αφορά όλη την Ελλάδα. Στην πραγματικότητα είναι πολύ λίγες οι περιπτώσεις, αν τις μετρήσουμε, είναι δεκάδες.

Ξέρετε κάτι, κύριε Υπουργέ; Υπάρχουν και αυτοί που δεν φωνάζουν, υπάρχουν και αυτοί που δεν διαδηλώνουν, υπάρχουν και αυτοί που δεν σηκώνουν πανό. Νιώθω την υποχρέωση να πω και γι' αυτούς κάτι σήμερα, κύριε Πρόεδρε, γιατί γνωρίζω ότι ίσως έχουν πολύ περισσότερα προβλήματα απ' αυτούς που διαδηλώνουν. Θα σας πω το παράδειγμα της Ελάφου και το γνωρίζετε πολύ καλά γιατί είναι στα όρια και των δύο νομών. Το γνωρίζετε κι εσείς και ο κύριος Υπουργός. Διασχίζουν τριάντα πέντε χιλιόμετρα και περνούν από δύο δήμους για να πάνε στην έδρα του δήμου που τους είχε ρίξει ο σχεδιασμός της προηγούμενης κυβέρνησης. Δεν λένε «θέλουμε να γίνουμε κοινότητα». Λένε: «Θέλουμε να αντιμετωπίσουμε όλα μας τα προβλήματα στα πλαίσια ενός άλλου σχεδιασμού, ενός ανασχεδιασμού». Πρέπει να έχουμε το θάρρος -γιατί τη βούληση την έχουμε οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας- να δούμε το θέμα στις άλλες του διαστάσεις.

Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω για τα Πρακτικά τα στοιχεία της

Τ.Ε.Δ.Κ. Λάρισας που αποδεικνύουν του λόγου το αληθές και βεβαίως τις υπογραφές των Βουλευτών της σημερινής Αντιπολίτευσης προεκλογικώς, κύριε Υπουργέ, όταν καλούνταν από την Επιτροπή Αγώνα της Φαλάνης να τους διαβεβαιώσουν ότι θα σταθούν στα αιτήματά τους, ότι θα συμπαρασταθούν και ότι θα λάμβαναν το λόγο σήμερα στη Βουλή για να διορθώσουν όσα η δική τους κυβέρνηση είχε δημιουργήσει.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ και για την ανοχή του χρόνου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Ζώης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ζώη.

Το λόγο έχει ο κ. Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Να ζητήσω προκαταβολικά την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Θα έχετε και ανοχή και κατανόηση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να αναφερθώ στην αποχώρηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και βέβαια να πω ότι είναι ευθύνη του κάθε κόμματος να χαράξει την τακτική του και είναι δικαίωμά του να αποφασίσει την αποχώρησή του. Κατά τη γνώμη μου όμως έφυγε για να αποφύγει τη συζήτηση επί της ουσίας που έθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας από την αρχή της κουβέντας για τη συγκεκριμένη τροπολογία, διότι ύστερα από επτά χρόνια του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» πρέπει να γίνει και ένας απολογισμός του τι έγινε μέχρι τώρα, δηλαδή πώς χρησιμοποιήθηκε η Αυτοδιοίκηση σε όλα τα χρόνια της διακυβέρνησης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και πώς χρησιμοποιείται και σήμερα από την παρούσα Κυβέρνηση.

Αναλύσαμε βέβαια με λεπτομερή τρόπο και με αποδείξεις ότι η Αυτοδιοίκηση γενικότερα χρησιμοποιήθηκε ως παράλληλος μηχανισμός του κράτους και της Κυβέρνησης για να υλοποιήσει και να μεταφέρει αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις.

Το ζήτημα είναι γνωστό σε όλους ότι σήμερα η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση λειτουργεί κανονικά με επιχειρηματικά κριτήρια, ότι δηλαδή είναι ένας επιχειρηματίας που δίνει υπηρεσίες στους ιδιώτες, ιδιωτικοποιεί δηλαδή ακόμα και κοινωνικές υπηρεσίες, ότι μεταφέρει μέσα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση εργασιακές σχέσεις που αποφασίζονται σε κεντρικό επίπεδο από την εκάστοτε κυβέρνηση, μερική απασχόληση, συμβάσεις έργου, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ότι με τις περιφημες συμπτώσεις ιδιωτικού και δημόσιου τομέα δίνετε περιουσία της αυτοδιοίκησης για αξιοποίηση από επιχειρηματικούς ομίλους.

Άρα, δηλαδή πρόκειται για αντιδραστικό μηχανισμό, προκειμένου να υλοποιηθούν οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των κυβερνήσεων. Αυτό απέφυγε η Αξιωματική Αντιπολίτευση με το να φύγει από τη Βουλή, που επαναλαμβάνω είναι δικαίωμά της η τακτική που επιλέγει.

Επειδή πολλές κουβέντες γίνονται για τις τοπικές κοινωνίες και τότε αν θυμάστε το 1998 οι τοπικές κοινωνίες πήγαν στο περιθώριο. Αλλά μήπως και σήμερα με Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οι τοπικές κοινωνίες δεν παραμένουν στο περιθώριο; Επικαλέστηκαν οι κύριοι της Κυβέρνησης ότι με τη σχετική τροπολογία -που όπως είπε και ο εισηγητής μας, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος δεν διαφωνούμε- αποκαθίσταται μια αδικία για τους τρεις. Μα, συγχρόνως όμως αδικείτε δεκατρείς! Άρα, δηλαδή κι εσείς αδικείτε, όπως οι προηγούμενοι, την τοπική κοινωνία.

Δεν μπορώ να καταλάβω το «ΘΗΣΕΑ» ή τα έργα τώρα τα αποφασίσατε; Δεν ξέρατε πριν από δύο χρόνια, όπως είπε και ο κύριος Αντιπρόεδρος της Βουλής, ότι περιλαμβάνεται μέσα στο πρόγραμμά σας το 2004, ότι θα δείτε το ζήτημα της αυτονομίας με τοπικά δημοψηφίσματα που λέει το πρόγραμμά σας; Δεν ξέρατε ότι συνδέονται πλέον με διάφορα προγράμματα οι κατοποδιστριοί δήμοι; Τότε δεν τα ξέρατε και τώρα τα ανακαλύψατε;

Άρα, λοιπόν, εδώ πέρα έχουμε μια πολιτική υποκρισία από την πλευρά της Κυβέρνησης και έναν πολιτικό εμπαιγμό απέναντι σ' αυτούς απ' τους οποίους δημαγωγικά αποσπάσατε και υφαρπάξατε την ψήφο. Πολιτικός εμπαιγμός λοιπόν και πολιτική υποκρισία! Γιατί;

Αναφέρομαι στην περίπτωση του Δήμου Σιθωνίας, Δημοτικό Διαμέρισμα Μαρμαρά. Είπα και χθες, κύριε Υπουργέ –δεν ήσασταν εδώ– ότι το 2004 εσείς προσωπικά στο «Βελλίδειο» δώσατε υπόσχεση προς τη συντονιστική επιτροπή που σας επεσκέφθη πως ισχύει ό,τι είπε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι ο Μαρμαράς θα αυτονομηθεί, όπως έδωσε υποσχέσεις και σε άλλα μέρη –παραδείγματος χάρι στον Πλαταμώνα, στη Ραψάνη, στη Φαλάννη, δηλαδή στο σύνολο των περιοχών που σήμερα ζητούν την αυτονομισή τους– και όχι μόνο ο Πρωθυπουργός ή οι σημερινοί Υπουργοί, αλλά και στελέχη και κομματικές οργανώσεις της Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να υφαρπάξουν την ψήφο. Και μετά την ψήφο ουδέν λάθος αναγνωρίζεται!

Άρα, λοιπόν, το ζήτημα για μας είναι ουσιαστικό. Είπαμε και λέμε ότι δεν είναι ζήτημα μικρού ή μεγάλου δήμου. Το ζήτημα είναι η πολιτική που ασκείται μέσω του δήμου. Εδώ είπαμε ότι έχουν ευθύνες και οι εκλεγμένοι που είναι στους δήμους, στις νομαρχίες, στα τοπικά και κεντρικά όργανα της αυτοδιοίκησης είτε είναι της Νέας Δημοκρατίας είτε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε και του Συνασπισμού. Γιατί ξέρουμε όλοι ότι στην Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων δεν είναι μόνο ο κ. Κουκουλόπουλος, ήταν και η κ. Μπακογιάννη! Συζητούσαν όμως για το δεύτερο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και εκεί συμφωνούσαν και οι τρεις μαζί, δηλαδή οι προσκεκλιμένοι στα τρία κόμματα.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι εδώ –και δεν απαντήσατε ξεκάθαρα στο ερώτημα που έβαλε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος– έχετε κατά νου το δεύτερο βήμα του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», που εκεί θα σημαίνει ακόμα μεγαλύτερες συνενώσεις και σε δήμους και σε περιφέρειες.

Εξάλλου, ο κ. Νάκος ήταν χαρακτηριστικός στη συνάντηση που κάναμε. Μίλησε για συγχώνευση περιφερειών και συμπτύξεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και αυτό συνάδει και με την Αναθεώρηση του Συντάγματος, που εκεί ψηφίσατε και οι δύο τους δύο βαθμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όταν εμείς προτείνουμε τους τρεις βαθμούς και καθιέρωση της απλής αναλογικής ως εκλογικό σύστημα.

Και ακριβώς αυτό είναι που αναδεικνύει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, με μια, αν θέλετε, διαχρονική πολιτική συνέπεια, ότι δηλαδή και οι προηγούμενοι και εσείς δεν μπορείτε να προχωρήσετε σε αναγκαστικές συνενώσεις, ότι έχουν το δικαίωμα οι τοπικές κοινωνίες να αποφασίζουν για τις συγχωνεύσεις ή όχι.

Όπως είπε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ο εισηγητής, «συμφωνούμε, αλλά να συμπεριλάβετε και όλες εκείνες τις περιοχές που το ζητάνε εδώ και πολλά χρόνια».

Για εμάς, βέβαια, το κύριο ζήτημα είναι ότι εδώ πρέπει να υπάρξει πολιτική αντιπαράθεση με την κεντρική γενική πολιτική της Κυβέρνησης, γιατί μπροστά μας είναι οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές και εκεί θα δοθεί και η ουσιαστική πολιτική μάχη. Δεν είναι μάχη αυτοδιοίκησης, είναι μάχη για το τι χαρακτήρα θα έχει η αυτοδιοίκηση, αν θα είναι ένας θεσμός στήριξης των λαϊκών συμφερόντων, των τοπικών γενικότερων συμφερόντων ή αν θα είναι ένας μηχανισμός που θα συμπληρώνει και θα ασκεί πραγματικά τις αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις που χαράσσεται σε κεντρικό επίπεδο Κυβέρνησης και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και εκεί ακριβώς είναι το ζήτημα, ότι δηλαδή όταν η σημερινή Κυβέρνηση παίρνει τέτοια μέτρα-καταιγίδα σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων, δεν μπορούμε να απομονώσουμε τα ζητήματα σε ένα δήμο ή σε μια νομαρχία. Γενικευμένη πρέπει να είναι η αντιπαράθεση. Και εδώ ακριβώς είναι που καλούμε και τα λαϊκά στρώματα. Σ' αυτές τις εκλογές θα υπάρχουν ψηφοδέλτια αγωνιστικά, λαϊκά, που θα έχουν συνέπεια λόγων και έργων και δεν θα στοχεύουν μόνο στο να αποσπώσουν την ψήφο, για να την ξεχνούν μετά τις εκλογές, όπως έγινε και το 2002 και στο Μαρμαρά μέσα.

Άρα, λοιπόν, το ζήτημα για εμάς εκεί εστιάζεται και τους καλούμε και αυτούς να στηρίξουν και με τη συμμετοχή τους και με την ψήφο τους τέτοια αγωνιστικά ψηφοδέλτια που πραγματικά θα βάζουν σφραγίδα για τις ουσιαστικές εξελίξεις που πρέπει να υπάρξουν στον τόπο για φιλολαϊκές μεταρρυθμίσεις, γιατί οι μεταρρυθμίσεις της σημερινής Κυβέρνησης, όπως και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έχουν ως κύριο στόχο την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και εδώ είναι το ζήτημα: ότι επικαλείστε την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι δογματική αντίληψη είναι αυτή; Εάν τα χαρακτηριστικά της δικής μας χώρας δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί πρέπει να τη φέρουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ πέρα μέσα; Στις δεκατρείς πιο φτωχές περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οχτώ ανήκουν στη δική μας χώρα. Τι σημαίνει περιφερειακή ανάπτυξη και ποιος πραγματικά είναι ο ρόλος της αυτοδιοίκησης στην περιφερειακή ανάπτυξη; Την είδαμε, τη ζήσαμε. Είδαμε την πλήρη εγκατάλειψη της περιφέρειας.

Τελειώνω, λοιπόν, για να πω ότι φτάνει ο εμπαιγμός από την προηγούμενη κυβέρνηση και από τη σημερινή Κυβέρνηση. Πολιτικά συμπεράσματα χρειάζεται να βγάλουν όλοι αυτοί οι αγαπητοί φίλοι και φίλες που πραγματικά θέλουν την αυτονομισή. Όμως, να εστιάσουν στο κύριο, ότι πρέπει δηλαδή να χτυπηθεί η πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και δεν μπορεί να πηγαίνει από τον έναν στον άλλον, γιατί τότε η πολιτική κοροϊδία και ο εμπαιγμός θα συνεχίζεται σε βάρος των τοπικών κοινωνιών και σε βάρος του εργαζόμενου λαού γενικότερα στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Τζέκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρθηκε και πάλι η Ιρλανδία ως «το θαύμα». Μα, δεν ξέρετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι το 21% της Ιρλανδίας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας; Δεν ξέρετε ότι η μερική απασχόληση έχει γίνει το κύριο είδος της εργασίας και ότι έχουν χτυπηθεί εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα; Αυτό δηλαδή είναι το θαύμα σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τζέκη, τώρα είστε εκτός του νομοσχεδίου. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Μ' αυτά κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Λέμε γι' αυτήν την τροπολογία ότι θα πρέπει να προστεθούν και όλοι εκείνοι οι οποίοι πραγματικά το επιθυμούν. Και εδώ ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γιώργος Βαγιωνάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κάνω χρήση χρόνου μεγαλύτερη του πενταλέπτου, γιατί το συζητούμενο νομοσχέδιο με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο και το υπερψηφίζω.

Όμως, η κατατεθείσα τροπολογία που αναφέρεται στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», εργατικότητα και συμπαθέστατε κύριε Υπουργέ, δεν με βρίσκει καθόλου σύμφωνο.

Λόγοι ανεξάρτητοι της θέλησής μου δεν μου επέτρεψαν να παρακολουθήσω τη συνεδρίαση της Βουλής την περασμένη Πέμπτη. Μελέτησα, όμως, ενδελεχώς τα Πρακτικά της Βουλής και είδα επιφυλάξεις, είδα ενστάσεις, έως και αρνητικές τοποθετήσεις συναδέλφων της Συμπόλιτευσης.

Δεν αναφέρομαι καθόλου στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, ούτε για τη διγλωσσία τους ούτε για την καταστρατήγηση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» ούτε για «ασκούς του Αιόλου». Διότι ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», τουλάχιστον στη Χαλκιδική –απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι και στην υπόλοιπη Ελλάδα– εφαρμόστηκε εν κρυπτώ και παραβύτω. Ο τότε Υφυπουργός Χρήστος Πάχτας καθόριζε κατά βούληση, ανάλογα με τις κομματικές του επιδιώξεις. Λείπει ο συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εκ Χαλκιδικής και δεν ξέρω αν συμφωνεί με τον κ. Πάχτα. Δεν υπάρχει, όμως, μέρος στη Χαλκιδική που να μην έχει πρόβλημα με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Από την πρώτη στιγμή της εφαρμογής της απόφασης των

αναγκαστικών συνενώσεων, οι κοινότητες του Νέου Μαρμαρά, του Παλαιοχωρίου, του Αγίου Νικολάου και πολλές άλλες, για πολλούς και διαφόρους λόγους αντέδρασαν σθεναρά, διεκδικώντας το δικαίωμά τους για αυτονομία των τοπικών κοινωνιών τους. Οι Κοινότητες Παλαιοχωρίου και Νέου Μαρμαρά έμειναν εκτός καποδιστριακών δήμων στις δημοτικές εκλογές του 1998. Έκτοτε και μέχρι σήμερα, με κάθε αφορμή, οι κάτοικοι και οι εκπρόσωποι των εν λόγω περιοχών, με αντιδράσεις, με παραστάσεις εξέθεταν το ζήτημα της αυτονομιστικής τους στην εκάστοτε ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μάλιστα -αναφέρθηκε και ο κ. Σούρλας- εγώ βρήκα τη γραπτή δήλωση του Υφυπουργού του κ. Νάκου, με ημερομηνία 23.1.06, προς τη συντονιστική επιτροπή του αγώνα για δημιουργία του Δήμου Καναλιών Μαγνησίας, που πήρα από φίλο μου του Παλαιοχωρίου, που μεταξύ άλλων αναφέρει.

Διαβάζω: «Θέλω με την παρούσα να σας διαβεβαιώσω ότι στηρίζω ένθερμα και συνεχώς το δίκαιο αίτημά σας. Το έχω ήδη μάλιστα κατ'επανάληψη εισηγηθεί προς τον προϊστάμενό μου Υπουργό κ. Προκόπη Παυλόπουλο, προς το Γενικό Γραμματέα του Κόμματος Ευάγγελο Μειμαράκη και το Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής Τοπικής Αυτοδιοίκησης Βουλευτή κ. Ιορδάνη Τζαμπτζή και θα συνεχίσω να το πράττω».

Κύριε Υπουργέ, το αίτημα αυτονομιστικής ιδιαιτέρα του Νέου Μαρμαρά και Παλαιοχωρίου είναι καθολικό -του Αγίου Νικολάου, κατά πλειοψηφία- είναι υπέρ των κομματικών επιλογών των κατοίκων που πιστεύουν ότι έτσι θα εξυπηρετηθούν καλύτερα τα συμφέροντα των τοπικών κοινωνιών τους. Γι' αυτό ζητώ την επέκταση του δικαιώματος αυτονομιστικής και γι' αυτές τις τρεις περιπτώσεις, προκειμένου να επουλωθούν οι χαινούτσες πληγές του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Για τους φίλους συναδέλφους Ζώη και Λυκουρεντζό, θα πω ότι αν χειρουργήσεις πάνω σε καρκινικό ιστό δεν θα έχεις καλό αποτέλεσμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Για εμένα γιατί το λέτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Διότι έχετε την ίδια άποψη. Ανήκουμε στον ίδιο χώρο. Σας στηρίζω αφάνταστα, απόλυτα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μάλλον, δεν την καταλάβατε καθόλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Ακόμη -θέλω το χρόνο μου, κύριε Ζώη- σημειώνω από τα Πρακτικά της Βουλής για τον Υπουργό κ. Παυλόπουλο το εξής.

Λέει ο κ. Παυλόπουλος: «Στο νομοθετικό έργο δεν υπάρχουν εκείνοι που γνωρίζουν τα πάντα και αυτοί που δεν γνωρίζουν τίποτα». Συμφωνώ απόλυτα. «Η Κυβέρνηση έχει ανάγκη πολλές φορές από την κριτική συμβολή και της Αντιπολίτευσης αλλά και της Συμπολίτευσης ακόμη». Και αυτό κάνουμε τούτη τη στιγμή.

Αν, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δεν διαφοροποιηθούν, όπως φαίνεται ότι δεν διαφοροποιούνται, οι λίγες που σας ανέφερα και οι πολλές άλλες αδικίες του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» στην εκλογική μου περιφέρεια τη Χαλκιδική, συνειδησιακά αδυνατώ να ψηφίσω την τροπολογία αυτή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βαγιωνά.

Επειδή, κύριε Βαγιωνά, φαίνεται ότι δεν αποδώσατε επακριβώς τα όσα εκείνος είπε στην ομιλία του, πιστεύω ότι ο κ. Ζώης δικαιούται το λόγο.

Ορίστε, κύριε Ζώη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο -και ευχαριστώ πάρα πολύ που μου τον δίνετε- για μισό λεπτό, μόνο για να διευκρινίσω το εξής.

Είναι καλό, όταν κάνουμε επώνυμες αναφορές μέσα στην Αίθουσα, να είμαστε βέβαιοι γι' αυτό που θα υποστηρίξουμε, διότι διαφορετικά δημιουργούμε και σύγχυση και παρεξηγήσεις. Ελπίζω ότι εκεί οφείλεται αυτό που ακούστηκε και μου κατελογίσθη από τον αγαπητό συνάδελφο κ. Βαγιωνά. Τον παρακαλώ πολύ να ανατρέξει στα Πρακτικά της σημερινής συζήτησης, για να δει τι ακριβώς είπα και τα οποία είμαι βέβαιος ότι κατάλαβαν όλοι οι άλλοι συνάδελφοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να διευκρινίσω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, κύριε Βαγιωνά, αλλά πολύ σύντομα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Θα πω κάτι που είναι από την ιατρική ειδικότητα και σχετίζεται με το αν υπάρχει καρκινικός ιστός και τον χειρουργήσεις. Το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» δυστυχώς -παρά το γεγονός ότι ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν μεγάλος κυβερνήτης- είναι καρκινικός ιστός για τη Χαλκιδική. Όσο και να τον κόψετε ή τον περιορίσετε, όσο και να τον επεκτείνετε, είστε σε λάθος βάση, γιατί έγινε εστιαστικά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αν προσθέσω και εγώ τις δικές μου ιατρικές γνώσεις, ο κ. Βαγιωνάς θέλει να πει ότι επειδή το υπέδαφος δεν είναι υγιές, είναι δύσκολο κανείς να κάνει επεμβάσεις. Νομίζω ότι το ερμηνεύω σωστά.

Ο συνάδελφος κ. Κώστας Καρράς ζητά άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο κ. Λιάσκος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι αυτό το κράτος που έχει πρόσφατη ιστορία -τη νεότερη ελληνική ιστορία- γεννήθηκε μέσα από τα πρωτογενή κύτταρα των οργανωμένων του κοινοτήτων. Αυτές οι κοινότητες έφτιαξαν κράτος, αυτές οι κοινότητες ήταν εκείνες οι οποίες στήριξαν την αρχική του οργάνωση και είναι εξίσου σίγουρο πως η Αυτοδιοίκηση στον τόπο μας πέρασε από πολλές διακυμάνσεις, από συμπληγάδες ή -αν θέλετε- από διάφορες «πολιτικές».

Θα ήθελα να πω εδώ ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πραγματικά πειραματίστηκαν «στου κασίδη το κεφάλι». Έχουμε πολλά να πούμε πάνω σε αυτό το σημείο. Ξεκινήσαμε από τα πάλαι ποτέ συνοικιακά συμβούλια που κατήντησαν μία λαϊκίστικη έκφραση, η οποία δεν θα μπορούσε πουθενά να ακουσθεί. Προχωρήσαμε σε συνδέσμους, σε περιφερειακά συμβούλια και καταλήξαμε, όπως καταλήξαμε, στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Η χειρότητα, ο κομματισμός, ο καιροσκοπισμός ήταν -αν θέλετε- η προμετωπίδα στην αντιμετώπιση της Αυτοδιοίκησης και τα αποτελέσματα τα εισπράττει σήμερα ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Κύριε Υπουργέ, μιλώντας εδώ για την επίμαχη τροπολογία, θέλω να πω ότι πρώτα απ' όλα κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Είναι γεγονός ότι δίνει λύση στα προβλήματα, που δημιουργήθηκαν στις τρεις αυτές αυτοδιοικητικές μονάδες, εφόσον πραγματικά δεν μπορούσαν να βιώσουν την ύπαρξη τους με το σύστημα που είχε υλοποιηθεί.

Όμως, δημιουργεί και εύλογα ερωτήματα. Μήπως είναι η ώρα να δούμε συνολικά το όλο θέμα; Είναι δυνατόν να μιλάμε για επιτυχημένη πολιτική με τόσους πολίτες ξεσηκωμένους; Πώς μπορούμε να αγνοήσουμε αυτό το σημαντικό θέμα; Εν κατακλείδι, δεν πρέπει να ξαναδούμε ένα τόσο σοβαρό θέμα; Γιατί, όσο δεν το βλέπουμε θα το βρίσκουμε μόνιμα μπροστά μας.

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, δεν υιοθετούμε αιτήματα, όπως ακούστηκε προηγουμένως από συνάδελφο, αλλά είμαστε οι εκφραστές της ζώσας φωνής της κοινωνίας. Και αυτή η κοινωνία είναι μπροστά μας και μας βάζει τα προβλήματα. Είμαστε Βουλευτές, οι οποίοι θα πρέπει να μεταφέρουμε -αν θέλετε- όχι μόνο το πρόβλημα, αλλά και τη δυνατότητα για μεγάλες κοινωνικές ομάδες να λειτουργούν μέσα στην ευρύτερη κοινωνία μας.

Θα ήθελα εδώ να πω, πως καλώς έγινε, καλά προχωρήσαμε, αλλά τα προβλήματα που υπάρχουν αλλού δεν θα πρέπει να τα δούμε; Παραδείγματος χάριν, στο νομό μου υπάρχουν δύο κοινότητες, η Κοινότητα Ανθιδώνας-Λουκκισίων και η Κοινότητα Γυμνού, οι οποίες αντέδρασαν από την αρχή.

Η μία συγκεκριμένα δεν έλαβε μέρος στις δημοτικές εκλογές, η Κοινότητα Ανθιδώνας, και συνεχίζει να αντιδρά και η μία και η

άλλη. Είναι κοινότητες εύρωστες, δυνατές. Η μία είναι στα όρια του νομού και η άλλη έχει έναν υγιή πληθυσμό. Αλλά και άλλες κοινότητες όπως τα Πολιτικά, αλλά και σε όλη τη χώρα διαμορφώνουν αυτήν τη στιγμή ένα κλίμα, που λένε ότι εμείς με τον τρόπο που συνενωθήκαμε ή όπως μας συνένωσαν ή όταν δεν μας ρώτησαν ή όταν δεν ενδιαφέρθηκαν, θέλουμε η πολιτεία να ακούσει επιτέλους τη φωνή μας.

Εδώ θέλω να πω κάνοντας μια παρένθεση, κύριε Πρόεδρε, ότι το πόσο ισχύει η υγιής δημοκρατία, παραταξιακά, φαίνεται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Διότι δεν μπορώ να μην αναφέρω ότι υπήρξαν συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι κατέθεσαν τροπολογίες και οι οποίοι δεν είναι εδώ για να τις υπερασπιστούν. Γιατί, όμως, δεν είναι εδώ; Γιατί υπακούουν σε μια τυφλή κομματική εντολή του Αρχηγού τους ή γιατί κατέθεσαν τροπολογίες για τα μάτια του κόσμου και για να βγάσουν λόγους στις πλατείες των χωριών, λέγοντας ότι με αυτόν τον τρόπο επιλύουν προβλήματα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ εμείς ως υπεύθυνοι κοινοβουλευτικοί, ως άνθρωποι οι οποίοι θεωρούμε ότι πρέπει να μιλάμε και να βάζουμε τα συνθήματα με τη δέουσα σοβαρότητα και αξιοπρέπεια, λέμε σήμερα ότι πρέπει οπωσδήποτε αυτό το ζήτημα να το ξαναδούμε. Και βέβαια να βάλουμε κριτήρια. Συμφωνώ απόλυτα. Όπως την οικονομική αυτοδυναμία και τέτοια άλλα κριτήρια γεωγραφικά, ιστορικού περιεχομένου. Από την άλλη πλευρά δεν πρέπει να ξεχνάμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι το σπουδαιότερο κριτήριο είναι η βούληση του πολίτη και αυτή η βούληση είναι μπροστά μας. Είναι εδώ ζωντανά.

Θέλω να πω ότι είναι πεποίθησή μου, πως όταν κάτι δεν περπατά, θα συνεχίσει να μην περπατά. Οι φωνές οι οποίες ακούγονται είναι βέβαιο ότι θα συνεχίσουν να ακούγονται. Έχουμε χρέος να διαμορφώνουμε ένα εκσυγχρονισμένο κράτος, έχουμε χρέος να θεωρούμε ότι η Αυτοδιοίκηση θα πρέπει οπωσδήποτε να αναβαθμιστεί και να προχωρήσει, αλλά από την άλλη μεριά έχουμε χρέος να βλέπουμε ότι η ύπαρξη κάποιων κυττάρων της Αυτοδιοίκησης, που θεωρούν ότι έτσι μπορούν να πάνε καλύτερα μπροστά, πρέπει να μας προβληματίζει.

Σε ό,τι αφορά το νομό πιστεύω ότι αυτή τη στιγμή εκφράζω τη βούληση αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι περιμένουν να δουν το πώς θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματά τους. Και πιστεύω ότι θα πρέπει η Κυβέρνηση να σκύψει, γιατί αυτή η Κυβέρνηση είναι κυβέρνηση χρέους, είναι κυβέρνηση ευθύνης, είναι κυβέρνηση που κοιτά κατάματα τον ελληνικό λαό. Είναι το υπεύθυνο παιδί της οικογένειας, που λέγεται Ελλάδα. Και βέβαια έτσι την αντιλαμβάνεται ο ελληνικός λαός και έτσι πρέπει να είναι.

Θεωρώ, λοιπόν, πως σήμερα εδώ διαμορφώνεται πλέον μια νέα πραγματικότητα, την οποία θα πρέπει να δούμε, να την εξετάσουμε και είμαι βέβαιος ότι η ηγεσία του Υπουργείου σας, κύριε Υπουργέ, εσείς και ο Υφυπουργός που είστε εδώ, είστε εκείνοι οι οποίοι μπορείτε πραγματικά να δώσετε λύση αναδιαμορφώνοντας το χάρτη όπου χρειάζεται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω στα χέρια μου ένα δελτίο Τύπου που το εξέδωσε η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και που λέει ότι η απόσχιση κοινοτήτων από τους καποδιστριακούς δήμους άνοιξε τους ασκούς του Αϊόλου.

Όπως, κύριε Πρόεδρε, ο μυθικός Αίολος έβαλε τους ανέμους σ' έναν ασκό για να είναι καλοτάξιδο το ταξίδι του Οδυσσέα, έτσι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1997 τσουβάλιασε τις κοινότητες της χώρας στον ΠΑΣΟΚικό ασκό. Και βεβαίως καλώς άνοιξε σήμερα. Αλλά το άνοιγμα του ΠΑΣΟΚικού ασκού τους πήρε και τους σήκωσε ο αιολικός αέρας από τα έδρανα της Βουλής. Και έφυγαν από δω πρώτον, για να μην απολογηθούν, δεύτερον, για να μην αναλάβουν τις ευθύνες και τρίτον, για να μην μπουν στην ουσία του προβλήματος.

Το πρόβλημα υπάρχει, κύριε Πρόεδρε. Δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Έχουν καταγραφεί και έχουν γίνει άδικες,

αναγκαστικές συνενώσεις. Το προϊόν των καποδιστριακών δήμων είναι αναγκαστικές συνενώσεις. Έχουν δημιουργηθεί αδικίες, κύριε Πρόεδρε, οι οποίες πραγματικά, θα έλεγα, μας φέρνουν ενώπιον των ευθυνών μας.

Και όπως, κύριε Πρόεδρε, δικαιολογείται ο πολιτικός ισχυρισμός για την αυτονόμηση των τριών-τεσσάρων κοινοτήτων, έτσι ακριβώς δικαιολογείται και ο άλλος πολιτικός ισχυρισμός για την άμεση αναδιάταξη των καποδιστριακών δήμων, προκειμένου να γίνει η άρση των αδικιών και των κοινωνικών εντάσεων που έχουν προκύψει από τις αναγκαστικές συνενώσεις του προγράμματος «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», με νόμο ή με δημοψηφίσματα. Σε αυτό δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να κάνω και μία διαπίστωση, η οποία είναι ίσως πολιτικά μελαγχολική. Το πρόβλημα των καποδιστριακών δήμων και κοινοτήτων το έχει η επαρχία, το έχει η άλλη Ελλάδα. Δεν το έχει ούτε η Αθήνα ούτε η Θεσσαλονίκη. Γι' αυτό και στο Κοινοβούλιο σήμερα ακούγονται οι φωνές των Βουλευτών της επαρχίας. Και δεν πλειοδοτούμε εδώ πέρα για το πόσες κοινότητες θα γίνουν ή πόσες διεκδικεί ο κάθε Βουλευτής για το νομό του, αλλά μεταφέρουμε την οργή, την αγανάκτηση και την πικρία των αδικημένων τοπικών κοινωνιών. Αυτός είναι ο ρόλος μας, αυτό είναι το πολιτικό μας χρέος και σε αυτό πρέπει να σταθούμε.

Κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα φαινόμενο. Κύριε Υφυπουργέ των Εσωτερικών, υπάρχουν κάποια προγράμματα για τη μερική απασχόληση και γνωρίζετε ότι η μισή Ελλάδα είναι ή στη Θεσσαλονίκη ή στην Αθήνα. Έχουν ερημώσει τα χωριά, έχει ερημώσει η περιφέρεια. Και κάποιοι ευθύνονται γι' αυτό. Και ασφαλώς ευθύνονται διαχρονικά οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν σε αυτόν τον τόπο. Και προκειμένου να ενταχθούν οι άνεργοι σε κάποια προγράμματα ζητάτε χαρτί εντοπιότητας. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Μετά τη συνένωση των δήμων και κοινοτήτων αναγκάστηκαν πάρα πολλοί να μεταφέρουν τα πολιτικά τους δικαιώματα στην Αθήνα, διότι δεν εμπιστεύθηκαν τους ευρύτατους δήμους που έγιναν, δήμους οι οποίοι δεν έχουν οδικά δίκτυα, δεν έχουν ύδρευση, δεν έχουν άρδευση. Τώρα, προκειμένου να απασχοληθούν σε μία μερική απασχόληση, τους ζητάτε χαρτί εντοπιότητας. Παρακαλώ πολύ να το καταγράψετε αυτό. Τι θέλετε; Όσοι απέμειναν ακόμη, να μεταφέρουν και αυτοί τα πολιτικά τους δικαιώματα στα μεγάλα αστικά κέντρα στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη; Παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ, αυτό να το σημειώσετε. Είναι σημαντικό και πιστεύω ότι θα δώσετε την πρόπευσα λύση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε συνάδελφε, στη μερική απασχόληση δεν ισχύει η εντοπιότητα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας είπα τι ζητάνε τα προγράμματα του Ο.Α.Ε.Δ.. Πρώτο κριτήριο είναι η εντοπιότητα. Και όπως καταλαβαίνετε στην εντοπιότητα έχουμε πρόβλημα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Επαναλαμβάνω ότι στη μερική απασχόληση δεν ισχύει η εντοπιότητα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχουν και κάποια προγράμματα stage.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Άλλο αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας είπα για προγράμματα του Ο.Α.Ε.Δ.. Είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να το δούμε.

Κύριε Πρόεδρε, ενδιάμεσα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς είχα κάνει μια περιοδεία στον ορεινό Δήμο Θέρμου Τριχωνίδος, ο οποίος έχει γεωγραφική έκταση όση έκταση έχει ο Νομός Ευρυτανίας. Έχει πενήντα εννέα χωριά. Σε οκτώ χωριά που πήγα συνάντησα μόλις δεκαεπτά άτομα. Αυτό σημαίνει ότι ο περίφημος καποδιστριακός δήμος ανάγκασε πολλούς ανθρώπους, επειδή δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές, να εγκαταλείψουν τα χωριά. Και δεν πρόκειται, κύριε Πρόεδρε, μόνο περί ανεξαρτητοποίησης κάποιων κοινοτήτων. Στους καποδιστριακούς δήμους, όπως στήθηκαν πρόχειρα, ευκαιριακά και με κομματικές σκοπιμότητες, δεν έχουν κανένα δικαίωμα τα τοπικά διαμερίσματα. Θα έλεγα ότι ένα διαμέρισμα, το οποίο ενδεχομένως να απέχει και εξήντα χιλιόμετρα από την έδρα του

δήμου, δεν έχει τη δυνατότητα να αλλάξει ούτε μια λάμπα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι υπάρχει ανάγκη να δούμε συνολικά, σφαιρικά και ολικά το νόμο περί «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», όχι μόνο για την αυτονομία, αλλά πολύ περισσότερο για τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα, που μπορεί να έχουν οι άρχοντες των τοπικών διαμερισμάτων.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε επιγραμματικά, γιατί μίλησα και χθες, να αναφερθώ στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας σε τρεις χαρακτηριστικές περιπτώσεις.

Καταργήθηκε ο Δήμος Αγίου Κωνσταντίνου με πέντε χιλιάδες πεντακόσιους κατοίκους και ενσωματώθηκε σε άλλο δήμο. Αν είναι δυνατόν!

Η Κοινότητα Κατοχής Ξηρομέρου ενσωματώθηκε, καίτοι υπάγεται στο Ξηρόμερο, με κοινότητες της επαρχίας Μεσολογίου.

Και εδώ τρεις χιλιάδες κάτοικοι, κατά την απογραφή του 2001, δεν έχουν το δικαίωμα σήμερα να έχουν αυτόνομη κοινότητα. Δημιουργήθηκε ο δήμος Χάλκειας, ένας δήμος ο οποίος έχει μόνο δύομισι χιλιάδες κατοίκους. Σ' αυτόν τον δήμο υπάρχουν κοινότητες που υπάγονται στην επαρχία Μεσολογίου ή στην επαρχία Ναυπάκτου. Και εκεί πραγματικά αντιλαμβάνεστε το μείζον πρόβλημα που υπάρχει, διότι αλλού πληρώνουν το φως, αλλού πληρώνουν το νερό, αλλού πληρώνουν τα δημοτικά τέλη. Δεν είναι αυτό καταγεγραμμένη αδικία; Δεν θα πρέπει να μελετηθούν όλες αυτές οι περιπτώσεις;

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να μπούμε επιτέλους σε μια διαδικασία αναδιάταξης του περιφέρειου αυτού καποδιστριακού νόμου, ο οποίος πολλά δεινά επισώρευσε και θα πω ότι πολύ λίγες ελπίδες έδωσε στις τοπικές κοινωνίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ.Κωστόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Μπούρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, θέλω και εγώ με τη σειρά μου να υπεραμυνθώ αυτού του σημαντικού νομοσχεδίου για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου φορέα και τη ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών. Πράγματι είναι ένα σημαντικότατο νομοσχέδιο, που το Υπουργείο Εσωτερικών ολοκληρώνει και το κάνει νόμο του κράτους και το οποίο θα βοηθήσει, μαζί με τις άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες, την προσπάθεια της νέας διακυβέρνησης για τον εκσυγχρονισμό και την επανίδρυση του κράτους. Ταυτόχρονα, είμαι υποχρεωμένος από το Βήμα αυτό να καυτηριάσω και εγώ τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που πάντα, όταν στριμώχνονται, φυγοδικούν. Και θα πω και μια φράση, ότι κάνουν αυτό που ο λαός λέει «στρίβειν διά του αρραβώνος». Και βεβαίως δεν έχουν επιχειρήματα ούτε το παρελθόν τους να υπερασπιστούν, πολλώ δε μάλλον να συνεισφέρουν στην προσπάθεια για τη δημιουργία ενός μέλλοντος, που θα οδηγήσει τη χώρα μας σε καλύτερες μέρες για όλο τον ελληνικό λαό.

Να δηλώσω ότι υπερψηφίζω την τροπολογία, που κατέθεσε ο Υπουργός Εσωτερικών, για τη διευθέτηση αυτής της εκκρεμότητας των τριών ή τεσσάρων Ο.Τ.Α., που πράγματι από τη θέσπιση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» είχαν δημιουργήσει πολλά προβλήματα στις τοπικές κοινωνίες.

Και να έρθω σ' ένα προσωπικό θέμα, το οποίο θα εξηγήσω στους συναδέλφους για την υπερπόση μιας εμπρόθεσμης τροπολογίας, που δεν έχει σχέση με το θέμα του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», της τροπολογίας με γενικό αριθμό 526 και ειδικό αριθμό 58, την οποία κατέθεσα στις 18-1-2006 εμπρόθεσμα, την ημέρα μάλιστα της ονομαστικής μου εορτής. Είναι μια τροπολογία, που και άλλη φορά έχω συζητήσει εδώ, αλλά πολύ βιαστικά και την οποία ο κύριος Υπουργός τη βρήκε λογική και την επανακαταθέτω και την εξηγώ.

Ένας ελάχιστος αριθμός υπαλλήλων δημοτικών επιχειρήσεων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου έχει αποσπαστεί κατά καιρούς σε νομαρχιακές υπηρεσίες, λόγω του νέου θεσμού, σε περιφέρειες, σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες ή σε υπηρεσίες το ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Αυτοί οι υπάλληλοι έχουν ενσωματωθεί στις υπηρεσίες στις οποίες έχουν αποσπαστεί και παράγουν μάλιστα σημαντικότερο έργο, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και λαμβάνουν μάλιστα τις αποδοχές τους από τις υπηρεσίες αυτές. Άρα, δεν δημιουργείται κανένα οικονομικό πρόβλημα. Για τους υπαλλήλους αυτούς παλαιότερα υπήρχε ρύθμιση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 58 του ν. 1943 «Εκσυγχρονισμός και οργάνωση Δημόσιας Διοίκησης».

Αυτή η δυνατότητα κάποια στιγμή έπαψε και καταργήθηκε με το ν. 2266/1994, για λόγους, κύριε Υπουργέ, ίσης μεταχείρισης των υπαλλήλων της κατηγορίας αυτής, που είναι ελάχιστοι -μπορεί να είναι δύο, πέντε, δεν ξέρω ακριβώς πόσοι είναι- οι οποίοι δεν δημιουργούν πρόβλημα οικονομικής επιβάρυνσης, γιατί ούτως ή άλλως πληρώνονται από τις υπηρεσίες αυτές. Η ανωτέρω μετάταξη γίνεται με όλους τους όρους διασφάλισης των πάντων, για να δείτε ότι όσα προτείνω καλύπτουν και τη νομιμότητα, αλλά και την ουσιαστική κρίση αυτών.

Η τροπολογία, λοιπόν, έχει ως εξής: «Οι υπάλληλοι επιχειρήσεων πρωτοβάθμιων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι οποίοι κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού έχουν συμπληρώσει ένα έτος απόσπασης τουλάχιστον» -μπορεί να είναι και δύο και τρία- «δύνανται να μεταταγούν στις υπηρεσίες των Υπουργείων, που είναι αποσπασμένοι, εφόσον υποβάλουν σχετική αίτηση μέχρι 30-4-2006». Η διάταξη αυτή, δηλαδή, θα συμπεριλάβει όσους αυτήν τη στιγμή έχουν αυτήν τη δυνατότητα.

Για τις μετατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή και οι διατάξεις των παραγράφων 7 και 9, του άρθρου 20 του ν. 1735/1987. Το υπηρεσιακό συμβούλιο της υπηρεσίας υποδοχής κατά τη διατύπωση της σύμφωνης, για τη μετάταξη, γνώμης του, λαμβάνει υποχρεωτικώς υπ' όψιν κυρίως την απόδοση του υπαλλήλου στην υπηρεσία κατά τη διάρκεια της απόσπασης, για την οποία συντάσσεται ειδική έκθεση, καθώς και τα λοιπά στοιχεία του ατομικού φακέλου.

Παρέλειψα να πω ότι για τη μετάταξη αυτή χρειάζεται η σύμφωνη γνώμη και των δύο υπηρεσιακών συμβουλίων, και αυτού από το οποίο προέρχονται και από αυτού που βρίσκονται αποσπασμένοι.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, από τη στιγμή που δεν δημιουργείται κανένα πρόβλημα -το έχω συζητήσει και με τους συναδέλφους από τα άλλα κόμματα, και με τον κ. Κουβέλη και με τον κ. Τσιόγκα, οι οποίοι δεν θα είχαν αντίρρηση- να δεχθείτε αυτήν την τροπολογία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Μπούρα.

Ο κ. Γαρουφαλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω ότι η νομοθετική προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, μέσω του νομοσχεδίου, που εδώ και δύο ημέρες συζητάμε και έχει σχέση με τη χρήση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα και τη ρύθμιση θεμάτων της αρμοδιότητάς του, με τα τριάντα τρία του άρθρα και τα τέσσερα κεφάλαια, πραγματικά δίνει λύση και διέξοδο σε θέματα που χρόνιζαν και δεν διευκόλυναν τις λειτουργικές δομές και τις απαιτήσεις της σύγχρονης καθημερινότητας στο Υπουργείο. Θεωρώ ότι είναι μια σημαντική και ουσιαστική παρέμβαση, την οποία και υποστηρίζουμε και επαινούμε ιδιαίτερα.

Επίσης θα ήθελα να αναφερθώ στην τροπολογία, που έχει σχέση με την αποκατάσταση κάποιων αδικιών και δυσλειτουργιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που υπήρξαν κατά τα τελευταία χρόνια, από το 1997, από τότε δηλαδή που δημιουργήθηκε ο ν. 2539/1997, που είχε σχέση με το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ». Υπήρχαν κάποιες κοινότητες, οι Κοινότητες Βραχασίου, Μιλάτου, η Κοινότητα της Τσαριτσάνης, που αφορά το Νομό της Λάρισας και η Κοινότητα Ζωνιανών, που ουδέποτε από τη στιγμή εκείνη, μέχρι σήμερα, λειτούργησαν ως φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης από την αντίδραση και την αντίσταση

που προέβλεπαν όλες οι κοινωνικές ομάδες, των συγκεκριμένων κοινοτήτων, απέναντι σ' ένα σχέδιο που εκείνη την εποχή είχε καταρτιστεί, κατά την αντίληψη του αποφασίζουμε και διατάσσουμε.

Εάν το δούμε από τη μικροσκοπική και μακροσκοπική του λογική, η λογική των τότε καρεκλοκένταυρων, που το επέλεξαν, δεν ήταν διαφορετική από το να πάρουν τον πολιτικό χάρτη της Ελλάδας, να δουν πώς βολεύει ανά την Ελλάδα, ανά το νομό ή ανά την περιφέρεια να εξυπηρετηθούν τα μικροκομματικά συμφέροντα της τότε κυβέρνησης του κ. Σημίτη και να δομήσουν όλο το σχέδιο, αγνοώντας τις απόψεις των πολιτών και της κοινωνίας, στις λογικές καθαρά της εκλογικής τους πελατείας και των μικροπολιτικών τους συμφερόντων.

Οι εποχές αλλάζουν. Η κοινωνία μετεξελίσσεται. Η τοπική κοινωνία, όμως, της περιφέρειας, τη φωνή της αντίδρασης της εποχής εκείνης ούτε τη διέγραψε ούτε την αγνόησε ούτε την άφησε ανενεργή μέχρι και σήμερα. Έτσι, λοιπόν, κοινότητες που θεώρησαν οι κάτοικοί τους, οι φορείς τους και οι εκφραστές της περιοχής τους ότι είχαν απόλυτο δίκιο στο να ζήτανε μια άλλη αντιμετώπιση, που να μην έχει καμία σχέση με μικροπολιτικές στρατηγικές και να σέβεται τη χωροταξία της περιοχής και του περιβάλλοντος, στο οποίο τότε και σήμερα λειτουργούν και βιώνουν οι πολίτες τους, δικαιολογημένα αντιδρούν διαχρονικά μέχρι και σήμερα.

Εμείς, λοιπόν, σαν γνήσιοι εκφραστές των κοινωνιών αυτών, που μας εκλέγουν και μας αναδεικνύουν, ως τις ζωντανές τους φωνές στο Εθνικό Κοινοβούλιο, οφείλουμε και να ακούμε τις απόψεις τους και να μεταφέρουμε αυτήν την άποψη στα έδρανα του Εθνικού Κοινοβουλίου, προτρέποντας την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης να αφουγκραστεί και τη δική μας φωνή, αλλά να ακούσει και τη φωνή της κοινωνίας. Άλλωστε, αποστολή μιας κυβέρνησης - κατά τη φτωχική μου γνώμη - είναι, ακούγοντας τις φωνές της κοινωνίας και των πολιτών, να σχεδιάζει με τον καλύτερο τρόπο στρατηγικές και που τους διευκολύνουν και που τους υποστηρίζουν και που διαγράφουν και προδιαγράφουν ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτούς.

Για να μην κάνω γενικότερη αναφορά σε όλο το ζήτημα θα ήθελα να επισημάνω ότι την εποχή του 1997, όταν δημιουργήθηκε, κύριοι συνάδελφοι, ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», οι καλοί σχεδιαστές του -καρεκλοκένταυροι Αθηναίοι σχεδιαστές- τι έκαναν; Πήραν έναν όχι γεωφυσικό, αλλά ένα γεωπολιτικό χάρτη της Ελλάδας -δηλαδή τη χωροταξία του τόπου δεν την είχαν υπ' όψιν τους- και μ' ένα υποδεκάμετρο είπαν ότι η κοινότητα, παραδείγματος χάριν, της επαρχίας από την οποία κατάγομαι και είναι η περιφέρεια της Αγιάς και λέγεται Έλαφος απέχει από την Αγιά -με το υποδεκάμετρο- τρεις πόντους. Δεν είδαν, όμως, τη γεωμορφολογία του χώρου. Για να μπορέσει να περάσει ένας άνθρωπος από αυτήν την κοινότητα σε χειμερινή περίοδο και να πάει στην έδρα του δήμου παραδείγματος χάριν, που είναι η πόλη της Αγιάς, πρέπει να διανύσει κατ' ελάχιστο τριάντα χιλιόμετρα, αλλά τα δέκα από αυτά σ' έναν παγωμένο δρόμο, τα δε υπόλοιπα χιλιόμετρα σ' έναν πολύ ιδιαίτερο δρόμο που δεν διευκολύνει. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι οι κάτοικοι της ξεχασμένης αυτής κοινότητας το μόνο που τους μένει είναι να μετοικήσουν και να γίνουν κάτοικοι μιας πόλης για να μπορούν να εξυπηρετηθούν, μια που δεν τους επέτρεπε αυτό το σχέδιο να λειτουργήσουν και να ζήσουν.

Βάσει αυτού του σχεδιασμού έκαναν και άλλους σχεδιασμούς, παραδείγματος χάριν, για την Κοινότητα της Φαλάνης. Δικαίως αντιδρούν οι κάτοικοι της περιοχής. Η Κοινότητα της Φαλάνης είχε μεγάλη ιστορική διαδρομή, γιατί, όπως όλοι γνωρίζουμε από την ιστορία, η περιοχή αυτή είχε και δικό της νόμιμα από προ Χριστού. Είχε μεγάλη ιστορική διαδρομή, η οποία αναφέρεται απ' όλους τους ιστορικούς που έχουν γράψει την ιστορία της σύγχρονης, αλλά και της παλαιότερης Ελλάδας. Έχει κριτήρια, τα οποία ως προς το πληθυσμό είναι πάρα πολύ θετικά. Υπάρχουν, από τις τριάντα μία κοινότητες και δήμους στο Νομό της Λάρισας, δεκατρείς κοινότητες πολύ μικρότερες και δήμοι μικρότεροι, που αξιολογήθηκε ότι έπρεπε να γίνουν -γιατί βόλεψε εκείνη την εποχή να γίνουν με αυτόν τον τρόπο

δήμοι- και η συγκεκριμένη κοινότητα συμπτύχθηκε με μία διπλή της κοινότητα, χωρίς όμως να αξιολογηθεί ούτε η ιστορικότητά της ούτε η δυναμική της, όταν οι συντελεστές ανάπτυξης της τελευταίας δεκαετίας αυτής της κοινότητας είναι τέτοιοι που θα μπορούσαν κάλλιστα με τα αναπτυξιακά δεδομένα που έχει, να την είχαν αυτονομήσει αυτοδίκαια.

Να προχωρήσουμε και λίγο παραπέρα, να πάμε στην Κοινότητα της Ραψάνης; Είναι μια άλλη κοινότητα με τεράστια ιστορία. Ποιος δεν γνωρίζει τη Ραψάνη, ανά την Ελλάδα και για τα προϊόντα της, αλλά και για την ιστορική της διαδρομή μέχρι σήμερα;

Δεσπόζει στη χαράδρα των Τεμπών, παράλληλα με μια άλλη ιστορική Κοινότητα τα Αμπελάκια, που πολύ δίκαια έγιναν ανεξάρτητη κοινότητα. Ήταν διαχρονικά έδρα διοικητικού δικαστηρίου επί πάρα πολλά χρόνια, τώρα τελευταία καταργήθηκε, και υπήρχε ειρηνοδικείο με έδρα τη Ραψάνη και κάποια στιγμή όταν έγινε το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», σκέφθηκαν ότι αυτοί, αφού αφουγκράζονται από ψηλά το βουνό, δεν χρειάζεται να τους αναδείξουμε σε μια ιστορικά δυναμική, αυτοδύναμη και αυτολειτουργούσα κοινότητα και συμπτύχθηκε με μια σειρά άλλων κοινοτήτων, με αποτέλεσμα οι κάτοικοι να έχουν τις διαφωνίες τους και η κοινωνία να αγωνιά.

Το ίδιο συμβαίνει και με την Κοινότητα του Πλαταμώνα -και, κύριε Υπουργέ, μια και είστε παρών και επειδή κατάγεστε από τη Θεσσαλία και γνωρίζετε τις περιοχές, έχετε και προσωπική άποψη και εκτίμηση- και για όλα αυτά που σήμερα ακούγονται εδώ θα ήθελα να κάνω μια πρόταση προς την Κυβέρνησή μας -την οποία σαφώς στηρίζουμε και συγχαιρούμε δημόσια για τη δυνατότητα και την παρέμβαση να φέρει την τροπολογία που συζητάμε, η οποία αναδεικνύει το ρόλο της ιστορικής Τσαριτσάνης και την κάνει ανεξάρτητη κοινότητα- και προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να κάνει αυτό που αρκετές φορές έχετε δώσει ως απάντηση σε ερωτήσεις που σας έχουν καταθέσει κάποιοι συνάδελφοι, που σήμερα με τη φυγή τους δείχνουν ότι τις ερωτήσεις τις κατέθεσαν για εντυπωσιασμό. Αναφέρομαι σε ερώτηση που κατέθεσαν οι συνάδελφοι, κ. Παπαγεωργίου που είναι και καλός μου φίλος, ο κ. Ματζαπετάκης, ο κ. Στρατάκης, αλλά και ένας συντοπίτης μου, φίλος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Έξαρχος.

Κατέθεσαν ερωτήσεις προς την Κυβέρνηση διαχρονικά και ζητούσαν μόνο για την τιμή των όπλων τι θα γίνει με το μέλλον των κοινοτήτων, τις οποίες εγώ ανέφερα και άλλοι συνάδελφοί μου μετ' επιτάσεως. Σήμερα που ήρθε η ώρα να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη, πρέπει να εξάρω για την τοποθέτησή του και το Κ.Κ.Ε. με το συνάδελφο της Λάρισας, που ήταν εκπρόσωπος, αλλά και το Συνασπισμό με τον εξαιρέτο συνάδελφο, που εξέφρασε απόψεις σταθερές διαχρονικά, όπως και εμείς εκφράζουμε και υποστηρίζει με τον τρόπο που τοποθετήθηκε και ψηφίζει τη συγκεκριμένη τροπολογία που φέρεται για την Τσαριτσάνη και τις άλλες τρεις κοινότητες. Αλλά θα ήθελα, αν είναι δυνατόν, αυτό που λέγατε και διατυπώνετε γραπτά στις απαντήσεις των κυρίων Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που απουσιάζουν, κατόπιν διαλόγου με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και τους ενδιαφερόμενους φορείς μετά την ολοκλήρωση του υπό σύνταξη Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα, να συζητήσουμε τη διοικητική συγκρότηση δήμων και κοινοτήτων, που αφορά τροποποιήσεις του ν. 2539.

Ας μπει, λοιπόν, ένα πλαίσιο, κύριε Υπουργέ, να βάλουμε κάποια κριτήρια και θεωρώ ότι κριτήρια είναι πληθυσμιακά, χωροταξικά, ουσιαστικά κριτήρια για κάθε μια από τις κοινότητες, που ενδιαφέρονται ανά την Ελλάδα να αποκτήσουν αυτονομία, ας τα αξιολογήσουμε και διακομματικά στη Βουλή, αλλά και μια επιτροπή στο Υπουργείο και σε ένα επόμενο νομοσχέδιο θα είναι ωφέλιμο και χρήσιμο -αν θέλουμε να δούμε την κοινωνία, όπως η πολιτική μας επιλογή προτάσσει και επιβάλλει- να έρθει εδώ να το συζητήσουμε για το καλό των πολιτών, γιατί οφείλει η νέα διακυβέρνηση, η Κυβέρνηση Καραμανλή, να αφουγκράζεται μόνιμα, όπως μέχρι τώρα κάνει, τις αγωνίες των πολιτών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Θουρίας Μεσσηνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω κατ' αρχάς ότι το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» δεν είναι ένα σχέδιο ταμπού, Ταλμούδ ή οποιοδήποτε ιερό και απαραβίαστο βιβλίο για να μην υπόκειται σε αναθεώρηση.

Αυτή είναι η πρώτη παρατήρησή μου.

Η δεύτερη, είναι φυσικό στην επταετία, η οποία διηνύθη με τους καποδιστριακούς δήμους να έχουν διαπιστωθεί δυσλειτουργίες σε αρκετά σημεία της χώρας, να έχουν ανακύψει επίσης θέματα αδικιών, κατά τη συγκρότηση αυτών των δήμων, να έχουν υπάρξει και διαπιστωθεί διαφορετικές εκτιμήσεις, δηλαδή δύο μέτρα και δύο σταθμά. Για παράδειγμα, ο Δήμος Χορτιάτης της Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης –δεν ανήκει στην εκλογική μου περιφέρεια- είναι ιστορικός δήμος, εξαιτίας του ότι έχει υπάρξει γενοκτονία, ολοκαύτωμα κατά τη διάρκεια της εχθρικής κατοχής. Δεν μπορεί, λοιπόν, άλλες κοινότητες με την ίδια προϋπόθεση να έχουν χαρακτηριστεί ως αυτοτελείς δήμοι και αυτός να μην είναι αυτοτελής, όταν μάλιστα ολόκληρη η τοπική κοινωνία των χωριών που συναπαρτίζουν το δήμο σήμερα να έχει αποφανθεί υπέρ της αυτονομίας του Χορτιάτη.

Νομίζω, λοιπόν, ότι εδώ θα είχε τεράστια σημασία, εκτός από το μικρό βήμα που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση με την αναγνώριση των τριών κοινότητων ως αυτοτελών, να κάνει ένα σοβαρότερο και σημαντικότερο βήμα και να προβλέψει το εξής: Όταν οι κοινωνίες εκφράζονται για τη διαφορετική ρύθμιση με τοπικά δημοψηφίσματα, στα οποία επιτέλους ας υπάρξει μία μεγαλύτερη πλειοψηφία –είτε των 2/3 είτε των 3/5- αυτό να γίνει σεβαστό από την πολιτεία και αυτοί οι δήμοι να αυτονομηθούν.

Έτσι, τα προβλήματα τα οποία έχουν ανακύψει αυτές τις ημέρες εκ του μη όντος και εντελώς αδικαιολόγητα, θα λυθούν.

Νομίζω ότι υπάρχουν περιοχές, οι οποίες δείχνουν την αυτονομία και την αυτοτέλειά τους de facto. Ο Μαρμαράς έχει μία εντελώς διαφορετική εξέλιξη για όσους λόγω εγγύτητας τον παρακολουθούμε, από αυτήν που έχει η Νικήτη. Κατά συνέπεια, είναι λογική η απαίτησή του να αυτονομηθεί. Το ίδιο ισχύει για τον έναν ή τον άλλο λόγο, για ορισμένες ιστορικές κοινότητες, όπως για το Μαυρομάτι Καρδίτσας, γενέτειρα του αρχιστρατήγου της Ρούμελης Καραϊσκάκη και περιοχή με οντότητα –με δύο χιλιάδες τόσους κατοίκους- και όχι ένα χωριουδάκι με τρία ή πέντε σπίτια και η απαίτησή του είναι δικαιολογημένη. Το ίδιο ισχύει και για άλλες κοινότητες, όπως για την Καστανιά του Έβρου.

Θα μπορούσα να απαριθμήσω και άλλες περιοχές εδώ, όπως την Παναγίτσα της Πέλλας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έβλεπα για πολλή ώρα το Μανώλη Γλέζο, ένα σύμβολο της Αντίστασης και της ελευθερίας του λαού μας στη διάρκεια της εχθρικής κατοχής, αλλά και έκτοτε με καθαρό και νηφάλιο λόγο και πρώτο πολίτη της Απειράνθου ή τ' Απεράνθου, όπως επί το «Ναξιότερον» ονομάζεται η Απειράνθος.

Νομίζω ότι από αυτήν τη συζήτηση, πρέπει η Κυβέρνηση να καταλήξει σε ένα συμπέρασμα και αν αισθάνεται ότι είναι ανώριμο αυτήν τη στιγμή να προβλέψει τα τοπικά δημοψηφίσματα, ας το κάνει σε σύντομο χρόνο για να λυθούν όλα τα εκκρεμή θέματα, πέραν των κοινότητων των οποίων το πρόβλημα λύνει ο υπό συζήτηση νόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε

Παπαθεμελή.

Το λόγο έχει ο κ. Αντώνης Φούσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνω στον πειρασμό να διατυπώσω την εξής σκέψη και απορία μου: Πολλοί συνάδελφοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας διατυπώσαμε τις επιφυλάξεις μας –ίσως και τις αντιρρήσεις μας- γι' αυτήν την τροπολογία. Όχι βέβαια, γιατί δεν συμφωνούσαμε ότι αυτές οι τρεις ή τέσσερις πρώην κοινότητες θα έπρεπε να αυτονομηθούν, αλλά γιατί, όπως υποστηρίξαμε, θα έπρεπε να είναι ευρύτερη αυτή η ρύθμιση.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την άλλη πλευρά έχω τη γνώμη ότι θα είχε μοναδική ευκαιρία να καταθέσει πρόταση για ονομαστική ψηφοφορία και δεν το έκανε. Γιατί δεν το έκανε; Υπάρχει εδώ ένα πολιτικό ζήτημα. Υπάρχει ένα μέγιστο πολιτικό ζήτημα. Δεν ξέρω ποια άλλη ευκαιρία θα μπορούσε να δοθεί στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., ώστε να την αξιοποιήσει. Οι σκέψεις που έχω εγώ και τις διατυπώνω είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορούσε σήμερα να προβεί σε ονομαστική ψηφοφορία. Και δεν μπορούσε, γιατί είναι εκτεθειμένο. Ακόμη, δεν μπορούσε, διότι έχει και δεσμεύσεις και μάλιστα πολλές.

Όταν παραδείγματος χάριν ο Αρχηγός του έλεγε στην Κρήτη ότι το Βραχάσι πρέπει να γίνει αυτόνομη κοινότητα, ασφαλώς δεν μπορούσε σήμερα να υποστηρίξει κάτι άλλο ή να ανοίξει δόθεν την τροπολογία. Η ακόμη όταν πολλοί Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν καταθέσει σχετικές τροπολογίες ή έχουν υπογράψει σχετικά έγγραφα ή έχουν λάβει μέρος σε σχετικές κινητοποιήσεις, σήμερα δεν μπορούσαν να έχουν άλλη στάση. Επομένως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υπόλογο έναντι εκείνων των κοινότητων που πράγματι θέλουν και έχουν δικίο να αυτονομηθούν. Αυτό πραγματικά είναι υπεύθυνο με την πολιτική του αυτή, που γενικώς, αλλά και σήμερα εφαρμόζει. Αναφέρομαι στην τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι, όπως είναι γνωστό, ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», που έγινε νόμος το 1997, δημιουργήσε πολλές, μα, πολλές αδικίες και πολλά προβλήματα.

Τώρα ας έλθουμε στα δικά μας. Συζητάμε τρεις μέρες το θέμα αυτό, αλλά βασικά κυριάρχησε η γνωστή τροπολογία. Ήμουν και εγώ από τους Βουλευτές που από την πρώτη στιγμή τοποθετήθηκα με πολύ μεγάλη επιφύλαξη, μέχρι και που έφθασα σε σημείο να πω ότι, αν δεν έχω συγκεκριμένη δήλωση του Υπουργού, δυσκολεύομαι να ψηφίσω αυτήν την τροπολογία.

Σήμερα, όμως, βρισκόμαστε στο σημείο όπου ο Υπουργός –και χθες και την Πέμπτη- δήλωσε ότι πράγματι μετά από αυτήν τη ρύθμιση αργότερα θα ρυθμιστούν ομοίως ακραίες περιπτώσεις κοινότητων, που ήδη έχουν αδικηθεί είτε αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα. Πιστεύω απόλυτα σε όσα είπε ο Υπουργός. Είμαι βέβαιος ότι αυτό που είπε το εννοεί και επομένως δικαιούμαι να συμπεράνω, να καταγράψω και να σημειώσω ότι μπορούμε να ελπίζουμε. Όντως ελπίζουμε ότι μετά τη σημερινή τροπολογία, που ασφαλώς θα ψηφιστεί, θα ανοίξει ένας διάλογος, ώστε πράγματι οι πρώην κοινότητες που έχουν αδικηθεί, να αυτονομηθούν ή έστω να βρούμε μία λύση.

Το λέω αυτό με ιδιαίτερη προσοχή, διότι πραγματικά, αξιότιμε κύριε Υφυπουργέ –και εσείς ως Υφυπουργός, αλλά και ο Υπουργός που είναι παρών εδώ- η χώρα μας έχει συνολικά περίπου πέντε χιλιάδες πρώην κοινότητες. Εάν σ' αυτές τις κοινότητες ρυθμιστούν πενήντα ή εξήντα ή εβδομήντα περιπτώσεις, ποιο πρόβλημα θα δημιουργηθεί;

Εξηγούμε ότι στο Νομό Ιωαννίνων υπάρχει, όπως είπα και προχθές, η Αγία Παρασκευή Κόνιτσας με τεράστια προβλήματα, που δεν λειτουργεί ως κοινότητα και δεν έχει εισπράξει ούτε δραχμή μέχρι σήμερα. Ασφαλώς, είναι και η ιστορική Μουσική, τα Δολιανά, το Βασιλικό και τελευταία έχουν προστεθεί δύο ακόμη περιπτώσεις: η πρώην κοινότητα Λυγκιάδων –ασφαλώς- και τα Γρεβενόχωρια. Όλα αυτά πρέπει να τα συζητήσουμε. Έχουμε υποχρέωση να τα συζητήσουμε. Και ασφαλώς, όπως είπα ο Υπουργός, θα γίνει αυτό και το αναμένουμε.

Θέλω, όμως, να σημειώσω και το εξής: Εδώ δεν πρόκειται περί φαινομένου αποδόμησης του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Εξήγησε ο Υπουργός γιατί τώρα γίνεται η ρύθμιση γι' αυτές τις τρεις κοινότητες. Δεν πρόκειται περί αποδόμησης, όπως επιχειρείται να παρουσιαστεί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να αντικρούσει αυτήν τη

ρύθμιση. Πρόκειται για αποκατάσταση αδικιών, πολύ δε περισσότερο που αυτό το έχουμε και στο πρόγραμμά μας. Και λέγαμε στο πρόγραμμα του 2004, ότι εμείς θα έρθουμε ως Κυβέρνηση και θα αποκαταστήσουμε αυτές τις αδικίες.

Θέλω να καταλήξω ότι η σημερινή ρύθμιση είναι ελπιδοφόρος. Θέλω να καταλήξω επίσης με την παρατήρηση ότι πράγματι ανοίγει ο δρόμος. Και ανοίγει ο δρόμος, μόνο και μόνο για να αποκατασταθούν όσες αδικίες μέχρι σήμερα υπάρχουν στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Και υπάρχουν αρκετές αδικίες, μέχρι του σημείου που δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Από την άποψη αυτή, πράγματι και οι κάτοικοι που έχουν πρόβλημα, μπορούν να ελπίζουν ότι θα ρυθμιστεί και το δικό τους πρόβλημα, όπως ρυθμίζουμε σήμερα τα θέματα για τις τρεις κοινότητες που αναφέρονται στην τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο για προτασόμενη δευτερολογία για τρία λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να είμαι συνεπής σε όσα πριν από χρόνια διεκήρυξα ή παραδεχόμουν, δεδομένου ότι υπήρξα εισηγητής της Αντιπολίτευσης κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ».

Τότε, όλοι μας προσπαθήσαμε να πούμε στην τότε κυβέρνηση ότι δεν ευσταθεί η αναγκαστική συνένωση κοινοτήτων, η οποία σαν βάση είχε μόνο την αιτιολογία ότι δεν μπορούν πολλοί δήμοι ή κοινότητες να κατασκευάσουν έργα υποδομής ή να δημιουργήσουν δημοτικές επιχειρήσεις σε διάφορες κοινότητες. Για το λόγο αυτό, προχώρησαν στη συνένωση πολλών κοινοτήτων, ώστε να υπάρξουν οι αναγκαίες υποδομές.

Όμως αυτήν την αιτιολογία την αντικρούσαμε τότε, εγώ ως εισηγητής και ο κ. Παυλόπουλος ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, με το επιχείρημα ότι στο Σύνταγμα και τότε και σήμερα, όπως ξέρετε, υπάρχουν σαφείς διατάξεις, με τις οποίες γίνονται αναγκαστικές συνενώσεις δήμων και κοινοτήτων στην περίπτωση κατασκευής τέτοιων έργων υποδομής. Ζητούσαμε να μη γίνει αυτή η αναγκαστική συνένωση. Τότε δεν εισακουστήκαμε, παρά τις δικές μας αντιδράσεις. Ως Αντιπολίτευση, είχαμε υποσχεθεί στον κόσμο ότι εάν πράγματι κερδίζαμε τις επόμενες εκλογές, του 2000, θα προχωρούσαμε στη διενέργεια δημοψηφισμάτων, για να αποφασίσουν οι δήμοι και οι κοινότητες για τη δική τους τύχη.

Αυτό, λοιπόν, που ειπώθηκε πράγματι πολύ σωστά από πολλούς συναδέλφους, στην αγωνία τους να εκφράσουν τις απόψεις των συμπολιτών τους, οδηγεί σε μια διέξοδο σήμερα και μόνο: η ψήφιση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, κύριε Υπουργέ, επίκειται. Η δική σας διαβεβαίωση, η οποία εδόθη εδώ εχθές, είναι ότι πράγματι, όπου υπάρχουν ακραίες περιπτώσεις, θα μπορέσουν να διορθωθούν.

Ο Κώδικας, λοιπόν, Δήμων και Κοινοτήτων, ο οποίος θα έρθει προς ψήφιση το επόμενο διάστημα, συμπεριλαμβάνει τις διατάξεις περί δημοψηφισμάτων. Αλλά οι διατάξεις τις οποίες συμπεριλαμβάνει, έχουν την εξής διατύπωση, ότι επιτρέπεται με δημοψήφισμα η αποσκήρτιση δήμων και κοινοτήτων, αλλά με την προϋπόθεση να ενωθούν με τον όμορο δήμο. Δεν αφήνει, δηλαδή, περιθώριο, ούτως ώστε να αυτονομηθούν κάποιες κοινότητες.

Εάν, λοιπόν, όπως είπε και ο κ. Παπαθεμελής και άλλοι συνάδελφοι, θέλουμε πράγματι εμείς να επανορθώσουμε αυτές τις αδικίες, οι οποίες υπάρχουν –και πολύ σωστά ετοιμάστη ότι δεν είναι θέσφατο ο νόμος του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»– μπορούμε εύκολα στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων να βάλουμε διάταξη διενέργειας δημοψηφισμάτων, αλλά να αφήσουμε το δημοψήφισμα να το αποφασίσει ο λαός. Το ερώτημα εκεί είναι μόνο, αν για το δημοψήφισμα θα αποφασίσουν οι κοινότητες, οι οποίες θέλουν να αποσκηρτίσουν ή γενικότερα όλο το πλαίσιο, οι κάτοικοι όλοι του δήμου, στον οποίο η κοινότητα έχει ενταχθεί. Αυτό είναι ένα μεγάλο θέμα.

Άρα, αυτήν τη στιγμή πραγματικά πρέπει να βρούμε λύση. Διότι και στη δική μου Περιφέρεια, στα Δωδεκάνησα –και ιδιαίτερα στο νησί της Ρόδου– υπάρχουν δυο κοινότητες, που ξέρει πολύ καλά ο κύριος Υπουργός ότι υπέβαλαν εμπεριστατωμένα

υπομνήματα, η Κοινότητα Θεολόγου της Ρόδου και η Κοινότητα Λίνδου της Ρόδου, μια ιστορική πόλη και μια άλλη, οι οποίες έχουν πάρα πολύ μεγάλη ανάπτυξη και έργα υποδομής στην Κοιλιά των Πεταλούδων. Αυτές, λοιπόν, οι δύο περιπτώσεις, τις οποίες πράγματι εξετάσαμε με τον κύριο Υπουργό, παρουσία και εκπροσώπων, είναι από αυτές που μπορούν να συζητηθούν.

Θα ήθελα λοιπόν, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, να πω το εξής: Δεν υπάρχει θέμα ούτε αντιπολίτευσης προς την Κυβέρνηση ούτε αντιπολίτευσης προς την Αντιπολίτευση, η οποία τότε αναγκαστικώς έκανε το νόμο, αλλά σήμερα αναγκαστικώς ή οικειοθελώς απεχώρησε. Είναι δικό τους πρόβλημα.

Σημασία έχει να δούμε το θεσμό, ο οποίος πάσχει σε ορισμένα σημεία. Αυτό είναι διαπιστωμένο από πολλούς συναδέλφους και δεν βλέπει, όπως είπε πολύ σωστά ο κύριος Υπουργός χθες, να δούμε αυτές τις οποιεσδήποτε περιπτώσεις. Σημασία, όμως, έχει το πώς θα τις δούμε.

Αυτό είναι το θεσμικό πλαίσιο, το οποίο πρέπει να συζητήσουμε. Εκείνο που μπορεί να υπάρξει αυτήν τη στιγμή, είναι πράγματι τα δημοψηφίσματα, αλλά να μην έχουν την έννοια αυτών που διατυπώνονται στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, που θα ψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ήθελα να πω μόνο δυο λέξεις πάνω σ' αυτό που είπε ο κ. Καραμάριος, ότι αν τεθεί το δημοψήφισμα στην κρίση όλων των δημοτών ενός δήμου, είναι εντελώς ανέφικτο να αποφανθεί και να φανεί η βούληση των κατοίκων μιας πρώην κοινότητας. Το τονίζω έτσι απλά και το υπογραμμίζω από εδώ, μια και δεν έχω τη δυνατότητα να αρθρώ στο βουλευτικό έδρανο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Το είπα υπό τύπον ερωτήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις. Με την αλλαγή που έγινε και πέρασαν ορισμένες διατάξεις της τροπολογίας στο άρθρο 30, θέλω να σας πω ότι εμείς έχουμε θετική θέση για ορισμένες παραγράφους. Για παράδειγμα στη παράγραφο 5 που αναφέρεται στα Κ.Ε.Π., λέμε «να».

Όσον αφορά την παράγραφο που αναφέρεται στο Πρόγραμμα Επενδύσεων και στα έργα του «ΕΠΤΑ», είναι γνωστό ότι παλαιότερα ήταν 35% η εισφορά των δήμων και 65% του κράτους. Στη συνέχεια, έγινε 50% οι δήμοι και 50% το κράτος και τώρα γίνεται 65% οι δήμοι και 35% το κράτος. Εμείς είμαστε αντίθετοι. Στις δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης-αποχέτευσης, σχετικά με τη χρηματοδότηση με τη μορφή ανωνύμων εταιριών, είμαστε αντίθετοι.

Βέβαια πρέπει να πω ότι και για τη σύναψη των δανείων μέσω των τραπεζών, επειδή διακυβεύεται η περιουσία του δήμου, είμαστε αντίθετοι. Θέλω να τονίσω...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Πού τα είδατε αυτά; Ρυθμίσεις με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Με υποθήκευση της περιουσίας του δήμου. Μιλάνε για Α.Ε. μέσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Θα απαντήσει μετά ο Υπουργός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Θα απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

Το πιο σημαντικό για μας σ' αυτό το άρθρο –και αναφέρομαι στο άρθρο 30– είναι η διάταξη που αναφέρεται στην αυτονομία των κοινοτήτων. Αν δεν ήταν αυτή η διάταξη για την αυτονομία των κοινοτήτων, εμείς θα το καταψηφίζαμε αυτό το άρθρο. Όμως για να μην υπάρχουν συγχύσεις, για να μην υπάρχει εκμετάλλευση του κόσμου, με βάση και την τοποθέτηση που κάναμε όλοι οι ομιλητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, θα ψηφίσουμε το συγκεκριμένο άρθρο, το άρθρο 30 του

νομοσχεδίου.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της μερικής απασχόλησης, δηλαδή τη διάταξη που αναφέρεται σε ανέργους που διαβιούν σε περιοχές της χώρας, οι οποίες εμφανίζουν προβλήματα ανεργίας κ.λπ., εμείς από θέση αρχής δεν συμφωνούμε με τη μερική απασχόληση. Να δουλέψουν, να απασχοληθούν, να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με πλήρη απασχόληση. Αν τους πάτε στη μερική απασχόληση, θα τους συνοδεύει και η μισή σύνταξη σε όλα τους τα γηρατειά. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Σε ό,τι αφορά την παράγραφο 1 για τους Τσιγγάνους, για τα δάνεια που θέλετε να δώσετε στους Τσιγγάνους, εμείς λέμε ότι πρώτα πρέπει να φτιάξετε την υποδομή -έχει υποχρέωση το Υπουργείο Εσωτερικών- των οικισμών με ύδρευση, με αποχέτευση, με οδοποιία, με σχολεία, με χώρους πρασίνου κ.λπ.. Όχι «Πάρτε ένα δάνειο να φτιάξετε ένα σπίτι» και να είναι μέσα στη λάσπη!

Σε ό,τι αφορά την καύση των νεκρών, στη χώρα μας το 90% των πολιτών είναι χριστιανοί ορθόδοξοι, γιατί έτσι το γράφουν οι ταυτότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τσιόγκα, αυτό θα συζητηθεί χωριστά. Είναι η μόνη τροπολογία που θα συζητηθεί χωριστά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Το αφήνω χωριστά.

Σε ό,τι αφορά τις προσλήψεις για τη γρίπη των πτηνών, έχουμε διαχρονική και καθαρή θέση: Να γίνουν προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με βάση τις ανάγκες και όχι ευκαιριακά, δηλαδή έχουμε γρίπη των πτηνών, πάρε πενήντα, εκατό, διακόσιους για να λύσουμε το πρόβλημα και ξαναδιώξε τους. Όχι. Με τέτοια πράγματα εμείς δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Πρέπει να υπάρχει μόνιμη και σταθερή δουλειά γι' αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν πτυχία και τελειώσαν πανεπιστήμια, ώστε να δουλέψουν και να προσφέρουν.

Σ' ό,τι αφορά τη Δημοτική Αστυνομία και το ποσοστό πρόσληψης, το 15% των γυναικών, ξέρετε ότι εμείς εξαρχής, όταν δημιουργήθηκε η Δημοτική Αστυνομία, ήμασταν αντίθετοι με τη δημιουργία της, γιατί βλέπαμε ότι ήταν ένας ακόμη κατασταλτικός μηχανισμός. Όμως, από τη στιγμή που αυτοί οι άνθρωποι δικαιώθηκαν από τα δικαστήρια και άδικα έμειναν έξω από την ποσόστωση, υποστηρίζουμε ότι πρέπει να προσληφθούν και να δουλέψουν με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Τέλος, γι' αυτό που αναφέρεται στο προσωπικό και τη μετάταξη -υπάλληλοι του Ο.Π.Α.Π. που αποσπώνται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού- πρέπει να δοθεί ένα τέλος. Διαιωνίζεται μία κατάσταση δεκαετιών. Επιτέλους πρέπει να σταματήσει η ομηρία αυτών των ανθρώπων, να προσληφθούν μόνιμα, να τελειώσουμε μ' αυτήν την ιστορία. Του χρόνου θα αναλάβουμε και άλλες αθλητικές εκδηλώσεις. Πάλι τα ίδια θα έχουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιόγκα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο γιατί έγινε μεγάλη συζήτηση γύρω από τον καποδιστριακό νόμο, τους καποδιστριακούς δήμους ακριβέστερα. Οφείλουμε να αποσαφηνίσουμε και να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα.

Εμείς είμαστε υπέρ των, όσο γίνεται, μεγαλύτερων αυτοδιοικητικών μεγεθών. Είμαστε υπέρ της άποψης ότι η Ελλάδα δεν αντέχει στην πολυδιάσπαση της Αυτοδιοίκησης διότι δεν εξυπηρετείται διοικητικά, οικονομικά και αναπτυξιακά. Αυτή είναι μία θέση στην οποία σταθερά εμμένουμε και δεν είμαστε υποστηρικτές της αποδόμησης των καποδιστριακών δήμων.

Είχαμε πει όμως -και θεωρώ αναγκαίο να το επαναφέρω- όταν συζητούσαμε το τότε νομοσχέδιο και σήμερα νόμο για τους καποδιστριακούς δήμους, ότι εκείνο που έπρεπε τότε να θεσπιστεί, αλλά σήμερα υπάρχει και ως πραγματικότητα, είναι η λεγόμενη ρήτρα αναθεώρησης, δηλαδή η επανεξέταση των πραγμάτων στην βάση των δεδομένων και όπως όλα αυτά τα χρόνια μέσα στη διαδρομή των ετών έχουν αναδειχθεί και προκύπτει.

Κατά τούτο, είναι βάσιμος ο ισχυρισμός ότι η ρύθμιση που έφερε η Κυβέρνηση για τις συγκεκριμένες τρεις κοινότητες είναι μία ρύθμιση αποσπασματική και δεν απαντά στο συνολικό ζήτημα το οποίο εμείς ονομάσαμε επιγραμματικά -αλλά νομίζω περιεκτικά- «ρήτρα αναθεώρησης».

Επαναλαμβάνω: Το να ειπωθούν ξανά τα ζητήματα που έχουν προκύψει και να μελετηθούν, να εξεταστούν και να αξιολογηθούν τα οικονομικά, κοινωνικά και διοικητικά στοιχεία, αυτό είναι αναγκαίο όχι για να αποδομήσουμε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», κύριε Υπουργέ, αλλά προκειμένου να ενισχύσουμε ακριβώς αυτήν την παραδοχή, ότι η χώρα μας χρειάζεται τα κατά το δυνατόν μεγαλύτερα αυτοδιοικητικά ολοκληρώματα. Αυτή είναι η θέση μας και οφείλω να την αναφέρω στην Αίθουσα αυτή, προκειμένου να αρθούν ηβελημένες, θα έλεγα, παρερμηνείες των όσων υποστηρίζουμε.

Κύριε Πρόεδρε, έχω ολοκληρώσει, αλλά για την τροπολογία για την καύση των νεκρών, θα συζητήσουμε αυτοτελώς ή μπορεί να πω δύο λόγια για να μην επανέλθω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι η μόνη τροπολογία που θα συζητηθεί αυτοτελώς, μετά από την ολοκλήρωση της συζήτησης αυτής.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Μου επιτρέπετε τότε, για τη διευθέτηση του προσωπικού μου χρόνου, να πω δύο λόγια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αν σας πιέζουν οι υποχρεώσεις σας και θέλετε να αποχωρήσετε, ορίστε, έχετε το λόγο επί της τροπολογίας αυτής.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι εξ εκείνων που υπογράφουν τη συγκεκριμένη τροπολογία. Δεν θα υπερασπιστώ το αυτονόητο, ότι δηλαδή εκείνοι που τους το επιτρέπουν οι θρησκευτικές τους πεποιθήσεις να μπορούν να διαθέσουν το νεκρό τους σώμα με τον τρόπο της καύσης.

Θα έλεγα, όμως, ότι είναι ένα δειλό βήμα, σημαντικό όμως. Θα έπρεπε να δίδεται η δυνατότητα ο καθένας εν ζωή να εκφράζει τη βούλησή του, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών του πεποιθήσεων, για το πώς θέλει να διατίθεται το νεκρό του σώμα, όταν δηλαδή θα έχει εξέλθει από αυτήν τη ζωή. Όμως, οφείλω να αναγνωρίσω ότι αναζητήθηκε ο κοινός πολιτικός τόπος και εξευρέθη μ' αυτήν τη ρύθμιση, η οποία βεβαίως είναι προς τη θετική κατεύθυνση, αλλά είναι μια ρύθμιση δειλή. Είναι μια ρύθμιση άτολμη.

Μ' αυτές τις σκέψεις και μ' αυτές τις επισημάνσεις, δηλώνω ότι ψηφίζω τη συγκεκριμένη τροπολογία και θέλω να πιστεύω ότι, κάτω από ωριμότερες συνθήκες, θα πρέπει η Βουλή να προχωρήσει στη συνολικότερη ρύθμιση, αυτήν την οποία προείπα, δηλαδή η καύση του νεκρού σώματος να αποτελεί δικαίωμα το οποίο θα δηλώνεται εν ζωή από τον οποιονδήποτε πολίτη-κάτοικο αυτής της χώρας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κουβέλη.

Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει άλλος ομιλητής για την ενότητα των άρθρων και τις τροπολογίες.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, σκέφτομαι ότι ένα νομοσχέδιο, του οποίου τα αποτελέσματα, ευεργετικά για τον τόπο, ευεργετικά για την κοινωνία, θα τα δούμε αργότερα, έμεινε στην άκρη κατά το μεγαλύτερο μέρος του, εν όψει της συζήτησης μιας τροπολογίας, που και αυτή έχει τη σημασία της.

Όμως εμένα θα μου επιτρέψετε, επίσης, να μείνω λίγο περισσότερο στα άρθρα που συζητάμε. Γιατί αυτά τα άρθρα δείχνουν ποια είναι η πολιτική της Κυβέρνησης για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, πόσο είχε αδικηθεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο παρελθόν, πόσο σήμερα σκύβουμε πάνω στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και πόσο εκείνα τα οποία μένουν γενικότερα για τον τόπο είναι αυτά που θεσμοθετούμε, ώστε να μπορέσουν να αποδώσουν. Και όχι εκείνα που, ενδεχομένως, η επικαιρότητα απλώς καλεί να δούμε.

Χρέος των κυβερνήσεων είναι να βλέπουν μπροστά, να θεσμοθετούν αυτά που είναι χρήσιμα για τον τόπο και το μέλλον του τόπου και να μένουν περισσότερο σ' αυτά, γιατί με βάση αυτά θα κριθούν. Με απλές λέξεις, ας μείνουμε για λίγο περισσότερο σε πράγματα, που αφορούν γενικότερα τον τόπο και το λαό μας.

Εδώ θα ήθελα να μείνω στο γεγονός ότι οι ρυθμίσεις που φέρνουμε για την Τοπική Αυτοδιοίκηση μέσα απ' αυτές τις διατάξεις, κλείνουν τρύπες ετών, πριν φθάσουμε στον Κώδικα, ο οποίος βάζει ένα σταθερό πλαίσιο για το μέλλον. Γιατί, μην αυταπατώμεθα, κύριοι συνάδελφοι και μη μας συνεπαίρνουν πολλές φορές οι προπαγανδιστικές κραυγές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που κυβέρνησε πολλά χρόνια και είχε πολλούς συμμάχους στην παραπληροφόρηση όσο κυβερνούσε, ώστε να δείχνει ότι έκανε σημαντικά πράγματα, ενώ στην πραγματικότητα δεν έκανε απολύτως τίποτα.

Την αλήθεια την ξέρετε. Την αλήθεια την ξέρει και η Αντιπολίτευση, η ελάσσων Αντιπολίτευση της Αριστεράς. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβέρνησε είκοσι χρόνια τον τόπο, μίλησε για την Τοπική Αυτοδιοίκηση ως κύτταρο δημοκρατίας, αλλά καμία σημαντική τομή δεν έκανε. Έφερε νομοσχέδια, τα οποία πολυδιαφήμιζε. Ίδρυσε θεσμούς, τους εγκατέλειψε και οι θεσμοί αυτοί κατέρρευσαν.

Χρέος μας ήταν να κοιτάξουμε τη δομή που πρέπει να έχει το κράτος στο μέλλον, τη δομή που πρέπει να έχει η περιφέρεια, τη δομή που πρέπει να έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αλλά χρέος μας ήταν επίσης να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα το συντομότερο δυνατόν.

Δεν θα πάψω να λέω ότι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' βαθμού η κατάσταση ήταν εκρηκτική. Τα οικονομικά ήταν σε δεινή κατάσταση. Οι υπεξαίρεσεις, με την πολιτική του όρου έννοια, των πόρων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είχαν ξεπεράσει το 1.200.000.000 ευρώ περίπου. Έχουμε βρει τον ακριβή αριθμό με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και τον έχουμε συμφωνήσει.

Άκουγα τους συναδέλφους να λένε: «Μα, δεν τα επιστρέψατε ακόμα;». Ξέχασαν ότι 135.000.000 ευρώ δόθηκαν το 2004 και 135.000.000 ευρώ το 2005 εις επιστροφήν αυτών και έχουμε συμφωνήσει για το τι θα γίνεται στο μέλλον.

Όμως, να ακούω τώρα από τους ανθρώπους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που μετείχαν σ' αυτήν την υπό πολιτικούς όρους –το τονίζω– υπεξαίρεση, να σου λένε σήμερα «Γιατί δεν τα έχεις δώσει;» και να ξεχνάνε τι έκαναν τόσα χρόνια, αυτό είναι προπαγάνδα! Και αυτό δείχνει πόσο πρέπει να αγωνιστούμε, ως παράταξη, για να αναδείξουμε αυτό που γίνεται. Όχι γιατί θέλουμε να διαφημίσουμε το έργο μας, αλλά για να ξέρει ο ελληνικός λαός τι κάνουμε.

Αντί γι' αυτό που έκαναν, εμείς πρώτα-πρώτα δίνουμε κατά κεραία τους πόρους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δίνουμε περισσότερους, γιατί πήραμε στην πλάτη του κράτους τον Α' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κάμποσα πράγματα, τα οποία αφορούν τις λεγόμενες «μεταφερόμενες αρμοδιότητες». Τα πληρώνει κατά τη μετατροπή των σχετικών συμβάσεων, όπως ξέρετε, ο κρατικός προϋπολογισμός.

Επιπλέον, φτιάξαμε –και θέλω να ευχαριστήσω δημόσια τον κ. Νάκο για την όλη προσπάθεια που έχει κάνει στον τομέα αυτό– το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», το οποίο –το τονίζω και θα το τονίζω μονότονα– σε πέντε χρόνια δίνει 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ συν τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Όταν τον περίφημο πρόγραμμα «ΕΠΤΑ» για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» για επτά χρόνια έδωσε –όπως έδωσε και αν έδωσε– 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή τα μισά!

Σ' αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία, υπερδιπλασιάζουμε τους πόρους του Α' βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αυτή είναι μία αλήθεια, που κανείς δεν μπορεί να την κρύψει.

Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Λένε ότι «την ίδρυσαν». Βεβαίως. Πού την κατέληξαν όμως; Θα τους θυμίσω το εξής: Εκλιπαρούσε, να ή όχι, η κ. Γεννηματά τον Ιούλιο του 2003 για έναν πόρο που τον υποσχέθηκε ο κ. Σημίτης την τελευταία στιγμή προεκλογικά και δεν τον έδωσε ποτέ;

Και εμείς, σ' αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία, ήρθαμε και από 109.000.000 ευρώ που ήταν οι καθαροί πόροι της Νομαρ-

χιακής Αυτοδιοίκησης το 2004 στον προϋπολογισμό επί κυβέρνησης Σημίτη, κάναμε τους πόρους αυτούς περίπου 218.000.000 ευρώ την πρώτη χρονιά, το 2005 και φέτος ξεπερνούν τα 330.000.000 ευρώ. Δηλαδή υπήρξε τριπλασιασμός των πόρων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Ετοιμάζουμε μάλιστα και τον Κώδικα μέσα στην άνοιξη, καθώς δεν αξιώθηκαν έναν κώδικα να κάνουν για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δέκα ολόκληρα χρόνια! Και όλες αυτές οι διατάξεις που φέρνουμε, κλείνουν τρύπες χρόνων, για να υπάρξει Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αυτά πρέπει να τα γνωρίζουμε. Πρέπει να τα πούμε, όχι για τίποτε άλλο –σας είπα ότι δεν πρόκειται για διαφήμιση– αλλά γιατί πρέπει την αλήθεια να την ξέρουν οι τοπικές κοινωνίες, να την ξέρει ο ελληνικός λαός, να ξέρει πώς σκύψαμε πάνω σ' αυτό το πρόβλημα, να ξέρει όταν μας ρωτά «Μα, τι κάνατε από τις προεκλογικές σας δεσμεύσεις;». Τις εκπληρώνουμε στο ακέραιο.

Και το ωραίο είναι ότι από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μας ζητούν να διορθώσουμε ταχύτερα τα λάθη, που εκείνοι έκαναν!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ δύο-τρία λεπτά ακόμα.

Και δεν είχαν ούτε ένα «συγγνώμη» να πουν, γιατί οδήγησαν την Τοπική Αυτοδιοίκηση σε κατάρρευση.

Για τη ρύθμιση για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, την οποία υπαινίχθη ο κ. Κουβέλης σε ό,τι αφορά ένα ζήτημα με το Ελεγκτικό Συνέδριο, θα έλεγα ότι η ρύθμιση ήρθε, επειδή η ερμηνεία που έκανε στην αρχική διάταξη το Ελεγκτικό Συνέδριο, ήταν κάπως διαφορετική και δεν μπορούσε να εφαρμοσθεί η διάταξη. Απλώς και μόνο αυτό γίνεται. Δεν προσθέτουμε κάτι άλλο ούτε φυσικά νομιμοποιούμε δαπάνες, οι οποίες είναι παράτυπες στην ουσία. Υπάρχουν κάποιες οριακές περιπτώσεις, το τονίζω. Μάλιστα, μία απ' αυτές την είχε επισημάνει και ο κ. Αλαβάνος, όταν μιλούσε εδώ σχετικά με τις δαπάνες που κάνουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ακόμα και όταν καλούν κάποιο πρόσωπο, για να μπορέσουν να το φιλοξενηθούν. Ο κ. Αλαβάνος ανέφερε την προσωπική του περίπτωση, καθώς δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν οι δαπάνες αυτές. Τέτοιες περιπτώσεις –ασήμαντες τονίζω μεν, από πλευράς νομιμότητας, αλλά πολύ ουσιαστικές για τους καταλογισμούς που μπορεί να σημαίνουν για τους τοπικούς άρχοντες– ερχόμαστε να ρυθμίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Επίσης, θα ήθελα να πω εδώ –μου δίνεται η ευκαιρία, αν και βγήκε η σχετική ανακοίνωση– ότι δώσαμε νέα παράταση, μέχρι τις 30 Απριλίου, για το θέμα της νομιμοποίησης των μεταναστών. Φέραμε ένα νόμο πρωτόγνωρο για τη μετανάστευση και τη μεταναστευτική πολιτική. Πήραμε την πρωτοβουλία της νομιμοποίησης των παράνομων μεταναστών, που χρόνια ήταν στην Ελλάδα και πολλοί απ' αυτούς ήταν αντικείμενο εκμετάλλευσής. Κάτι που δεν συγχωρεί ούτε η Δημοκρατία μας ούτε ο πολιτισμός μας.

Είχα πει, όταν έφερα το νόμο, ότι εμείς δογματικοί δεν είμαστε. Είναι μια πρωτόγνωρη διαδικασία και ό,τι παράταση και αν χρειαστεί, θα τη δώσουμε. Γιατί στόχος μας δεν είναι να μείνουμε στείρα πάνω σε μια συγκεκριμένη διάταξη, αλλά να μπορέσουμε να κάνουμε την Ελλάδα, τη χώρα εκείνη της μετανάστευσης, η οποία ταιριάζει με τα χαρακτηριστικά της, τη δημοκρατία της, τη φιλοξενία, τη χώρα εκείνη που τους δέχεται όλους, που τους εντάσσει στο κοινωνικό σύνολο υπό όρους δημοκρατίας και δικαιοσύνης. Και αυτό ακριβώς κάναμε μ' αυτήν την παράταση την οποία δώσαμε.

Έρχομαι και στο θέμα το οποίο αφορά την τροπολογία, για την οποία τόσα ακούστηκαν στην Αίθουσα αυτή και η οποία οδήγησε στην αποχώρηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Γιατί, βεβαίως, η αποχώρηση αυτή δεν ήταν πολιτική πράξη. Ήταν έκφραση πολιτικής αμηχανίας, ήταν φυγή. Έγινε ακριβώς, γιατί για μια ακόμα φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί να αντέξει την ανάληψη των ευθυνών του.

Και αυτό συνεχίστηκε σήμερα. Γιατί απ' ό,τι μαθαίνω, στην περιοδεία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην Κρήτη, πάλι συνέχισε ο κ. Παπανδρέου να μην απαντά σ' ένα καίριο θέμα, στο θέμα του τι είχε πει στις 21 Οκτωβρίου του 2004 στο Συνέδριο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. στην Κρήτη και τι κάνει τώρα. Τότε με καλούσε να λύσω το πρόβλημα του Βραχασίου σε συνεννόηση με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.. Ο κ. Κουκουλόπουλος μου έλεγε: «Με ευθεία νομοθετική ρύθμιση, όχι με τον Κώδικα». Αυτό κάνω, αλλά ο κ. Παπανδρέου σφυρίζει αδιάφορα και οι Βουλευτές του είναι απόντες. Τώρα, γιατί είναι απόντες; Αυτό το καταλαβαίνετε όλοι.

Επίσης, καταλαβαίνετε όλοι ποια είναι η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν το ίδιο με ερωτήσεις, τις οποίες ανέφερα προηγουμένως, μου ζητούσε να προβώ στη ρύθμιση αυτή αμέσως ή εμμέσως. Δικό του ζήτημα είναι. Αυτού του είδους οι τακτικές κρίνονται από τον ελληνικό λαό. Εδώ, όμως, εν όψει των όσων ακούστηκαν από τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης, θέλω να τονίσω ορισμένα πράγματα, τα οποία θέλω να γίνουν σαφή.

Το 1998, αμέσως μετά τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» -που ξέρουμε πώς διαμορφώθηκε και ξέρουμε ότι σε πάμπολλες περιπτώσεις δεν ήταν προϊόν ούτε συναίνεσης ούτε βεβαίως ενός ορθολογικού σχεδιασμού, αλλά ήταν προϊόν τακτοποίησης προσωπικών ρουσφετιών- είχαμε πει ότι εφόσον κερδίσουμε τις εκλογές του 2000, θα διαμορφώσουμε εκ νέου τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» μέσα από τοπικά δημοψηφίσματα.

Αυτό τι σήμαινε; Σήμαινε ότι «Ναι, θέλουμε και εμείς μεγαλύτερες οντότητες», γιατί αυτό απαιτείται από τις ανάγκες των καιρών. Στην πορεία που έχουμε ως χώρα στο διεθνή χώρο, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν μπορεί να υπάρξουν μικροί οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Γιατί δεν θα μπορέσουν να επιβιώσουν ούτε εκείνοι, ούτε η χώρα. «Ναι, θέλουμε μεγαλύτερους», είχαμε πει τότε, «αλλά μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες».

Χάθηκαν οι εκλογές του 2000, όπως χάθηκαν. Έκτοτε, το θυμάστε όλοι, δεν ξαναθέσαμε θέμα αντίστοιχο μ' εκείνο που είχε τεθεί προ του 1998. Και ο λόγος ήταν απλός. Όταν έχει εφαρμοστεί για τόσα χρόνια, μέχρι το 2004 -τουλάχιστον για έξι χρόνια- ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», ανεξάρτητα από τις ενστάσεις που έχει κανείς, όταν πλέον έχουν πορευθεί οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού και μέσα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και έχουν δημιουργηθεί καταστάσεις, πολλές από τις οποίες ανέφερε ο κ. Νάκος, θα ήταν ανέφικτο να το πει κανείς καταστροφικό για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καταστροφικό και για τη χώρα.

Κανείς δεν λησμονεί πώς λειτουργήσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»! Αλλά είναι μια αλήθεια ότι, όταν περάσουν τόσα χρόνια και παγιωθούν καταστάσεις, τότε από εκεί και πέρα δεν είναι δυνατόν να θέσεις εξ υπαρχής τα πράγματα, παρά μόνο μέσα πλέον από τη γενικότερη πολιτική, την οποία θα κάνεις για το διοικητικό χάρτη της χώρας.

Ο Πρωθυπουργός τι είπε; Πριν από τις εκλογές, στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης -το τονίζω, γιατί ετέθη το σχετικό ερώτημα- μίλησε για τις οριακές εκείνες περιπτώσεις που πρέπει να δούμε. Και πρόσφατα φέτος, όταν είχε την ΚΕΔΚΕ και την ΕΝΑΕ στο Μέγαρο Μαξίμου και συζήτησαν, λίγο πριν πάλι από την Έκθεση Θεσσαλονίκης, είπε ότι μετά τον Κώδικα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που θα ψηφίσουμε σε λίγο, ξεκινάμε το διάλογο για το νέο διοικητικό χάρτη της χώρας. Για το τι θα κάνουμε τις περιφέρειες, για το τι θα κάνουμε με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, για το μέλλον του Τόπου. Αυτό είπε και ακόμα είπε ότι ο διάλογος αυτός θα είναι δημόσιος, θα είναι με όλους τους φορείς, τα κόμματα, την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., την Ε.Ν.Α.Ε.. Και βεβαίως, η όποια πρόταση της Κυβέρνησης θα τεθεί υπό την κρίση του ελληνικού λαού στις επόμενες εκλογές. Γιατί εμείς συνηθίσαμε αυτό που λέμε να το θέτουμε υπό την κρίση του ελληνικού λαού. Αυτό κάναμε πάντοτε.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» δεν τον ανέφερε ούτε το 1993 ούτε το 1996 στις εκλογές. Εν κρυπτώ και παραβύστω τον έφερε. Εμείς θα κάνουμε το διάλογο, θα πάμε στις εκλογές και θα πούμε στον ελληνικό λαό: «Αυτά σχεδιάζουμε να κάνουμε για το μέλλον». Και εφόσον τα εγκρίνει, θα τα κάνουμε πράξη.

Γιατί, βεβαίως, ξέρετε πολύ καλά, εν όψει Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, τι προοπτικές δημιουργούνται για τη χώρα και πως πρέπει να πορευθούμε. Ό,τι κάνουμε, θα γίνει με όρους δικαιοσύνης, διαφάνειας και διαλόγου. Αυτό είπα προηγουμένως. Και το λέω αυτό το πράγμα, διότι κάποιοι συνάδελφοι, ίσως επειδή δεν ήταν στην Αίθουσα -καλόπιστα θέλω να πιστεύω- έβαλαν στο στόμα μου πράγματα, τα οποία εγώ δεν είπα.

Τις τρεις περιπτώσεις που φέραμε, τώρα τις φέραμε, διότι αυτές ήταν περιπτώσεις κλειστών κοινοτήτων, οι οποίες δεν λειτούργησαν και είχαν συγκεκριμένα προβλήματα. Μη φανταστείτε -και το λέω για πολλοστή φορά- ότι επιβραβεύουμε ακραίες καταστάσεις που δημιουργήθηκαν. Είμαστε εναντίον αυτών των καταστάσεων, ουδέποτε τις επικροτήσαμε στο παρελθόν, ουδέποτε πρόκειται να τις επικροτήσουμε στο μέλλον. Όμως, αυτές δημιουργήθηκαν, όπως τόνισα και στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και στον Πρόεδρο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.. Θα κλείσουμε τα μάτια μπροστά στο γεγονός ότι έχουμε πρόβλημα σ' αυτές τις τρεις περιπτώσεις; Δεν μπορείς να κλείσεις τα μάτια, αν θέλεις να είσαι δίκαιος με τον εαυτό σου. Εν πάση περιπτώσει, μέχρις ότου οδηγηθούμε μελλοντικά στο νέο διοικητικό χάρτη, πρέπει αυτοδιοικητικά να λειτουργήσουν και εκείνοι που δεν λειτούργησαν. Στο πλαίσιο αυτού του γενικότερου διαλόγου μιλάμε, από εκεί και πέρα, γενικά για την πορεία της χώρας.

Σε καμία, όμως, περίπτωση δεν είπα -και παρακαλώ πολύ να το συνειδητοποιήσουμε αυτό, για να μην έρχεται κάποιος μετά να επικαλείται πράγματα τα οποία δεν ελέγχθησαν- ότι ανοίγουμε διάλογο για τροποποίηση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και σε άλλες περιπτώσεις. Θα μου πείτε: Εάν μέχρι να διαμορφώσουμε το νέο διοικητικό χάρτη σε συνεργασία με τα κόμματα, με όλους, προκύψουν στην πορεία του χρόνου κάποιες οριακές περιπτώσεις, τι μπορεί να γίνει σ' αυτήν την περίπτωση; Επαναλαμβάνω ότι δεν μιλάμε σε καμία περίπτωση για γενικευμένο διάλογο που τον ανοίγουμε πάλι για θέματα τέτοιων εκκρεμοτήτων.

Σας λέω ένα παράδειγμα για το τι μπορεί να προκύψει στην πορεία και μέχρις ότου διαμορφωθεί ο νέος διοικητικός χάρτης. Έχουμε μία περίπτωση κατά την οποία ο ίδιος δήμος, ο οποίος έχει περιλάβει, λόγω «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», κάποιους άλλους δήμους, έρχεται και λέει «δεν μπορώ να λειτουργήσω και προτείνω να γίνει κάτι άλλο». Σε αυτό μπορεί να συμφωνεί όχι μόνο ο δήμος, αλλά και η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων, και όλες οι πολιτικές δυνάμεις που εκφράζονται, φυσικά, με τους Βουλευτές τους από όλες τις πλευρές. Τι θα κάνει η Κυβέρνηση; Θα σφυρίζει αδιάφορα; Θα έχεις μία δυσλειτουργία, την οποία ομολογούν ο οικείος δήμος, η Τ.Ε.Δ.Κ. και όλοι οι Βουλευτές; Σε αυτήν την περίπτωση μεμονωμένα -το τονίζω, διότι υπόθεση εργασίας κάνω αυτήν τη στιγμή- βεβαίως πρέπει να δει κανείς κάτι συγκεκριμένο. Όμως, μόνο υπ' αυτήν την έννοια, διότι δεν ανοίγει -και το τονίζω- το θέμα της συζήτησης για θέματα «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» μετά από την παγίωση των καταστάσεων, εκτός από αυτές τις τρεις περιπτώσεις που φέραμε. Γι' αυτό και δεν μπορώ να κάνω δεκτή καμία απολύτως τροπολογία και καμία από τις εισηγήσεις, οι οποίες μου έγιναν.

Άρα, λοιπόν, προτείνω την ψήφιση αυτής της τροπολογίας. Δεν ανοίγουμε άλλο θέμα και άλλη συζήτηση. Δεν δέχομαι καμία από τις τροπολογίες που υπάρχουν. Πάμε σε διάλογο για το μέλλον του διοικητικού χάρτη της Χώρας που θα τον δώσουμε στον Ελληνικό Λαό, για να τον εγκρίνει. Και θα αποφασίσει ο ίδιος ο λαός ποιος είναι εκείνος που θα κυβερνήσει τη χώρα στο μέλλον. Μόνον αν οριακά προκύψουν θέματα -όχι σε επίπεδο γενικευμένης συζήτησης- και εφόσον υπάρχουν προτάσεις πολύ συγκεκριμένες στο μέλλον, χωρίς να υπάρχει γενίκευση και χωρίς να δημιουργούνται διχόνομες σε τοπικές κοινωνίες, μπορούμε να τα δούμε. Επειδή μέσα απ' όλη αυτήν τη διαδικασία της πλήρους συναίνεσης δημιουργείται κάτι το οποίο δείχνει ότι υπάρχει δυσλειτουργία, τότε μπορούμε να συζητήσουμε. Αυτό και μόνο. Οτιδήποτε άλλο θα παρακαλούσα πολύ να μην τεθεί στα χείλη ούτε της Κυβέρνησης ούτε εμού ως Υπουργού ούτε του κ. Νάκου ως Υφυπουργού.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, κλείνω τη σημερινή συζήτηση

και σας ευχαριστώ. Γιατί από το γόνιμο διάλογο, όπως έχω πει πάντοτε, όλοι βγαίνουμε μέσα από αυτόν το χώρο, έχοντας κάνει κάτι καλύτερο. Ίσως κάποιοι να πουν ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας είχαν διαφορετικές απόψεις. Θα το πουν εκείνοι, οι οποίοι ίσως αγνοούν ότι ο χώρος του Κοινοβουλίου είναι χώρος ελευθερίας. Χώρος ο οποίος επιτρέπει στον καθένα να έχει την άποψή του και ιδίως στο Βουλευτή, ο οποίος έχει αυτήν την ελευθερία κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, ξέρω ότι μακρηγόρησα και τελειώνω αμέσως.

Σε άλλες περιπτώσεις, όταν είχαμε διαφωνίες, όλα αυτά συγκαλύπτονταν. Θα επιχειρήσουν να μιλήσουν για διαφωνίες μέσα στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας, όταν αυτό που έκαναν οι συνάδελφοι είναι να πουν την άποψή τους για θέματα που αφορούν την ελληνική κοινωνία.

Αλίμονο αν οι συζητήσεις στη Βουλή ήταν συζητήσεις οι οποίες στρατεύονταν πίσω από μια συγκεκριμένη άποψη. Μόνο όταν τίθεται θέμα κομματικής πειθαρχίας μπορείτε να το πεις αυτό. Όχι σε άλλες περιπτώσεις. Εμείς, ως παράταξη, έχουμε μια παράδοση στην ελευθερία. Με τη μόνη διαφορά ότι σε άλλους όταν υπάρχουν διαφωνίες ονομάζονται «τάσεις». Σε μας, όταν ενδεχομένως υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, θεωρείται ότι υπάρχουν «ανταρσίες». Αφήνουμε στον καθένα να βάλει ό,τι ταμπέλες θέλει. Εμείς ξέρουμε ότι στην παράταξή μας μάθαμε να λειτουργούμε δημοκρατικά και συλλογικά. Μάθαμε όμως πρωτίστως να βάζουμε πάνω απ' όλα το δημόσιο συμφέρον το οποίο ταχθήκαμε να υπηρετούμε. Και το κάνουμε όσο μας εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επειδή εγώ ως Προεδρεύων δεν έχω τη δυνατότητα να είμαι στα βουλευτικά έδρανα και να δευτερολογώ και επειδή σε μία τροπολογία που κατέθεσα επικαλέσθηκα και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας το 2004 και επειδή κατά την πρωτολογία μου επικαλέσθηκα στοιχεία του προγράμματος του 2004, θα παρακαλέσω να δεχθείτε, γιατί έτσι είναι, ότι και στο πρόγραμμα του 2004 αναφέρεται ρητώς η λέξη «τοπικά δημοψηφίσματα».

Ο κ. Τζίμας έχει το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Επειδή ο κύριος Υπουργός έκανε μία σοβαρότατη και υπεύθυνη δήλωση που έχει να κάνει και με το μακροπρόθεσμο σχεδιασμό της χώρας όσον αφορά τη διοικητική διαίρεση αλλά όσον αφορά και την αντιμετώπιση οριακών περιπτώσεων του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να μας διευκρινίσετε αν η εξέταση αυτών των οριακών περιπτώσεων με τους όρους και τις προδιαγραφές που βάλατε, δηλαδή συμφωνία δήμου, Τ.Ε.Δ.Κ. και πολιτικών παραγόντων κάθε νομού, θα δώσει το δικαίωμα στην εξέταση αυτών των οριακών περιπτώσεων να πάμε σε δημοτικές εκλογές με τα νέα σχήματα, με τις νέες κοινότητες, για να μη δημιουργούνται εσφαλμένες εντυπώσεις στο χώρο έξω από το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Δαϊλάκης έχει το λόγο κατά παρέκκλιση και με τη συμφωνία του Σώματος γιατί δεν είχε πρωτολογήσει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, με γενναιότητα φέρατε μια τροπολογία που επικράτησε του νομοσχεδίου. Είναι, δηλαδή, ένας καλός μπουσουλός αν θέλετε να περνάτε δύσκολα θέματα να βρίσκετε μια δυνατή ανάλογη τροπολογία.

Δέχομαι εγώ να περάσει αυτή η τροπολογία για τις τρεις κοινότητες, γιατί σ' αυτές δεν μπορούσε ούτε να γεννηθεί κανείς ούτε να βαπτισθεί ούτε να παντρευτεί, αλλά, ούτε και να πεθάνει γιατί δεν μπορούσε να πάρει πιστοποιητικά σε όλες αυτές τις διαδικασίες.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το σύστημα εντός, εκτός και επί τα αυτά μας απέδειξε σήμερα ότι ζει στον κόσμο των γκάλοπς. Έφυγε περήφανα ότι πέτυχε σε μια αποστολή που θύμιζε τους εγκληματίες που γυρίζουν στον τόπο του εγκλήματος.

Το έγκλημα ξεκίνησε από παλιά. Ήρθε εδώ ο κόσμος απ' όλη την Ελλάδα, παρακολουθεί με αγωνία και η δική μου αγωνία

είναι γι' αυτούς τους ανθρώπους που είναι εκεί πάνω, που θέλουν να κρατήσουν την Ελλάδα με το δικό της χρώμα. Συμφωνώ ότι είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά είμαστε και Ελλάδα και την Ελλάδα αυτή πρέπει να δούμε, κύριε Υπουργέ.

Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω γιατί μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα οι λέξεις που γράφονται στα Πρακτικά μένουν και είναι μετέπειτα επιχειρήματα, τι εννοούμε οριακές περιπτώσεις. Οριακές περιπτώσεις για μένα είναι εκεί που το δικό στη ζυγαριά πέφτει κάτω. Δεν μπορεί πρώην δήμοι να καταργούνται. Γιατί τους κατήργησε; Υπήρχε τακτική. Το σύστημα «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» ήταν καταγραφή ισχυρών στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πρέπει να το καταλάβετε αυτό.

Εμείς θα κάνουμε διάλογο ενώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλούσε μόνο του. Έβγαζε αποφάσεις και τέρμα. Δεκτός ο διάλογος γιατί είναι μια δημοκρατική διαδικασία, αλλά υπάρχει και η δημοκρατική αδικία. Αυτή η αδικία θα πρέπει να αποκατασταθεί.

Και εδώ πέρα όλοι οι συνάδελφοι τι λένε; Ότι στον τόπο μας ξέρουμε καλύτερα από τον καθένα το πρόβλημα. Και το πρόβλημα σας το έβαλα στην ομιλία μου που έκανα πριν, ότι δεν μπορεί να σφαγιάζεται για τρίτη φορά το Δοξάτο με θυσία που είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη. Ένα αυτό. Επίσης, δεν μπορεί να έχουμε χιονοδρομικά κέντρα που να μην μπορούν να αυτοεξυπηρετούνται. Έχουμε επτά χιονοδρομικά κέντρα στην Ελλάδα που πρέπει να αυτοεξυπηρετούνται.

Κλείνω και λέγω ότι πρέπει να το δείτε σύντομα όσο είναι ζεστό το θέμα, να το κλείσουμε. Το «οριακό» πρέπει να ξεκαθαριστεί. Η ιστορία να μη χάνεται από αυτήν τη χώρα, γιατί αυτές είναι οι επιπτώσεις που πληρώνουμε, γιατί φοβόμαστε να πούμε την ιστορία μας και χάνουμε τις ονομασίες παντού. Την ιστορία πρέπει να την έχουμε πάνω απ' όλα και πιστεύω ότι πάνω σ' αυτό -επειδή ξέρω ότι σκέφτεστε γενναία, φέρνετε χωρίς πολιτικό κόστος τροπολογίες και νομοθετήματα, όλο το Υπουργείο σας δουλεύει σ' αυτήν την κατεύθυνση- πρέπει να ενσκήψετε και να φέρετε δίκαιες περιπτώσεις έτσι ώστε και αυτοί οι άνθρωποι που είναι πάνω στα θεωρεία να επιστρέψουν περήφανοι στους τόπους τους. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαραντά τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Β' Γυμνάσιο Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές. (Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τσιόγκας, για να δευτερολογήσει για δύο λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αρχίσω από το σημείο που τελείωσε ο προηγούμενος συνάδελφος. Επιμένανε όλοι οι ομιλητές του Κ.Κ.Ε. για το πολύ σοβαρό θέμα της περιφερειακής τροπολογίας αναφορικά με την αυτονομία των τριών κοινοτήτων. Έξω υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι περιμένουν. Υπάρχουν και εδώ μέσα αντιπροσωπείες, αλλά υπάρχουν και άνθρωποι στα χωριά τους που περιμένουν.

Εμείς θέλουμε, όσοι επιθυμούν την αυτονομία, να προχωρήσουν. Επειδή αποκλείσατε κάθε περίπτωση, θέλουμε να σας ξαναθέσουμε το ζήτημα αυτό, να δει η Κυβέρνηση το ζήτημα και να επανέλθει το θέμα στη Βουλή ότι όσες κοινότητες επιθυμούν την αυτονομία τους να προχωρήσουν. «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» με το ζόρι, δήμοι με το ζόρι, συνενώσεις με το ζόρι, εμείς πιστεύουμε ότι δεν μπορούν να προχωρήσουν. Δεν μπορούν να περπατήσουν στη ζωή. Τα εξηγήσαμε όλα με επιχειρήματα. Νομίζουμε ότι αυτό το θέμα δεν πρέπει να κλείσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας είπα ότι οι κυβερνήσεις είναι για να παίρνουν τις ευθύνες τους. Και σ' αυτό διαφέρουμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και γι' αυτό μας έφερε εδώ ο ελληνικός λαός. Και αλίμονο αν δεν

δικαιώσουμε αυτήν την προσδοκία.

Ξεκαθαρίζω, λοιπόν, τα πράγματα για να μην υπάρχουν παρερμηνείες. Σεβαστή η άποψη του Κ.Κ.Ε., αλλά δε τη συμμεριζόμαστε. Δεν ανοίγει θέμα «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» εκ νέου, γιατί δεν μπορεί να γίνει. Είναι ανέφικτο, ανεξάρτητα από τις παρενέργειες που δημιουργήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια. Αν το 2000 είχαμε τη δυνατότητα, θα το είχαμε κάνει. Δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Μιλάμε για οριακές περιπτώσεις. Τρεις απ' αυτές τις φέραμε για συγκεκριμένους λόγους. Και δεν επικροτούμε –το τονίζω– οποιεσδήποτε ακραίες συμπεριφορές έγιναν στο παρελθόν. Είναι δεδομένες καταστάσεις που είναι σαν να κλείνεις τα μάτια απέναντι σε μια πραγματικότητα. Να μη λειτουργούν αυτοδιοικητικά τρεις χώροι και να έρχεσαι να λες μετά από έξι και πλέον χρόνια ότι «όλα αυτά τα αγνοώ». Ε, δεν τα αγνοούμε. Ούτε επικροτούμε τις συμπεριφορές που έγιναν. Δεν μπορούμε, όμως, να αγνοούμε μια πραγματικότητα.

Και πάμε σε νέο διοικητικό χάρτη. Δεν ανοίγουμε άλλο θέμα «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Δεν ξεκινάμε άλλες συζητήσεις, οι οποίες θα έλεγαν να δούμε με άλλα κριτήρια άλλες συνενώσεις, διαφορετικά πράγματα έως ότου πάμε σ' αυτόν το διάλογο. Το τονίζω για να μην υπάρχει παρεξήγηση.

Αν είπα, μόνο αν –και το λέω υποθετικά και αυτό εξαρτάται από την πορεία του χρόνου και από τις τοπικές κοινωνίες, γιατί μια Κυβέρνηση πρέπει να αφουγκράζεται την κοινωνία, αλλά εξαρτάται πώς την αφουγκράζεται, ποιοί είναι εκείνοι οι οποίοι της δίνουν το έναυσμα να το κάνει, για να μην κάνει πράγματα τα οποία αδικούν κάποιους ή ευνοούν άλλους– παραδείγματος χάριν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση στην πορεία του χρόνου αποδειχθεί μια δυσλειτουργία έντονη και έρχονται και σου λένε όλοι –και δεν είναι γενικευμένη η συζήτηση ούτε ξεκίνημα άλλων πραγμάτων– εάν έρθει και σου πει ο δήμος ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει, σου το αποδεικνύει η Τ.Ε.Δ.Κ.Ν. με ομόφωνη απόφασή της, σου το αποδεικνύει το σύνολο των Βουλευτών του νομού, που σου λένε ότι εδώ δεν μπορεί να λειτουργήσει κάτι –όπως εδώ δεν μπορούσε να λειτουργήσει κάτι και είναι ομολογημένο, διότι δεν είναι εδώ κανείς από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που να μην ομολόγησε ότι στο Βραχάσι, στα Ζωνιανά και στην περίπτωση της Τσαριτσάνης υπάρχει πρόβλημα, το έλεγαν όλοι– αν, λοιπόν, έρθουνε εδώ και σου πουν ότι αυτό πρέπει να γίνει, η Κυβέρνηση θα το ακούσει και είναι υποχρεωμένη να το ακούσει. Εγώ το έφερα σαν παράδειγμα αυτό. Πότε και πώς θα γίνει αυτό εξαρτάται από την πορεία την οποία η ίδια η ζωή θα δώσει και οι φορείς οι οποίοι θα το πουν. Δεν θα πάρω την πρωτοβουλία εγώ ως κυβέρνηση. Η ίδια η κοινωνία, όπως θεσμικά εκφράζεται, θα έρθει να μου το πει και θα το εξετάσουμε. Δεν είναι όμως ούτε γενικευμένο άνοιγμα καμιάς άλλης συζήτησης ούτε πορεία διαφορετική από εκείνη που εξήγησα, όταν έφερα την τροπολογία.

Γ' αυτό και είπα ότι μπορεί να αντιλαμβάνομαι τις ανησυχίες των συναδέλφων, δεν μπορώ όμως να δεχτώ καμία από τις τροπολογίες αυτές ούτε να την εξετάσω στο μέλλον όσο θα είμαι Υπουργός Εσωτερικών ως τροπολογία με τη μορφή με την οποία ήρθε τώρα. Το λέω, για να είμαι ξεκάθαρος σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εμείς ευχόμαστε, να είστε Υπουργός Εσωτερικών και βλέπουμε.

Κηρύσσεται περαιωμένη συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 26 έως 32 και των τροπολογιών του κυρίου Υπουργού και θα γίνει η ψήφισή τους ξεχωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με την παράγραφο 7 της υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογίας;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 27, έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με την παράγραφο 7 της υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογίας.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό, ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με τις παραγράφους 8 και 9 της υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογίας;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με τις παραγράφους 8 και 9 της υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογίας.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με την παράγραφο 6 της υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογίας;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό, ομοφώνως, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό με την παράγραφο 6 της υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογίας.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό, ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό, ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμόν 533/59 τροπολογία του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η υπ' αριθμόν 533/59 τροπολογία έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμόν 560/62 τροπολογία του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η υπ' αριθμόν 560/62 τροπολογία έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ακολουθεί η υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογία του κυρίου Υπουργού.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θέλετε να παρέμβετε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εννοείτε στο άρθρο 16. Στο άρθρο 16 του σχεδίου νόμου προστίθενται ως παράγραφοι το 3, 4, 5 και 6.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι η παράγραφος 5, της τροπολογίας 561/63.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογία του κυρίου Υπουργού ως προς τις πέντε πρώτες παραγράφους, εκ των οποίων οι τέσσερις πρώτες θα αποτελέσουν αυτοτελές άρθρο και η παράγραφος 5 θα ενταχθεί στο ψηφισμένο άρθρο 16;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η υπ' αριθμόν 561/63 τροπολογία του κυρίου Υπουργού ως προς τις πέντε πρώτες παραγράφους, εκ των οποίων οι τέσσερις πρώτες θα αποτελέσουν αυτοτελές άρθρον και η παράγραφος 5 θα ενταχθεί στο άρθρο 16, έγινε δεκτή ομοφώνως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εγώ κατέθεσα μία τροπολογία, η οποία δεν αναφέρεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Μπούρα, δεν

αναφέρεται σε σας η παράγραφος 5, είναι ψηφισμένο το άρθρο. Είναι διαδικαστικό θέμα. Και πρέπει να έχουμε την ομόφωνη γνώμη του Σώματος, για να ενταχθεί σε άρθρο, το οποίο ψηφίστηκε, διαφορετικά θα πάει στη συζήτηση στο σύνολο.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της υπ' αριθμόν 554/60 τροπολογίας, που αφορά στην αποτέφρωση των νεκρών.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα μια διευκρίνιση για το άρθρο 18, επειδή δεν ήμουν εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ψηφίστηκε εχθές, κύριε Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Πώς καταχωρήθηκε; Εμείς το ψηφίσαμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα σας παρακαλέσω να συζητήσετε με τους συνεργάτες, για να μη σταματήσουμε τη συνεδρίαση.

Ο κ. Γεωργιάδης έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη διακομματική τροπολογία, την οποία από ό,τι γνωρίζω, αποδέχεται η Κυβέρνηση, καλύπτεται επιτέλους ένα κενό νόμου το οποίο υπήρχε, ένα κενό νόμου το οποίο παραβίαζε τις υπερσυνταγματικές, εάν μου επιτρέπετε να πω, αρχές ισότητας και της δικαιοσύνης στην Ελλάδα, αντίκειτο σε συγκεκριμένες συνταγματικές επιταγές οι οποίες περιγράφονται στην αιτιολογική έκθεση και εξέθετε τη χώρα, καθώς ήταν ασυμβίβαστο με τις διεθνείς μας δεσμεύσεις, ιδιαίτερα με το διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Καλύπτοντας αυτό το κενό, δημιουργείται επιτέλους το νομικό πλαίσιο που είναι απαραίτητο για την αποτέφρωση των νεκρών, όσων οι θρησκευτικές πεποιθήσεις επιτρέπουν την μετά θάνατον αποτέφρωση. Βέβαια, αυτό είναι το πρώτο βήμα, καθώς χρειάζεται προεδρικό διάταγμα, το οποίο θα καθορίζει τον τρόπο, τους χώρους, τους όρους και τις προϋποθέσεις που θα γίνει αυτό. Παροτρύνω την Κυβέρνηση δε αυτό το προεδρικό διάταγμα να έρθει το συντομότερο δυνατόν. Θα ήθελα εδώ να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι η αποτέφρωση δεν απαγορευόταν, απλά δεν ρυθμιζόταν και γι' αυτό δημιουργήθηκε το κενό νόμου.

Πέραν της νομικής αυτής διάστασης υπάρχει η μεταφυσική και υπαρξιακή διάσταση, καθώς και η πρακτική και λειτουργική διάσταση του θέματος. Η λειτουργική και πρακτική διάσταση του θέματος είναι κάτι το οποίο βιώνει κάθε Έλληνας πολίτης, λόγω της ανεπάρκειας των κοιμητηρίων, της τεράστιας υπεραξίας που δημιουργείται γύρω από τη διάθεση των μνημάτων στα κοιμητήρια, λόγω της ανεπάρκειάς τους, υγειονομικά ζητήματα και βέβαια ζητήματα αισθητικής που δημιουργούνται με τις αναγκαστικές εκταφές μετά από τριετία. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία είναι τραυματικά για τους ανθρώπους οι οποίοι αναγκάζονται να μετέλθουν τέτοιων διαδικασιών, ιδιαίτερα καθώς πολλές φορές χρειάζεται να εκταφούν μη αποσυντεθμένα πτώματα και σώματα.

Θα δώσω μερικά στοιχεία για το τι γίνεται στον υπόλοιπο κόσμο. Το 73% των πολιτών της Μεγάλης Βρετανίας επιλέγουν την αποτέφρωση, το 72% της Δανίας, το 51% της Ολλανδίας, το 41% της Γερμανίας, το 24% της Πορτογαλίας, το 22% της Ισπανίας και το 21% της Γαλλίας.

Τώρα, ως προς τα μεταφυσικά και τα υπαρξιακά ζητήματα, λόγω της πίεσης του χρόνου, δεν μπορώ να επεκταθώ, αλλά θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι όλες οι θρησκείες είτε επιβάλλουν είτε επιτρέπουν είτε δεν αντιτίθενται στην καύση των νεκρών, πλην των Μουσουλμάνων, των Ζωροαστρών, των Ορθόδοξων Ιουδαίων και της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδας. Αυτό κατ' αντιδιαστολή προς τα υπόλοιπα χριστιανικά δόγματα, καθ' ότι Καθολικοί, Ευαγγελιστές, Διαμαρτυρόμενοι αλλά και Ορθόδοξοι, πλην της Εκκλησίας της Ελλάδος είτε επιτρέπουν είτε δεν αντιτίθενται στην καύση των νεκρών.

Η Εκκλησία της Ελλάδος παρ' όλα αυτά έχει συμβάλει πολύ θετικά προς τη σημερινή εξέλιξη. Διαχώρισε ζητήματα δογματικά από ζητήματα παραδοσιακής τάξης και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Η Εκκλησία της Ελλάδος αναγνωρίζει ότι η διδασκαλία περί ανάστασης νεκρών δεν μπορεί να έχει καμία σχέση

με τα φθαρτά μας σώματα.

Επιπλέον, αναγνωρίζει ότι με την καύση δεν μπορεί να θίγεται η παντοδυναμία του Θεού να μας αναστήσει μετά θάνατον. Αυτό είναι προφανές. Συνάνθρωποί μας οι οποίοι χάνουν τη ζωή τους σε αεροπορικό δυστύχημα και καίγονται, προφανώς δεν μπορούν να αφαιρέσουν από το Θεό τη δυνατότητα να τους αναστήσει.

Η συμβολή της Εκκλησίας της Ελλάδος είναι πολύ σημαντική προς την κατεύθυνση αυτή. Χωρίζοντας το δόγμα από την παραδοσιακή τάξη, αναγνωρίζει επίσης ότι η σχετική νομοθετική ρύθμιση είναι αρμοδιότητα της πολιτείας. Υπ' αυτό το πρίσμα νομίζω ότι αυτή η δημιουργική στάση της Εκκλησίας μάς δείχνει ότι μία σειρά από ζητήματα τα οποία άπτονται των σχέσεων Κράτους-Εκκλησίας μπορούν να λυθούν, εάν αντιμετωπιστούν με νηφαλιότητα και με τον τρόπο που αντιμετωπίζεται το συγκεκριμένο ζήτημα.

Τελειώνοντας, επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να τονίσω στο Σώμα ότι η αποτέφρωση αφορά άτομα των οποίων οι θρησκευτικές πεποιθήσεις το επιτρέπουν. Επίσης, αφορά άτομα που ενσυνείδητα επιλέγουν να αποκλίνουν από την παραδοσιακή μορφή της ταφής στην Ελλάδα και την παραδοσιακή τάξη της Εκκλησίας της Ελλάδος. Σε εμένα και σε κάθε Βουλευτή δεν πέφτει κανένας λόγος για τον τρόπο με τον οποίο η Εκκλησία της Ελλάδος θα αντιμετωπίσει όσους από το ποίμνιο της επέλεξαν ή επιλέγουν να αποκλίνουν απ' αυτή την παραδοσιακή τάξη μετά θάνατον και να αποτεφρωθεί το σώμα τους.

Είναι αποκλειστικά θέμα της Εκκλησίας της Ελλάδας. Εγώ θα εκφράσω απ' αυτό το βήμα μόνο μία ευχή, να πρυτανεύσουν τα χαρακτηριστικά της ανοχής, της κατανόησης και της αγάπης που είναι τόσο εμφατικά διακριτά στη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδας και που έτσι την καθιστούν διαχρονική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη, που είχατε την πρωτοβουλία αυτή. Τώρα, εκεί που είχαμε άλλα προβλήματα στη ζωή μας, θα έχουμε και άλλο ένα, θα μας θάψουν ή θα μας κάψουν;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όσο περισσότερες επιλογές έχουμε, τόσο το καλύτερο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λέω με πολλή σοβαρότητα. Δεν φτάνει που είχαμε τόσα άλλα ζητήματα.

Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να κάνω μία διευκρίνιση γιατί χθες το βράδυ, πριν αποχωρήσω, ρώτησα τον Προεδρεύοντα εάν θα γίνει ψηφοφορία χθες το βράδυ. Μου υποσχέθηκε ότι δεν θα προχωρούσαμε σε ψηφοφορία χθες το βράδυ και γι' αυτό είμαι υποχρεωμένος να κάνω αυτήν τη διευκρίνιση, ότι εμείς στα άρθρα που ψηφίστηκαν χθες το βράδυ- πρέπει να το δουν οι υπηρεσιακοί παράγοντες- το 18 και το 22 το ψηφίσαμε.

Σε ό,τι αφορά τη σχετική τροπολογία, είναι ένα πολύ μικρό, ένα δειλό βήμα το ζήτημα της καύσης των νεκρών. Εμείς θέλουμε να πούμε τα εξής, ότι στη χώρα μας το 90% είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι, γιατί έτσι μας γράφουν στις ταυτότητες, πολλοί από τους οποίους επιλέγουν την αποτέφρωση και βέβαια, αν δεν το επιλέξουν οι ίδιοι, μπορεί να το επιλέξει η οικογένεια των ιδίων. Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι με την τροπολογία που εσείς φέρνεται, επιτρέπεται σε όσους το επιτρέπει το χριστιανικό τους δόγμα, η θρησκεία τους, το πιστεύω τους και όχι σε όσους το επιθυμούν, που μπορεί να μην το επιτρέπει το δόγμα ή η θρησκεία. Το περιορίζετε, λοιπόν, μόνο σε όσους το επιτρέπει η θρησκεία τους. Η δική μας θρησκεία της Ελλάδας δεν το επιτρέπει, εμείς όμως θέλουμε να προχωρήσει η Κυβέρνηση σε ένα βήμα πιο μπροστά και να το γενικεύσει, να επιλέγει ο καθένας είτε την αποτέφρωση, την καύση, είτε την ταφή είτε οτιδήποτε άλλο.

Και βέβαια, επειδή γνωρίζουμε ότι υπάρχουν εταιρείες οι οποίες ενδιαφέρονται να πάρουν αυτές τις δουλειές της καύσης, θέλουμε να το ξεκαθαρίσουμε και να τονιστεί και από τον κύριο Υπουργό ότι αυτή η δουλειά -αυτή η τελετή, το μυστήριο,

όπως θέλετε πείτε το, που νομίζουμε ότι δεν είναι οτιδήποτε πρέπει να είναι αποκλειστικά στο δημόσιο ή στο δήμο, σε κανέναν μα σε κανέναν ιδιώτη. Δεν θα γίνει -και δεν πρέπει- αυτό το πράγμα εμπόρευμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να σας τονίσω ότι ο τρόπος με τον οποίο έρχεται αυτή η τροπολογία να συζητηθεί τιμά το Κοινοβούλιο, πάνω σε ένα ζήτημα στο οποίο ξέρω καλά ότι υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Βρέθηκε η χρυσή τομή για κάτι ως προς το οποίο -τονίζω -υπάρχει και θέμα εκπλήρωσης διεθνών υποχρεώσεων.

Επίσης ήθελα να τονίσω ότι αυτή η τροπολογία προέρχεται από τους συναδέλφους. Αλλά και η ίδια η Κυβέρνηση συνέβαλε στο να διατυπωθεί έτσι ώστε να είναι πιο ολοκληρωμένη σε σχέση με το αρχικό κείμενο. Και αποδεικνύει ότι είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να νομοθετεί με την πρωτοβουλία των συναδέλφων, κάνοντας πράξη αυτό που λέμε «νομοθετική πρωτοβουλία» του Κοινοβουλίου.

Επίσης ξεκαθαρίζω ότι δεν αρκεί μόνο η τροπολογία. Για να ολοκληρωθεί πρέπει, αφού πλέον θα είναι κείμενο νόμου, να γίνει πράξη μέσα από την έκδοση του προεδρικού διατάγματος. Ίσως θα μπορούσε να πει κανείς, «γιατί παραπέμπουμε σε ένα διάταγμα»; Γιατί υπάρχουν πολλές τεχνικές λεπτομέρειες σαν και αυτή που αναφέρατε και πολλές εγγυήσεις που πρέπει να ληφθούν ώστε ακριβώς αυτή η ελευθερία που παρέχεται πλέον να μην αποτελέσει και αντικείμενο εκμετάλλευσης.

Επομένως θα υπάρξουν όλες οι εγγυήσεις, ώστε να μη γίνει αυτό. Ήδη η πρώτη εγγύηση -για να μη νομίζετε ότι το παραπέμπουμε στην έκδοση του διατάγματος, το οποίο θα φροντίσουμε να εκδοθεί ταχύτατα άλλωστε- ελήφθη στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Είναι το σχέδιο για το οποίο μιλάμε. Παρέχεται στους δήμους, οι οποίοι έχουν και την αρμοδιότητα των νεκροταφείων, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο -και είναι δικό τους ζήτημα- να καθιερώσουν ειδικούς χώρους αποτέφρωσης των νεκρών, μόνο βέβαια για εκείνους που επιτρέπεται κατά νόμο να γίνεται η αποτέφρωση, σύμφωνα με τη σχετική διάταξη που σήμερα ψηφίζουμε.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άρα με την εγγύηση όλης της Βουλής, με την πρόθεση της Κυβέρνησης να προχωρήσουμε, με τους όρους που λέει η σχετική διάταξη να ξέρετε ότι θα υπάρξουν και οι εγγυήσεις εκείνες ώστε να αποφευχθούν οι οποιοδήποτε κίνδυνοι τους οποίους επισημάνετε και είναι πραγματικά υπαρκτοί και ορατοί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της τροπολογίας με αριθμό 554/60.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή, η τροπολογία με αριθμό 554/60;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η τροπολογία με αριθμό 554/60 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο σχέδιο νόμου ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο 33 το οποίο μετά την προσθήκη των τροπολογιών θα αναριθμηθεί ως άρθρο 37;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ακροτελεύτιο άρθρο 33 το οποίο μετά την προσθήκη των τροπολογιών θα αναριθμηθεί ως άρθρο 37 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημοσίου τομέα και ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης», έγινε δεκτό κατ' αρχήν και κατ' άρθρον.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Στο σημείο αυτό, δέχεστε κύριοι συνάδελφοι, να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.15' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 2 Μαρτίου 2006 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας: «Αναβάθμιση και αναδιάρθρωση της ναυτικής εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ